Acaba nasıl?

SAMUEL BECKETT

Fransızcadan çeviren:
Uğur Ün

AYRINTI

SAMUEL BECKETT

İrlandalı romancı, oyun ve senaryo yazarı, öykücü, şair, denemeci ve çevirmen (1906-1989) Dublin'in bir banliyösünde doğdu, Protestan bir aileydi. 1927'de Dublin'deki Trinity College'ın Roman Dilleri bölümünden mezun oldu. 1928'de Paris'teki École Normalé Supérieure'de İngilizce okutmanı oldu. Burada James Joyce'la tanıştı. Joyce'un ileride *Finnegan's Wake* adıyla yayımlanacak romanının bir bölümünün Fransızca'ya çevrilmesine yardım etti. 1930'da Whoroscope (Oroskop) adlı bir şiiri yayımlandı. 1932-1937 arasında Londra'da yaşadı. Bu dönemde yazdığı öykülerden oluşan ve Joyce'un etkisini yansıtan *More Pricks Than Kicks* 1934'te, akıl hastanesinde bakıcı olmasını konu alan *Murphy* 1938'de Londra'da yayımlandı. 1937'de Paris'e yerleşti.

II. Dünya Savaşı sırasında Fransız direniş grubuna katıldı. 1942'de Gestapo'dan kurtulmak için Fransa'nın güneyine, Vaucluse'e kaçtı. Burada kaldığı iki yıl içinde gündüzleri tarım işçiliği yaptı, geceleri *Watt*'ı yazdı. Savaş sona erdikten sonra Paris'e döndü. Bundan sonra yapıtlarını daha yalın yazabildiğini düşündüğü Fransızca'da kaleme almaya başladı ve 1946-1950 yılları arasında *Molloy* (1951), *Malone Meurt* (1951; Malone Ölüyor) ve *L'innommable* (1953; Adlandırılamayan) adlı romanlardan oluşan üçlemeyi tamamladı. Beckett'ın en önemli yapıtları olarak görülen her üç roman da tek bir kişinin çeşitlemeleri denebilecek bir dizi karakter tarafından anlatılır. Anlatıcılar hızlı bir fiziksel çöküş içindedir, var olduklarının tek kanıtı zihinleridir. *Adlandırılamayan*'da bu çöküş anlatıcının bir ağız ve zihne indirgenmesiyle doruğa ulaşır. Beckett'ın pek çok yapıtında olduğu gibi burada da anlatıcı sessizliğe ve hiçliğe tahammül edebilmek için hikâyeler uydurur ve uzun karmaşık monologlara girer.

En attendant Godot (Godot'yu Beklerken) Ocak 1953'te Paris'te Théâtre Babylone'daki ilk temsili ile büyük başarı kazanınca Beckett dünya çapında üne kavuştu. 1966'dan sonra oyunlarından birçoğunu dünyanın çeşitli ülkelerinde kendisi sahneledi. Her türlü radyo ve televizyon programından gazetecilerden, fotoğrafçılardan özenle kaçındı. 1969'da kendisine verilen Nobel Edebiyat Ödülü'nü kabul etti. 1938'de tanışıp daha sonra evlendiği Suzanne Dumesnil ile birlikte, ölene kadar Paris'te yaşadı.

Samuel Beckett, 20. yüzyılın en büyük yazarları arasında, edebiyata yaklaşımındaki uzlaşmaz arılıkla öne çıkar. Beckett'ın yoğun bir kara mizahla beslenmiş olan yapıtları, insan deneyiminin ve insan bilincinin işleyişinin paha biçilmez belgeleridir. Bir eleştirmen şöyle yazmıştır: (Beckett) "edebiyatın gırtlağını keserek ve okurlarını, salt varoluşun yalın koşullarıyla, yapmacık hiç bir neşeye ya da umutsuzluğa kapılmadan, soğukkanlılıkla yüz yüze gelmeye zorlayarak insanlığın önündeki imkânları açık tutmuştur."

BAŞLICA YAPITLARI: DÜZ YAZILAR: Proust/Ayrıntı Yayınları'nın programına alınmıştır. More Pricks Than Kicks (*Aşksız İlişkiler*, Çev.: Uğur Ün, Ayrıntı Yayınları, 1998); Murphy (Çev. Uğur Ün, 1994, Ayrıntı Y.); Watt (Çev.: Uğur Ün, 1993, Ayrıntı Y.); Mercier ile Camier (Çev. Uğur Ün, 1998, Ayrıntı Y.); Molloy (Çev.: Uğur Ün, 1997, Ayrıntı Y.); Malone Dies (*Malone Ölüyor*) Çev.: Uğur Ün, 1997, Ayrıntı Y.); The Unnamable (*Adlandırılamayan*, Çev. Uğur Un, 1997, Ayrıntı Y.); Texts For Nothing/Stories-First Love, The Expelled, The Calmative, The End (*Hiç İçin Metinler ve Uzun Öyküler*, Çev.: Uğur Ün, 1999, Ayrıntı Y.); How It Is; The Lost Ones, Fizzles; Company (*Eşlik*, Çev.: Seniha Akar, 1990, Düzlem Y.); Ill Seen Ill Said; Worstward Ho

OYUNLAR: Waiting For Godot (*Godot'yu Beklerken*); Endgame (*Oyun Sonu*); All That Falls (*Tüm Düşenler*); Act Without Words I (*Sözsüz Oyun I*); Act Without Words II (*Sözsüz Oyun II*); Rough For Theatre I (*Tiyatro Oyunu Taslağı I*); Rough For Theatre II (*Tiyatro Oyunu Taslağı II*); Krapp's Last Tape (*Krapp'ın Son Bandı*); Embers (*Korlar*); Happy Days (*Mutlu Günler*); Words And Music (*Sozler ve Müzik*); Rough For Radio I (*Radyo Oyunu Taslağı I*); Rough For Radio II (*Radyo Oyunu Taslağı II*); Cascando; Play (*Oyun*); Film; The Old Tune (*Eski Şarkı*); Come And Go (*Geliş ve Gidiş*); Eh Joe (*Söyle Joe*); Breath (*Soluk*); Not I (*Ben Değil*); That Time (*Bu Kez*); Footfalls (*Adımlar*); Ghost Trio (*Hayalet Üçlüsü*); ...but the clouds... (*...ama bulutlar...*); A Piece Of Monologue (*Solo*); Rockaby (*Beşik*); Ohio Impromptu (*Obio Doğaçlaması*); Quad; Catastrophe (*Felaket*); Nacht Und Traume; What Where (*Ne Nerede*); [Oyunların tümünü Akşit Göktürk, Güven Turan, Şadan Aydın, Uğur Ün, Şerif Erol, Levent Mollamustafaoğlu ve Mustafa Küpüşoğlu çevirdi ve 1993 yılında Mitos Boyut Yayınları iki cilt halinde yayımladı.] ŞİİRLER: *Echo's Bones* (1935; Yankının Kemikleri); *Poémes* (1939; Şiirler).

Ayrıntı: 317
Edebiyat dizisi: 110

Acaba Nasıl?
Samuel Beckett

Fransızca'dan Çeviren
Uğur Ün

Yayıma Hazırlayan
Nami Başer

Kitabın Özgün adı
Comment c'est

Les Editions de Minuit/1992
basımından çevrilmiştir.

© Les Editions de Minuit

Bu kıtabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak İllüstrasyonu
Sevinç Altan

Kapak Düzeni
Arslan Kahraman

Düzelti
Nurcan Azaz

Baskı
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No. 244 Topkapı/İst.
Tel.: (0212) 612 31 85
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım 2001
İkinci Basım 2014

Baskı adedi 2000

ISBN 978-975-539-326-1
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Basım Dağıtım Tic. San. ve Ltd. Şti.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Cağaloğlu – İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Samuel Beckett

Acaba Nasıl?

1

nasıl mıydı bana söylendiği gibi aktarayım Pim'den önce Pim'le birlikte Pim'den sonra böyleydi üç bölümdü anladığım gibi söylüyorum

önce dışarıdan her yerden vak vak sonra içimde nefes almam durunca sesler anlat bana bir daha yeter çok oldun kes yakarmayı

eski takıntı ya da günlük taze düşler geçmiş anlar ya da hep aynı gevelemeler ve anılar ne anlıyorsam onu söylüyorum onları çamura fısıldıyorum

bende soluk kesildikçe dışlanan eski bir sesin kırıntıları bende benim değil

kötülenmiş işitilememiş kötü aktarılmış yaşamımda son durum çamurun içine yüzün alt kısmında ani kıpırdanmalar her yandan kayıp

derlenmiş yine de iyi oldu nasılsa bir yerde olduğu gibi göründüğü gibi yaşamım zerresi bile kalmadı yitti tümü neredeyse tümü biri dinliyor başka biri notlar alıyor aynı kişi belki

demek ki şimdi birinci bölüm acaba nasıldı Pim'den önce sonra sürüyor izlenen sırayı aktarıyorum aşağı yukarı yaşamım son durumum son halim artakalanlar parçacıklar izler yaşamımın düzenini anlıyorum az çok öğreniyorum onu aktarıyorum bir an boyunca çok geride kaldı dehşetli bir zaman geçti sonra o andan başlıyorum izlenen sıraya bağlı kalarak birkaçını seçip alıyorum dehşetli bir zaman dilimi

birinci bölüm Pim'den önce nasıl düştüm buraya söz konusu değil bilinmiyor söylenmiyor ve çuval var çuval nereden geliyor ben nereden geliyorum bu bensem eğer soru sorulmayacak olanaksız çok güçsüz önemsiz

yer yer ışık içinde sürdürebileceğim bir hayatım da olabilirdi diyorum ama artık söz konusu bile değil böyle bir şey bu kadar fazla bir şey artık kimse istemez benden hiçbir zaman olmadı yer yer birkaç hayal sadece çamurda toprakta gökte sadece bazıları ışıldayan varlıklar aradan sırada da ayakta

çuval tek sahip olunan şey elde bir tek o var dokunulduğunda küçük bir kömür çuvalı elli ya da altmış kilo ıslak kenevir içindeki sıkıyorum çuvalı damlalar beliriyor şimdi ama dehşetli bir zaman geçti başlangıcı bu yaşamın yaşamın ilk belirtisi denebilir

sonra dirseğimin üzerinde doğruluyorum aktarıyorum görüyorum kendimi kolumu çuvala daldırıyorum çuvaldan söz ediyoruz şu anda çuvala sokuyorum kolumu sayıyorum kutuları olanaksız tek elle dene durmadan olacak bir gün

boşaltayım kutuları çamurun içine sonra yeniden doldurayım çuvala birer birer olmaz bu çok güç ya kaybedersem

iştahım yok bir lokma ton balığı sonra bayat şeyler yiyeyim haydi üzülmeye gerek yok açlıktan ölmeyeceğim ben açlık ölüm nedenim olmayacak asla

açılmış kutu yeniden çuvala konuyor ya da elde tutuluyor bir elde ya da öteki elde iştah açılınca ya da unutun bunu bir başka kutu açılıyor biri ya da öteki bir terslik var burada işte yaşamımın başlangıcı ben böyle yazdım

başka kesinlikler çamur karanlık özetleyelim çuval kutular çamur karanlık sessizlik yalnızlık şimdilik hepsi bu

yüzükoyun görüyorum kendimi yumuyorum gözlerimi ama mavi gözlerimi değil ötekileri arkadakileri ve yüzükoyun görüyorum kendimi ağzımı açıyorum dilim dışarı fırlıyor çamura eğiliyor bir dakika iki dakika geçiyor susuzluk değil söz konusu susuzluktan ölmek değil söz konusu tüm bu süre boyunca uzun bir zaman dilimi

gün ışığındaki yaşam ilk görüntü herhangi biri kendimce izliyordum onu uzaktan aşağıdan gece pencerede aynada ilk görüntü

daha iyi diyordum kendime dünden daha iyi daha az çirkin daha az aptal daha az acımasız daha az kirli daha az yaşlı daha az mutsuz ve sonra ben diyordum kendime ben hep daha kötüye hep daha kötüye sürükleniyorum

bir terslik var burada

ya da daha kötüye hep daha kötüye gitmiyorum diyordum kendime yanılıyordum

başka bir görüntü bebek yatağımın içine işiyor ve sıçıyordum temiz olmayı başaramadım o zamandan bu yana

kelebek kanatlarını ince şeritler halinde kesiyordum makasımla önce bir kanadı sonra ötekini bazen değişiklik olsun diye ikisini yan yana koyup kesiyordum bedeni ortada özgür bırakıyordum bu denli hiç iyi olmadı o zamandan bu yana

şimdilik bu kadar ayrılıyorum oradan işitiyorum çamurdaki mırıltıyı ayrılıyorum oradan şimdilik gün ışığındaki yaşam sönüyor

yüzükoyun çamurun ve karanlığın içinde görüyorum kendimi yalnızca bir duraklayış bu yolculuğun içinde yalnızca bir dinlenme

sorular konserve açacağını yitirseydim eğer işte başka bir nesne ya da çuval bomboş kaldığında bu tür

iğrenç destansı çağlar iğrenç bir sonrakinden bakıldığında son çağ ne zaman benim altın fareler bile mutluluktan yoksun yaratılmamışlardır ne anlıyorsam onu söylüyorum

dizlerimi yukarı çekmiş sırtımla bir çember çizerek karnıma doğru sıkıştırıyorum çuvalı şimdi yan yatmış görüyorum kendimi tutuyorum onu çuvalı yani çuvaldan söz ediyoruz tek elimle sırtımdan başımın altına kaydırıyorum onu bir an bile bırakmıyorum hiç bırakmıyorum

bir terslik var burada

aktarıyorum nedeni bunu yitirmekten duyduğum korku değil başka bir nedenim var bilinmeyen söylenemeyen içi boşaldığında başımı sokacağım oraya sonra omuzlarımı dibine değdireceğim başımı

başka bir görüntü yine bir kadın beliriyor daha çok erken kalkıyor kafasını bana bakıyor görüntüler geliyor başlangıçta birinci bölüm sona erecekler yakında ne anlıyorsam onu söylüyorum çamurda bir mırıltı görüntüler birinci bölüm acaba nasıldı Pim'den önce çamurun içinde görüyorum onları bir ışık yanıyor sona erecek bu görüntüler bir kadın çamurun içinde görüyorum onu

uzakta oturuyor on metre on beş metre ötede kafasını kaldırıyor bana bakıyor çok güzel çalışıyor dersini diyor sonunda kendi kendine

başım başım nerede masanın üzerinde duruyor elim masanın üzerinde titriyor uyumadığımı görüyor rüzgâr çılgınca esiyor küçük bulutları önüne katıyor masa aydınlıktan gölgeye geçiyor gölgeden aydınlığa

daha bitmedi yeniden işinin başına dönüyor dalgın gözlerle iğne dikişin ortasında duraklıyor kadın yerinde doğruluyor ve yeniden bakıyor bana yapması gereken yalnızca beni çağırması kalkıp okşaması beni ama yapmıyor

kımıldamıyorum tedirginliği artıyor gittikçe aniden ayrılıyor evden dostlarına koşuyor

bitti işte bir düş değildi bu düşlemedim bunu bir anı da değildi anılarla donatmadılar beni bu kez bir görüntüydü bazen görü-

yorum bu tür şeyleri çamurda birinci bölümde gördüm zaman zaman

sanki iskambil kâğıdı dağıtan biri gibi sanki toprağına tohum serpen bazı çiftçiler gibi fırlatıyorum boş konserve kutularını gürültü çıkarmadan düşüyorlar yere

düşüyorlar yere arada sırada yolumun üzerinde buluyorum onları ben öyle sanıyorum en azından acele ediyorum o zaman onları yeniden fırlatıp atıyorum

kaynaktaki çamurun ılıklığı karanlığın yoğunluğu

aniden sanki hiçbir şey önce yokmuş sonra varmış gibi çekip gidiyorum pislikler yüzünden değil bunun nedeni başka bilmiyoruz söylemiyoruz bu nedenle hazırlıklar başlıyor kabaca sıralanıyor özne nesne özne nesne art arda sürüyor haydi ileri

çuvaldan ipi alıyorum işte başka bir nesne çuvalın ağzını kapatıyorum boynuma asıyorum çuvalı iki elime de gereksinme duyacağımı biliyorum ya da içgüdüm söylüyor bunu bana ya biri doğru ya da öteki haydi ileri sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre dur

demek ki çuvalda şu ana kadar kutular kutu açacağı ip var ama başka bir şeye duyulan özlem eksik anlaşılan bana vermemişler bundan bu kez çamurun içinde benimle birlikte olan başka şeylerin görüntüsü karanlık çuvalın içinde elimin eriminde hayır yaşamımda bunların yeri yok sanıyorum bu kez

yararlı nesneler silinmem için bir kumaş parçası bu türden ya da ele teması hoş gelen

kutular arasında boşuna aranmıştı bunlar ilkin biri sonra öteki gönül hangisini çekiyorsa o anın görüntüsü şu aramaktan yorulduğumda daha sonra yorgunluğum azaldığında biraz azaldığında yeniden arayabileceğimi söyleyerek avutuyorum kendimi ya da doğru doğru artık bunu düşünme diyerek unutmaya çalışıyorum

daha az acı çekmek gibi kaygılarım yok bir parça güzellik olsun da istemiyorum soluk alışveriş durduğunda buna benzer şeyler duyamıyorum nasıl olduğunu söylemiyorlar bana bu kez

ziyaretçilerim de eksildi yaşamımdan bu kez benimle konuşmak için kendilerinden yaşamdan ölümden sanki hiçbir şey olup bitmemiş gibi söz etmek için dört bir yandan koşup gelen her türden ziyaretçim olsun diye hiçbir kaygım yok belki benden de söz edecekler sonunda sürüp gitmeme yardımcı olmak için sonra yeniden görüşene kadar elveda haydi herkes kendi yoluna

bin türlü ihtiyar hoplatmıştı dizlerinde beni bezlere dantellere sarılıydım kundağımın içinde sonra yürüdüm yolumu

nasıl başladığımı hiç bilmiyor başkaları kulaktan dolma haberlerle arşiv bilgilerini toparlayabilenler dışında

beni hep burada son yerimde tanımış olan ötekiler bana kendilerinden söz ediyorlar belki benden de söz ediyorlar sanki hiçbir şey olmamışçasına doğan ve yok olan geçici mutluluklar ve bitmez tükenmez hüzünlerin sonunda

beni henüz tanımayan ötekiler de kendi kendilerine fısıldayarak güçlü adımlarla geçip gidiyorlar ıssız bir yere gidip sığınmışlar oraya sonunda kendi başlarına kalmak için yüreklerinde birikenleri kimsenin duymaması için

bana baktıkları zaman bir yalnızlıklar canavarıyım ilk kez insan görüyor ve kaçmıyor kâşifler deriyi çantalarında götürüyorlar

aniden uzakta adım ses hiçbir şey sonra aniden bir şey bir şey sonra aniden hiçbir şey uzakta sessizlik demek ki yaşıyorum ziyaretçim olmadan böyle yazdım işte ziyaretçim yok bu kez yalnızca kendi öykülerim var yalnızca katlanma gücümü aştığında bozmak zorunda olduğum sessizlikten başka sessizlik de yok ben bununla sürdürmek durumundayım

bütün sorun burada benimle birlikte başka yaşayanlar var mı kuşkusuz her şey ortada neredeyse tamamı üzerinde uzun uzun ayrıntılarla tartışılanı bu korkarım ki kimi zamanlar yanıt evet gözüküyor ama sonunda hayır kesinleşiyor ben yalnızım seçmişler beni soluk alış veriş duruyor işittiğim yalnızca bu oluyor aşağı yukarı bu oluyor soru yanıt ancak işitilecek kadar benden başka yaşayan var mı burada benimle birlikte sonsuza kadar karanlıkta çamurda uzun uzun tartışılıyor bir sonuca varılamıyor bir sonuca varılıyor hayır kesinleşiyor yalnız ben varım seçmişler beni

bir düş yine de bir düş sunuyorlar bana ulaşabileceğim küçücük bir kadının kendisi de ulaşabileceği kendisine ait küçücük bir erkeğin düşüne dalmış bir kadının aşkını tatmış birine sunuyorlar bunu yaşamımda bu var bu kez kimi zaman birinci bölüm yolculuk boyunca

ya da kendi türümden bir etin yokluğunda bir lama tüylü bir lama düşü ivedilikle gerçekleşmesini istediğim bir düş bu doğuştan biliyordum bu öyküyü

lama gelmezdi bana doğru ben giderdim ona uzun tüylerine gömerdim başımı ama burada ruh değil hayvan mecburi diye

buyuruyor us diye de her birinden yetecek kadar yoksa onur büyüyor

serbest olan elime doğru dönüyorum yüzüme götürüyorum onu bir şey kötüye gittiğinde avuntu veriyor bu bana görüntüler düşler uykuyu düşünceyi besleyen şeyler bir terslik var burada

büyük gereksinmeler giderilemeyince daha uzaklara gitme gereksinmesi yeme ve kusma gereksinmesi ve öteki büyük gereksinmeler benim tüm büyük varoluş kategorilerim

o zaman bedenin başka bir yerine değil de serbest olan elime doğru ne duyuyorsam onu söylüyorum yüzün aşağısında kısa deviniler aynı zamanda çamura fısıldamalar

elim gözlerimin ta yanına geliyor görmüyorum onu yumuyorum gözlerimi bir şeyler eksik oysa olağan durumda açılır kapanır gözlerim

eğer yeterli olmazsa sallıyorum onu elimi elimden söz ediyoruz on saniye on beş saniye yumuyorum gözlerimi bir perde iniyor

eğer yeterli olmadıysa yüzümün üzerine koyuyorum onu tamamını kaplıyor yüzümün ama dokunmak hoşuma gitmiyor kendime bırakmadılar bana bunu bu kez

çağırıyorum onu gelmiyor onsuz yaşayamam gücümün yettiğince çağırıyorum onu yeteri kadar güçlü değil ölümlü oluyorum yeniden

belleğim kuşkusuz soluk alış veriş duruyor belleğimin sorunu kuşkusuz her şey orada neredeyse tamamı bu ses gerçekten de değişken çok azı kaldı içimde ancak işitilebilen kırıntılar parçacıklar soluk alış veriş durduğunda azıcık alçacık milyonda biri

ne duyuyorsam onu söylüyorum mırıldanma var çayırda hep her yeni sözcükte

ne durumda belleğim belleğimden söz ediyoruz iyiye gitmesi önemsiz daha kötüye gittiği bazı şeyleri anımsadığımdan hiçbir şeyi anımsamadığımdan ama bundan yola çıkarak emin olunmaz

kimsenin artık yanıma gelip de ışığını üzerime tutmayacağından emin olmak başka günler başka geceler olmayacak demek hayır

sonra başka bir görüntü daha başka biri şimdiden üçüncüsü belki birazdan sona erecekler bu benim tümüyle benim şu da annemin yüzü aşağıdan görüyorum hiçbir şeye benzetemiyorum onu

mine çiçeklerine boğulmuş parmaklıklı bir verandadayız güzelim kokulu güneş çini döşemeleri pulluyor kıpkırmızı oluyor her yer

kuşlar ve çiçeklerle örtülü dev kafa eğiliyor perçemlerime gözler yoğun bir sevgiyle kızışmış ona kendiminkileri sunuyorum soluk gözlerimi uygun bir açıyla gökyüzüne dikmişim onları yardımın esirgenmediği gözyüzüne o zamanlarda bile belki de biliyordum bunu zamanla geçecek

kısacası dizlerimin üzerine bir yastığa çökmüş dimdik duruyorum geceliğim bol geliyor bana dua ediyorum ellerim birbirine kilitlenmiş onların verdikleri bilgiler doğrultusunda

bitmedi gözlerini yumuyor bir ilahiden bir bölüm mırıldanıyor havarilerin ilahisinden kaçamak bir bakış atıyorum dudaklarına dikiyor gözlerini ışıldıyorlar yeniden benimkileri havaya dikiyorum aceleyle yineliyorum yanlış yunluş

böceklerin vızıltısı titreştiriyor havayı

bitti üflenen bir gaz lambası gibi sönüyor ışık

bir an süresince akıp giden bir an boyunca yaşamım geçiyor gözlerimin önünden topuklarımın dibinde küçük fare geriye kalan hepsi yalan

hepsi yalan şu eski günler birinci bölüm acaba nasıldı Pim'den önce fi tarihinde sürüklüyorum kendimi sürüklüyorum ipi nasıl becerdiğime şaşıyordum doğrusu ip boynumu acıtıyordu çuval yanımda sallanıp duruyordu bir elimi öne atıyordum duvara doğru çukura doğru ulaşamıyordum yolunda gitmeyen bir şeyler vardı burada

Pim ikinci bölüm ona neler yaptım bana neler dedi

kurmacalar şu ölü kafa gibi hâlâ yaşayan el bulutların itekliediği küçük masa ayağa fırlayan kadın kendini dışarı atıyor rüzgârın ortasına

ne önemi var bunların bir şey söylemiyorum artık aktarmayı sürdürüyorum ben miyim bu ben miyim bu o değilim artık bu kez yok ettiler beni nasıl süreceğim tek söylediğim bu nasıl süreceğim

birinci bölüm Pim'den önce Pim'i bulmadan önce bir nokta koyalım buna sonra ikinci bölüm Pim ile birlikte acaba nasıldı sonra da üçüncü bölüm Pim'den sonra acaba nasıldı böylece acaba nasıl dehşetli uzun zaman parçaları

çuvalım tek değişken günlerim gecelerim mevsimlerim ve bayramlarım sonsuz Paskalya diyor bana sonra aniden Azizler Yortusu'na geçiyoruz yaz yaşanmıyor bu yıl aynı yılsa eğer bahar gerçeklik taşımıyor sanki çuvalımın sayesinde evet çuvalımın sayesinde sürdürebiliyorum ölmeyi bu ölüm çağında

azalan çoğalan her çeşit kutum var ama iştahtan daha az hızlı biçimleri farklı aralarında seçim yapmıyorum ama parmaklar ucu ucuna kapanınca rastgele biliyorlar işlerini

gittikçe azalıyor ama hangi tuhaf biçimde ama tuhaflık bunun neresinde yıllar boyu sayıları sabitti sanki sonra yarıya indi aniden

altlarında dünyanın döndüğü kişilerin lafları bunlar hem de her şey döner onların ayaklarının altında bu laflar yine burada günler geceler yıllar mevsimler bu aile

yanılan parmaklar bir zeytine razıyken ağız bir kirazı ısırıyor ama bir yeğleme yapmıyor aralarında aramıyorum ben bana uygun bir dil buraya uygun bir dil aramıyorum artık

çuval boşaldığında benim çuvalım bana ait bir nesne güçsüzce ıslık gibi bir ifade oldu kısa süren bir sahiplenme boşluk yan yana birbirini tanımlayan sözcükler olağandan sapan bir şey olağan ötesi burada bir çuval benim çuvalım boşaldığında öff önümde yüzyıllarca zamanım var

yüzyıllarca zamanım var kendimi iyice küçülmüş minimini görüyorum aşağı yukarı şu anki kadar küçüğüm neredeyse ama biraz daha küçüğüm miniminiyim nesneler tükenmiş yiyecekler tükenmiş ve yaşıyorum ben hava besliyor beni bir de çamur yaşamayı sürdürüyorum

çuval yeniden başka açılardan bakıyorum ona kollarıma alıyorum konuşuyorum başımı yaslıyorum yanağımı gezdiriyorum dudaklarımı değdiriyorum sırtımı çeviriyorum yeniden kucaklıyorum sonra sen diyorum ona sen

birinci bölüm diyorum birinci bölüm hiç ses çıkmıyor heceler kıpırdatıyor dudaklarımı çevremdeki her şey tüm aşağıdaki şeyler anlamama yardımcı oluyor

bana söz verilmişti işte birinci bölüm Pim'den önce diye sorun şu ileri gidersem bir şey söylemeyecekler ya da ben anlamayacağım ikisinden biri de olabilir söylendiğine göre bir tanık gerekiyormuş

üzerime abanmış yaşıyor yaşam diye bunu vermişler ona göze görünen her bir yanım onun ışıklarıyla aydınlanıyor çekip gittiğimde iki büklüm geliyor ardımdan

biraz uzakta oturuyor yardımcısı sesleniyor ona yüzünün altında ani oynamalar yardımcısı kayıtlarına geçiriyor söylediklerini

elim gelmiyor sözcükler gelmiyor tek bir sözcük sessiz olanlar bile gelmiyor gereksinme duyuyorum onlara elimin sözcüklerine müthiş gereksinme duyuyorum yapamıyorum onlar da yapamıyor

mizah anlayışım git gide azalıyor gözyaşları da azalıyor bu da oluyor onlar da eksiliyor bir görüntü daha beliriyor bir oğlan oturuyor bir yatağın üzerinde karanlıkta ya da ufak tefek bir ihtiyar bu gözlerim seçmiyor başını tutuyor elleri arasında genç de olsa yaşlı da olsa sahipleniyorum bu yüreği

soru mutlu muyum şu an hep çok eski şeyler biraz mutlu muyum arada sırada birinci bölüm Pim'den önce ani bir boşluk ancak işitilecek bir sesle hayır hissederdim bunu kısacık bir dua ancak işitilecek bir sesle mutluluk için mutsuzluk ruhun dinginliği

fareler hayır bu kez fareler kalmadı midelerini bulandırdım onların bu süre boyunca başka ne oldu Pim'den önce birinci bölümde müthiş uzun bir zaman

el yakalamak için pençe gibi uzanıyor her zamanki çirkef sular yerine karnında beliren bir göte o da öyle bundan önce başka ne var yeterli bu gidiyorum

pislik yok başka şeyler var gidiyorum çuval boynuma bağlı hazırım ilk şey bacaklardan birini özgürlüğüne kavuşturmak hangisini kısa süren ani bir uçurum ancak işitilir bir sesle sağ daha iyi böylesi

yan yatıyorum hangi yanıma soluma daha iyi böylesi sağ elimi ileri fırlatıyorum sağ dizimi büküyorum bu eklemler oynuyor parmaklar gömülüyor dibe ayaklarım gömülüyor çirkef sulara bunlarla tutunuyorum çirkef sular abartılı bir ifade tutunmak abartılı bir ifade ne anlıyorsam onu söylüyorum

ha it ha çek bacak gevşiyor kol kıvrılıyor tüm bu eklemler oynuyor baş karnın üzerinde elin yanı başına geliyor dinlenme arası öteki yana sol bacak sol kol çek it kafa ve gövdenin üst kısmı yerden yükseliyor sürtünmeyi en aza indirgiyor yeniden devriliyor sürünüyorum ağır aksak on metre on beş metre duruş

uyku uykunun süresi uyanığım ben ne kadar sürdü en sonuncusuna yakın

bir düşlem bir düşlem verdiler bana soluk alış veriş duruyor saat yaşam soluğuyla işliyor baş otuz dakika boyunca oksijen çadırında soluksuz kalıyor ve uyanıyorum beş kez altı kez yineleniyor bu yeterli bu kadarı biliyorum artık dinlendim iyice gücüm yerine geldi gün başlayabilir tüm bu düşlem parçaları alçacık sesle

hep uykusuzluk çekiyorum az uyuyorum işte böyle açıklamaya çalışıyorlar bu kez yutuyorlar beni kusuyorlar yeniden esniyorum esniyorum hep uykuluyum az uyuyorum

vak vak sesi sonra içime girdi soluk alış veriş durduğunda Pim'den sonra üçüncü bölüm öncesi değil birlikte olunduğu sürede de değil yolculuğa çıktım Pim'i buldum Pim'i yitirdim bitti bunlar üçüncü bölümdeyim şimdi Pim'den sonrasında acaba nasıldı acaba nasıl ne anlıyorsam onu söylüyorum izlenen sıraya göre aşağı yukarı çamurdaki kırıntıları yaşamımı çamura fısıldananları

öğreniyorum bunları izlenen sıraya göre aşağı yukarı Pim'den önce Pim ile birlikte müthiş uzun bir zaman acaba nasıldı yitip giden yaşamım sonra şu anda Pim'den sonra acaba nasıl yaşamım parçacıklar

ondan söz ediyorum yaşamımdan nasıl işitiyorsam izlenen sıraya uyuyorum dudaklarım kıpırdıyor hissediyorum onları çamura çıkıyor yaşamım yaşamımdan arta kalan iyi söylenemeyen iyi işitilemeyen iyi algılanamayan soluk alış veriş durduğunda çamura iyi fısıldanamayan şimdiki zaman kipi kullanıyorum ama tüm bu şeyler çok eskide kaldı izlenen sıraya uyuyorum yolculuk çift bırakış tüm bu şeyleri şimdiki zaman kipiyle anlatacağım ancak işitilir bir sesle parçacıkları kırıntıları

yolculuğa çıktım Pim'i buldum Pim'i yitirdim bitti bunlar bu yaşam bu yaşamın o devreleri birinci yaşam ikinci yaşam bitti şimdi üçüncüsündeyiz soluk alış veriş sürüyor soluk alış veriş duruyor alçacık sesi duyuyorum yolculuğumu nasıl yapıyorum çuvalımla konserve kutularımla birlikte karanlıkta çamurda ağır aksak bilinçsizce sürünüyorum Pim'e doğru bu parçacıklar hep şimdiki zaman kipinde tüm bu şeyler çok eskide kaldı mırıltıyla duyuyorum onları nasılsa öyle duyuyorum ancak işitilir bir sesle çamura fısıldanıyorlar

birinci bölüm Pim'den önce yolculuğa çıkıyorum çok sürmeyecek bu yolculuk ama sürüyor dinginim ben daha dinginim dingin

olduğunu sanar insan dingin değildir oysa hiç değildir üstelik sınırdadır ne duyuyorsam onu söylüyorum ölüm de evet ölüm de kapıyı çalarsa bir gün tamamlanır her şey ölür biter

ölür biter bir safran görüyorum bir saksıda küçük bir avluda bir bodrum katında bir safran duvara güneş ışığı düşüyor bir el güneş ışığında tutuyor onu bu sarı çiçeği bir ip bağlamış ona eli görüyorum uzun sürüyor bu görüntü saatler sürüyor güneş kayboluyor saksı aşağı zemine iniyor yeniden el kayboluyor duvar kayboluyor

gün ışığında yaşam paçavralarını işitiyorum yadsımıyorum inanmıyorum sormuyorum kim konuşuyor diye kimse söz etmiyor bundan ilgi uyandırmıyor herhalde ama şu anki Pim'den önce sözcükler hayır hayır kimse söz etmiyor bunlardan benim sözcüklerim var yalnızca bana ait sözcükler var birkaç sessiz sözcük ani kıpırdanmalar alçacık sesle hiçbir şey duyulmuyor elimden geldiğince farkı bu işte büyük karmaşa

çeşit çeşit sözcükler yaşam da bunlardan biri bana ait biriyse çamurun içinde bir ışıltı yayılıyor dua masaya düşen baş safran gözyaşlarına boğulan yaşlı adam ellerin ardındaki gözyaşları gökyüzü her türlü her çeşit yeryüzünde aniden deniz mavisinde aniden toprağın altın sarısında yeşilinde çamurda

ama şu anki sözcükler benim sözcüklerim değil Pim'den önce hayır hayır kimse söz etmiyor bunlardan farkı bu işte arada sırada işitiyorum bunu benzerliklerin arasındaki farklardan biri de bu

Pim'in sözcükleri zor kullanarak ele geçirdiği sesi susuyor ben giriyorum araya zorunlu bu yeniden başlıyor sonsuza kadar dinleyebilirdim onu ama kendi sözcüklerim engelliyor bunu bitirmek istiyorum benimkilerle olan bağlantımı izledikleri sıraya

uyuyorum Pim'den önce ağzımdan çok az şey dökülüyor ama hiç ses çıkarmıyorlar bir yaşamdan çok az bir şey görüyorum yadsımıyorum inanmıyorum neye inanacağım ki çuvala belki de karanlığa çamura onca yaşamdan sonra bitirmek için ölüme belki anlar var böylesi

nasıl düştüm buraya ben miyim bu soru sorulmayacak çok güçsüzüm ilginç bir yanı yok bunun ama bu kez başlangıç yaptığım burada bu yerde yazmayı sürdürüyorum birinci bölüm yaşamım sıkıyorum çuvalı damlalar beliriyor üzerinde ilk belirti bu yer birkaç kırıntı

orada bulunuyorsun bir yerlerde yaşıyorsun bir yerlerde müthiş uzun bir zaman sonra bitiyor bu orada yoksun artık sonra yeniden beliriyorsun orada yaşıyorsun yeniden bitmemiş daha bir yanılgı olmuş yeniden başlıyorsun her şeye az ya da çok aynı yerden ya da başka bir yerde o zamanki gibi başka bir görüntü yukarda gün ışığında kendine geliyorsun hastanede karanlıkta

aynı da ne hangi yer söylenmiyor ya da işitemiyorum ya biri ya da öteki aynı az ya da çok daha nemli daha az ışıklı ışıksız bunun anlamı ne daha önce ışıklı bir yerlerdeydim demek ne duyuyorsam onu her sözcüğü söylüyorum sonsuzluğa hep

daha nemli daha az ışıklı tümüyle ışıksız sesler kesilmiş sevgili sesler kurmaya başlıyoruz bu nedenle kaymış olmalıyım en diptesin son bu sona erdi kaydın sürdürüyorsun

başka bir devir başka biri daha tanıdığımız bu tuhaf şeylere karşın bu çuval bu çirkef sular havanın yumuşaklığı zifiri karanlık renkli görüntüler sürünebilme gücü tüm bu tuhaf şeylere

ama ilerleme dediğimiz şeye geldik görüntüye yıkıntılar giriyor şu eşsiz onuncu yüzyılı anımsatıyor eşsiz yirminci yüzyılı kendi-

ne söyleyebilirsin bunu bir düş bu ah avanak dört yüz yıl önce görseydin ya bu düşü nasıl da altüst olurdu o zaman her şey

ah genç dostum bunu bu çuvalı bir görseydin güç bela sürüklüyordum ancak bak şimdi başımın tepesi dibine değiyor

yüzümde bir tek kırışık yok bir tek

çok çok uzun saatlerin sonunda kendime ait bir saat bir çeyrek saat acı çektiğime acı çekmiş olmam gerektiğine göre anlar var demek ki umuda kapılmış olmalıyım birçok kez umutsuzluğa da kapılmış olmalıyım aynı biçimde yürek kanıyor yüreğini yitiriyorsun damla damla akıyor gözyaşları bazen içe dökülüyor onlar hiç ses çıkarmadan görüntüler kesildi yolculuk bitti açlık da susuzluk da kalmadı yürek gidiyor varacaksın oraya işitiyorum bunu öyle anlar oluyor ki güzel anlar bunlar

önceki cennet umut uykudan sıyrılıyorum ve dalıyorum uykuya ikisinin arasında geçiyor her şey tüm edimler tüm acılar tüm başarısızlıklar tüm baştan savma yapılan işler tüm sonuca bağlanan işler çamur yeniden ağzını açana kadar sürüyor bu işte bunu söylememi istiyorlar bu kez benim birinci bölüm Pim'den önceki bir uykudan bir sonrakine

sonra Pim yitirilen konserve kutuları yoklayıp duran el kıç çığlıklar benimkisi sessiz umut yeşeriyor güçlü orada olmak ardımda benim gittiğini hissetmek yüreğin söylendiğini işitmek neredeyse vardığını oraya

Pim ile birlikte olmak Pim ile birlikte olmuş olmak ardımda onun olması söyleneni işitmek geri gelecek başka biri gelecek Pim'den daha iyi biri geliyor sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre orada kal karanlıkta çamurda aniden üzerinde bir el seninki gibi bir el Pim'in üzerinde iki çığlık onunki sessiz

küçük bir sesin olacak ancak işitilecek kadar çıkacak kulağına fısıldayacaksın onun küçük bir yaşamın olacak kulağına fısıldayacaksın onun değişik tümüyle değişik bir şey olacak değişik bir müzik olacak Pim gibi göreceksin bir parça küçük bir yaşam müziği ama kendi ağzında yeni gözükecek sana

sonra elveda demeden gideceksin temelli bu devir devirler kapanacak böylece ya da tükenen sen olacaksın yalnızca yolculuk bitecek çiftler kalmayacak terk etmeler kalmayacak hiçbir zaman hiçbir yerde işit bunu

acaba nasıldı Pim'den önce önce bunu söyle izlenen sıraya uy hep aynı şeyler hep aynı şeyler söyle onları ben nasıl duyuyorsam çamura fısılda işittiklerini tek bir sonsuzluğu al üçe böl daha açıkça anlaşılsın diye uyanıyorum ve yola koyuluyorum tüm yaşamım böyle geçti birinci bölüm Pim'den önce acaba nasıldı sonra Pim ile birlikte acaba nasıldı bunun ardından da Pim'den sonra acaba nasıldı acaba nasıl soluk alış veriş durduğunda artıklar uyanıyorum ve yola koyuluyorum günüm böyle yaşamım böyle birinci bölüm artıklar

uyurken bir yanıma yatmış ya da yüzükoyun uyurken görüyorum kendimi ya biri ya da öteki bir yanıma iyi de hangi yanıma sağa daha iyi çuval başımın altında ya da karnıma yapıştırmışım onu karnıma yapıştırmışım onu dizlerimi kaldırmışım sırtımı çember yapmışım minicik kafa dizlerin yanında Belacqua çuvalın çevresinde kıvrılmış yan devrilmiş beklemekten bezmiş iyiliklerin uykuya daldığı yürekleri unutmuş

hazinesinin üzerinde katlanıp duranın hangi böcek olduğunu bilmiyorum ellerim boş dönüyorum kendime kendi yerime neyle başlayacağım kendime soruyorum bunu bir an böyle geçiyor

neyle başlayacağım uzun günüme yaşamıma böyle yazdım işte bir an böyle geçiyor hazinemin üzerine kapanıyorum Tanrıma kulak veriyorum bunu fısıldamak zorundayım

yirmi yıl yüz yıl ses çıkmıyor ama ben dinliyorum hep bir ışık yok ama dört yüz kez ardına kadar açıyorum gözlerimi tek mevsimim var benim çuvala daha sıkı sarılıyorum bir kutu çınlıyor bu kara boşluğun sessizliğinde ilk kez duruyor her şey

bir terslik var burada

çamur soğumuyor hiç kurumuyor da üzerimde kurumuyor hava ılık su buharıyla ya da başka bir sıvıyla yüklü içime çekiyorum havayı hiçbir şeyin kokusunu alamıyorum yüz yıldır bir koku yok havada içime çekiyorum havayı

hiçbir şey kurumuyor çuvalı sıkıyorum gerçek yaşam belirtilerinin ilki bu damlalar beliriyor bir konserve kutusu çınlıyor saçlarım kurumuyor hiçbir zaman elektrik yok kabartmam olası değil onları tarıyorum arada sırada işte başka bir nesne daha çıktı arkada olanaklarımda bir artış ama şu an için söz konusu değil üçüncü bölüm başka bir fark daha

cesaretim vardı başlangıçta olaylar denetimimden çıkmaya başlamadan önce hoşnuttum ah ruhum huzur doluydu o günlerde bu nedenle bir yoldaş verdiler yanıma

hâlâ birinci bölüm Pim'den önce yaşamım böyle yazdım işte en başları artıklar kendime kendi yerime dönüyorum karanlıkta çamurda çuvalı sıkıyorum damlalar gibi nesneler dökülüyor bir kutu çınlıyor hazırlıyorum kendimi gidiyorum yolculuk sonu

mutluluktan söz etmek duraksıyor insan konuşmanın özü karşısında ilk kuşkonmazlar patlayan çıban ama güzel anlar geçiyor

evet yadsıyamayız bunu Pim'den önce Pim ile birlikte Pim'den sonra müthiş uzun bir zaman geçiyor ne dersem diyeyim güzel anlar geçiyor daha az güzel anlar da geçiyor hazırlıklı olmak gerekiyor bunlara duyuyorum mırıltıyı mırıltıyla aktarıyorum duyar duymaz sevgili kırıntılar kayda geçiyor bir yerlerde daha iyi biri dinliyor başka biri not alıyor ya da ikisi aynı kişi kimse yakınmıyor inci gibi gözyaşları arada sırada içe akıtılıyor ses çıkarmadan müthiş bir zaman geçiyor izlenen sıraya uyuyorum

aniden oluyor başa gelen her şey gibi yalçın dağlara ya da mağaralara özgü bir görüntü beliriyor küçücük bir benzerlik doğuyor kendi türüyle arasında erken gülenlerle arasında bir koşutluk çiziliyor berbat bir an bu sözcükler ancak burada bir işlev görüyor çünkü çamurun dili yok

demek ki bu zorlu deneyim burada ben gitmeden önce sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre Pim'e doğru bilinçsizce bundan önce bir kutu çınlıyor düşüyorum varoluşu sürdürmek bir an bununla

gülecek neden var düşünmeye kalktığında bunu güldürüyor seni düştüğünü hissediyorsun tutunmaya çalışıyorsun keskin çığlıklar atarak alt yüzde ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor bir düşünebilseydin bunu birazdan neler yitireceğini ve sonra şu görkemli çamurda soluk alış veriş duruyor ve işitiyorum bunu ancak işitilecek yükseklikte güldürüyor seni tüm hafta boyunca bir düşünebilseydin bunu

hava kaçırıyor bir şey küçük bir şeyden arta kalan küçük bir şey hava kaçırıyor nereden geliyor bu adam ayakta durmayı gülmeyi ağlamayı ve konuşmayı sürdürüyor düşüncelerini ifade ediyor bedensel olan bir şey yok hiçbir şey tehdit etmiyor sağlığı bir sözcük de ben söylüyorum ve yeniden ben oluyorum böylece ağzım açık debeleniyorum bir saniye bile yitirmek istemiyorum

ağzımdan anlam dolu bir osuruk çıkarıyorum hiç ses duyulmuyor çamurda

sözcük dilim dönüyor sözcüklerden söz ediliyor bir kısmıyla doluyum hâlâ kullanabiliyor gibiyim onları o devirde tek biri bile yetiyor bana aha anne anlamına geliyor olanaksız bu ağzım açık çıkıyor anında ya da en sonunda ya da ikisi arası bir zamanda aha anne anlamına geliyor ya da başka bir anlama geliyor başka bir ses çıkarıyor ancak işitilecek kadar başka bir anlama geliyor herhangi bir anlam taşıyor ilki geliyor ve saygınlığımı yeniden kazandırıyor bana

zaman geçiyor anlatılıyor bana geçmiş zaman müthiş uzun zaman soluk alış veriş duruyor ve dehşetli bir öykünün parçaları duyuluyor böylece fısıldanıyor bu çamura bu anlatılıyor bana izlenen sıraya uygun biçimde üçüncü bölüm yaşamım orada gizli işte

yaşamım izlenen sıraya uyuyorum aşağı yukarı şimdiki zaman kipi kullanıyorum aşağı yukarı birinci bölüm Pim'den önce acaba nasıldı bu çok eskide kalan şeyler yolculuk son aşama yeniden dönüyorum kendime kendi yerime çuvalı sıkıyorum damlalar gibi bir şeyler dökülüyor bir kutu çınlıyor türün yok oluşu sözcükler dilsizleşiyor yaşamımın başlangıcı bu böyle yazdım burada gidebilirim sürdürebilirim yaşamımı ama bir insan olacak yine de

nasıl başlayayım içmekle başlayayım yüzükoyun uzanıyorum yere bayağı bir süre geçiyor böyle bir süre varlığımı sürdürüyorum böyle en sonunda ağız açılıyor dil dışarı fırlıyor çamura dalıyor bayağı bir süre geçiyor böyle güzel anlar bunlar belki de en güzelleri değerlendirmesi güç doğrusu yüz çamurun içinde ağız açık çamur ağza doluyor susuzluk kayboluyor insanlığa dönülüyor yeniden

bazen bu konumda güzel bir görüntü güzelliği devinimin kendisi yaratıyor bir de renk renkler rüzgârda bulutların maviliği ve beyazlığı o gün çamurda güzel bir görüntü bu betimleyeceğim onu betimlenmiş olacak sonra kalkış sağ bacak sağ kol ha it ha çek Pim'e doğru yok öyle biri

bazen bu konumda yine uyuyakalıyorum dil içeri giriyor ağız kapanıyor çamur açılıyor yine uyuyakalan benim içmeyi bırakıyorum ve uyuyorum yeniden ya da dil dışarıda tüm gece boyunca tüm uyku süresi boyunca içiyorum işte gecem bu benim böyle yazdım işte başka gecem yok benim uykudan uyanıyorum sonuncusuna ne kadar var insanlarınkine hayvanlarınkine de uyanıyorum sonuncusuna ne kadar var diye soruyorum kendime aktarmayı sürdürüyorum bir an daha sürüyor bu böylece olanaklarımdan başka biri de bu

dil çamurla kaplanıyor bu da oluyor tek bir çaresi var bunun ağzın içine yeniden sokmak ve çamuru emip yutmak ya da tükürüp atmak biri ya da öteki soru besleyici bir değeri var mı çamurun farklı yaklaşımlar neler olabilir biraz daha sürdürmek bununla

ağzıma dolduruyorum çamuru bu da oluyor olanaklarımdan başka biri de bu biraz daha sürdürüyorum bununla soru yuttuğumda besleyici değeri var mı çamurun nasıl açılımlar getirebilir konuya güzel anlar bunlar

çamurda pespembe çıkıyor dil ne yapıyor eller bu süre boyunca görmek hep görmeye çalışmak gerekiyor ellerin neler yaptığını neler yapmaya çalıştığını peki solu gördük hâlâ çuvalı sıkıyor sağ

sağ yumuyorum gözlerimi mavileri değil ötekileri arkadakileri yumuyorum ve görüyorum sonunda orada sağda gergince uzanan

kolun ucunda omuz kemiğiyle aynı hizada ne anlıyorsam onu söylüyorum açılıyor ve kapanıyor çamurda açılıyor ve kapanıyor olanaklarımdan başka biri de bu yardımcı oluyor bana

uzakta olamaz bir metre olsa olsa uzakta duyumsuyorum onu bir gün gidecek dört parmağının üzerinde başparmağını yitirdi çünkü burada bir terslik var benden ayrılacak görüyorum onu yumuyorum gözlerimi ötekileri ve görüyorum onu dört parmağını kanca gibi fırlatıyor ileri uçlar gömülüyor çekiyor küçük yatay devinilerle uzaklaşıyor böylece böylesi bir gidiş yavaş yavaş ilerleyiş yardımcı oluyor bana

ve bacaklar ve gözler maviler yumulu kuşkusuz hayır çünkü aniden başka bir görüntü beliriyor sonuncusu orada çamurda ne duyuyorsam onu söylüyorum görüyorum kendimi

on altı yaşıma dönüyorum muhteşem bir hava var mutluluğumu taçlandırmak için herhalde yumurta mavisi gökyüzünde küçük bulutlar dolaşıyor parça parça sırtımı dönüyorum kendime elinden tuttuğum kız da elimi tutan kız da şu kıçım da

pırıldayan renklere zümrüt çayırlara bakılırsa bunlara inanacak olursam eskinin çiçek ve mevsim düşü aylardan nisan ya da mayıs ve bazı ayrıntılara bakılırsa engelli koşuların beyaz boyalı demirlerine gül kurusu renkli türbüne bakılırsa yarış alanındayız aylardan nisan ya da mayıs

kafalarımızı kaldırmış bakıyoruz düşlüyorum gözlerimiz açık düşlüyorum dosdoğru önümüze bakıyoruz heykel gibi devinimsiziz yalnızca kollarımız sallanıyor ellerimiz birbirine kenetli daha başka ne

boş ya da sol elimde tanımlayamayacağım bir nesne bu nedenle kızın sağında onu kül rengi kocaman bir köpeğe bitiştiren kısa

bir tasmanın ucu yan yatıyor köpek eğik kafası ellerin devinimsizliği

soru bu uçsuz bucaksız yeşillik içinde tasma da ne oluyor boz ve ak renkli lekeler beliriyor yavaş yavaş kuzular beliriyor yavaş yavaş annelerinin yanı başında daha başka dört beş millik alanın bitiminde orta büyüklükte bir dağın mavimsi kütlesi dolduruyor görüntüyü başlarımız tepesinden yüksekte duruyor

bırakıyoruz ellerimizi dönüş yapıyoruz ben sağa dönüyorum o sola dönüyor sol eline alıyor tasmayı ben de aynı anda nesneyi sağ elime alıyorum küçük bir tuğla bu boz renkli boş eller karışıyor birbirine kollar sallanıyor köpek kımıldamadı yerinden bana bakıyoruz gibi bir izlenim taşıyorum dilimi ağzımın içine sokuyorum ağzımı kapıyorum ve gülümsüyorum

önden bakıldığında azalıyor yüzünün tiksinçliği kız ilgilendirmiyor beni benim tenim soluk saçlarım fırça gibi kocaman yüzüm pancar rengi sivilceliyim göbekliyim pantolonumun önü açık dizlerim titriyor sıska bacaklarım paytak paytak basıyor dengesini bulmak için iki yana açılıyor ayaklar yüz otuz derece oluşturuyor aptalca bir gülümseme beliriyor art ufukta yaşamın doğuşunu imliyor yeşil yünlü giysi sarı botlar tüm bu renkler kasımpatı ya da benzeri bir şey takmış iliğine

yeniden yüz seksen derece dönüyoruz içeri sekseninci derecede kaçamak bakışlar fırlatıyoruz ellerimiz değişiyor ellerimiz birleşiyor kollarımız sallanıyor köpek kımıldamıyor yerinde götüme gelince

aniden hop sol sağ harekete geçiyoruz çene havada kollar sallanıyor köpek izliyor kafası yerde kuyruğu taşaklarının üzerinde bizimle bir ilgisi yok bunun aynı anda Molebranche'ın düşüncesi geliyor usuma daha kabaca söylüyorum diller ve yazınlarla uğra-

mıştım üniversitede işeyen işer hiç durmadan bağırıyorum sesim çıkmıyor bırak kızı orada git bileklerini kes

karanlık kısa sürüyor işte oradayız yeniden tepede köpek arka bacaklarının üzerinde yan yatıyor çalılıkların içinde burnunun ucunu kara ve pembe penisine indirmiş yalayacak hali kalmamış bizse tam tersi içeri doğru yüz seksen derece dönüş yapıyoruz yeniden kaçamak bakışlar fırlatıyoruz eller değişiyor eller kenetleniyor kollar sallanıyor denizin ve adaların keyfi çıkarılıyor sessizce kafalar tek bir kafaymışçasına dönüyor kentten yükselen dumanlara doğru çan kuleleri ve kulelerin yeri saptanıyor sessizce kafalar öne dönüyor yeniden sanki bir dingille bağlılar birbirlerine

aniden sandviçlerimizi yiyoruz lokmalarımızı art arda sıralayarak herkes kendininkini tatlı sözler söylüyoruz karşılıklı sevgilim güzelim ısırıyorum yutuyor hayatım ısırıyor yutuyorum şakıyamıyoruz artık ağzımız dolu iyice

sevgilim ısırıyorum yutuyor bir tanem ısırıyor yutuyorum kısa süreli bir karanlık oluyor yeniden çıkıyoruz ortaya uzaklaşıyoruz birbirimizden yeniden otlakların içinde el eleyiz kollar sallanıyor kafa havada tepelere dikili gittikçe küçülüyor tepeler köpeği görmüyorum artık bizi görmüyorum artık görüntüden çıktık artık

hâlâ birkaç hayvan koyunlar graniti andırıyor hiç dört ayak üzerinde görmediğim at devinimsiz duruyor beli bükük kafası eğik hayvanlar biliyor

göğün beyazı ve mavisi bir an daha nisan sabahı çamurda bitti tamamlandı kafamdaydı görüntü resim boş şimdi birkaç hayvan hâlâ sonra siliniyor her şey maviden iz kalmıyor kalıyorum orada

orada sağda çamurda el açılıyor ve kapanıyor yeniden yardımcı oluyor bu bana gitsin bakalım farkına varıyorum hâlâ gülümsüyorum hâlâ bunun anlamı yok artık uzun süredir anlamı yok

dilim dışarı fırlıyor yeniden çamura dalıyor kalıyorum orada susuzluğum dindi dil ağza giriyor yeniden ağız kapanıyor şu anda dil doğru bir çizgiyi izliyor bitti tamamlandı kafamdaki görüntü uzunca bir süre geçmiş olmalı bununla varoluşumu sürdürdüm bir süre güzel anlar olmalıydı bunlar yakında Pim olacak bilemiyorum sözcükler gelemiyor yalnızlık bitecek yakında sözcükler yitecek yakında

eşlikçilerim oldu biraz önce eşlik ettiler bana hoşuma gidiyor çünkü ne duyuyorsam onu söylüyorum sevgilimle birlikte nisan ya da mayıs göğünün altında yitip gittik kalıyorum orada orada sağda el çekiyor zorlanarak ağız sımsıkı kapalı dört açılmış gözler çamurdan ayrılmıyor geri döneceğiz belki karanlık çökmüş olacak yeniden ışıltılar yayan çocukluğumun yeryüzüne küllerin griliğinde sönmeye yüz tutan korlar göz alıyor yeryüzü yanıyor bizi gördüğümde iyice yakınız birbirimize

karanlık çöktü eve dönüyoruz yorgun argın gördüğüm bedenin açıkta kalan parçaları yalnızca dayanışan yüzler kalkmış doğuya karşı kenetlenen eller soluk bir aydınlık yayıyor ağır ağır yorgun argın çıkıyoruz bana doğru ve kayboluyoruz

kollar ortada içimden geçip gidiyorlar gölge bedenlerin bazı parçaları bir gölgenin içinden geçip gidiyor görüntü boşaldı şimdi çamurda gökyüzü siliniyor küller koyulaşıyor başka bir dünya kalmadı benim için kendi dünyam güzel dünyam kaldı yalnızca olmadı öyle olup bitmiyor

dönüşümüzü bekliyorum belki dönmüyoruz sabahın söylediği ezgileri akşamın kulağıma fısıldamasını bekliyorum belki de o gün akşama değil de o sabaha

başka bir şey bulmak varoluşu biraz daha sürdürmek için sorular bulmak kimdi onlar nasıl varlıklardı dünyanın neresindeydiler bu tür şeyler işte bu kuklalar gösterisini kim düzenliyor hiçbir anlamı yok ki git bir şeyler ye

bir süre daha geçmiş olmalı çok daha kötü anlar geçti umut kırıldı en kötüsü bu değil gün ilerledi iyice git bir şeyler ye biraz daha zaman geçecek güzel anlar bunlar

sonra gerekiyorsa eğer çektiğim acıya geleceğiz hangisine o kadar çok var ki en derindekine ulaşılmayana en iyisi bu acılarım sorunu çözüm bir an sürdürmek varoluşu bununla sonra kalkıp gitmek pislikler neden değil buna nedeni başka nedeni bilinmiyor yolculuğun sonu

sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre gelindi işte yeni yer yeniden uyum sağlama uyumak için için dua ediyorum bu arada sorular gerekiyorsa eğer kimdi onlar nasıl varlıklardı dünyanın neresindeydiler

güzel anlar olacak bunlar sonra daha az güzelleri gelecek bunlar da söz konusu hazırlıklı olmalı insan gece çökecek böyle yazdım işte uyuyabileceğim bir uyanabilirsem eğer

dilsiz gülüşümle bir uyanabilirsem eğer anında Pim felaketiyle yüz yüzeyim birinci bölümün sonu ardından ikinci bölüm en sonra da üçüncüsü ve sonuncusu

soluk alış veriş duruyor yan yatmışım hangi yanıma sağıma daha iyi böylesi çuvalın ağzını açıyorum sorular ne Tanrım ne arzula-

yabilirim acıktım mı son yemeğimi ne zaman yedim buna benzer şeyler işte zaman geçiyor ben yerimdeyim

sahnede çuval var iki el ağzını açıyor çuvalın insan artık ne isteyebilir ki sol dalıyor çuvala sahnede çuval var sonra kol giriyor koltukaltına kadar sonra

konserve kutularının arasında dolaşıyor karıştırmadan sayıyor onları söylüyor rakamı aşağı yukarı bir düzine tutuyor onları kim bilir son istakozlar bunlar bu ayrıntıların var bir anlamı

küçük yumurta biçimi kutuyu çıkarıyor öteki ele veriyor çeviriyor açacağı arıyor buluyor sonunda gün ışığına tutuyor onu açacağı konserve açacağından söz ediyorum iki ucu sivri yontulmuş kemik saplı dokununca anlıyorsunuz bunu ara

eller ara olduğunda nerede eller görmesi zor bunu sırasıyla başparmakla işaretparmağı arası etli kısımla ikinci eklemin dış yüzü bir terslik var burada çuvalı sıkıyor öteki parmaklar takılıyorlar nesnelere avuç içleri açık olarak konserve kutusu konserve açacağı bu ayrıntılar hiçten iyidir

bir yanılgı ara aradan söz ediyoruz kaç kez aniden bu aşamada ne duyuyorsam onu söylüyorum bu konumda aniden boşalan eller çuvalı sıkıyor hâlâ çuvalı bırakmıyor hiç başka zamanlarda aniden boşalıyorlar

konserve açacağını şaşkınca aramak çamurda yaşamım bu benim ama hangi yaşamım söyleyemem bunu oldum olası da söyleyemezdim ayrıca benim küçücük oldum olasım yitti gitti şimdi müthiş zaman geçti

ara demek ki yanılgılarım yaşamım dizler kalkıyor yukarı sırt kamburlaşıyor kafa gelip çuvalın üzerine yerleşiyor ellerin ara-

sında çuval benim çuvalım bedenim tüm bu parçalar bana ait her parça

benim demek benim bir şeyler söylemek işittiğimi söylemek için bir fırında sonunda görmeyi başaracağım göbek bağımı soluğum orada işte bir mayıs sineğinin kanadını bile kıpırdatamayacak kadar güçsüz duyumsuyorum açılan ağzı

çamurlu bel aşağısının üzerinde mutlu bir gün Karanlık Herakleitos'un dehasını kanıtlarcasına göğün en yüksek noktasında açılmış kocaman devinimsiz kara kanatların arasında adını bilmediğim bir kuşun kar gibi beyaz bedenini gördüm uzun kanatlı bir deniz kuşuydu kuzey denizlerinin çığlıklar atan bir albatrosuydu belki doğal Tanrım güzel anlarım olmuştu

ama yolculuğun son günü iyi bir gün bu iyi ya da kötü beklenmedik bir şey olmuyor ara verdiğimde böyle dönüyorum işte ellerim bıraktığım gibi hiçbir şey yitirmeyeceğim hiçbir şey görmeyeceğim artık

çuval yaşamım o hiç bırakmadığım burada bırakıyorum onu iki elime de gereksinme duyuyorum yolculuğa çıktığım zamanlardaki gibi kafada zincirleniyor şu ani yangınlar yüreğin arzulayabildiğince boş ve karanlık sonra aniden bir avuç yonga atılıyor sanki alevleniyor o zamanki görüntü

gereksinme yolculuk ne zaman söyleyeceğim yeterince güçsüzüm daha sonra daha sonra bir gün güçsüz benim gibi kendime ait bir ses

demek ki iki elle yolculuğa çıktığım zamanlardaki gibi ya da başımı aralarına aldığım zamanlardaki gibi gün ışığında başımı alıyordum aralarına demek ki çuvalı bırakıyorum ama bir saniye yaşamım bu uzanıyorum demek ki zincirleniyor hâlâ birbirine

son kutuların kenarları kenevirlerin içinden doğru kaburgalarıma batıyor çürümüş kenevirler üst kaburgalarıma sağ yanıma oranın biraz üzerine tutundukları yere tutundukları yana yaşamımın tutunduğu yere o gün gözümden kaçmayacak benim o yaşam başlamadı daha

doğduysam eğer solak değilim ben sağ el kutuyu ötekine veriyor o da ilkine aynı anda alet hoş devinim parmakların ve avuç içlerinin küçük girdabı küçük bir mucize doğuyor bunların yardımıyla başka mucizelerin ortasında küçük bir mucize bu bunun yardımıyla yaşıyorum hâlâ yaşıyordum hâlâ

yemekten başka bir şey söz konusu değil şu anda on on iki bölüm kutuyu açmak aleti bir yana koymak açılan kutuyu yavaş yavaş buruna götürmek tazeliğine söz yok uzaklardan gelen bir mutluluk kokusu yayıyor demek ki düşlemek ya da boşaltmamak konserve kutusunu ya da kaldırıp atmamak ya da hayır tüm bunlardan söz etmemek göremiyorum pek önem taşımıyor ağzımı silmek hep bunu yapıyorum işte böyle ve en sonunda

çuvalı alıyorum kollarımın arasına asılıp çekiyorum çuvalı hafif geliyor bana yanağımı koyuyorum üzerine çuvalla aramdaki müthiş sahne bu bitiyor geride kaldı şimdi gün oldukça ilerledi gözlerimi yumuyorum acımı bekliyorum varoluşumu sürdürmek istiyorum onunla ve beklerken

uyumak için dua ediyorum ama boşuna buna hakkım yok henüz henüz hak etmedim bunu dua ediyorum yalnızca dua etmek için her şey tepetaklak olduğunda acı çeken ruhları gerçek acıları gerçek ruhları düşünüyorum uykuya hakları yok onların hiç hakları olmadı buna uykudan söz ediyorum onlar için dua ettim bir keresinde bir inanabilsem buna eski bir anlayıştı soldu gitti

bir kez daha ben hep ben her yerde ben gün ışığındayım yaşsızım

sırtım dönük dizlerimin üzerindeyim kıçım havada bir çöp yığınının tepesindeyim bir çuval geçirmişim bedenime kafam geçsin diye delmişim dibini dişlerimin arasında kocaman bir sancağın yatay duran sopası okuyorum üzerindeki yazıları

hoşgörüne sığınan en büyük günahkârların acıları dinsin arada sırada burada kıvrımlarda okuyamadığım sözcükler var sonra düşlüyorum tüm kötülüklerin işlendiği güzelim geçmişi tüm bu süre boyunca şeytanlar ara verecek on saniye on beş saniye

uyku var yalnızca iyiden yana alt yüzde ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor hiçbiri yalnızca onun yararına değil gel söndür şu görülecek bir şeyi kalmamış olan iki eski kömürü ve ateşin yiyip bitirdiği eski fırını ve tüm bu paçavrayı

tüm bu paçavrayı baştan aşağı tepeden el ve ayak tırnaklarına kadar parçalarının her birinde olduğundan arta kalan pek az duygu ve düş

düşlüyorum geliyorum bir gökyüzünden bir yeryüzünden bir yeraltından düşleyemezsiniz beni oralarda hey sesim çıkmıyor kıçımda kızgın bir sopa o gün daha çok dua etmedik

defalarca dizlerimin üzerindeydim defalarca sırtı dönük dizlerimin üzerindeydim her açıdan sırtı dönük tüm konumlarda dizlerimin üzerinde ve sırtı dönük ben değil miydim o aynı gülünç avuntuydu hep

kıçın bir ortalamanın iki misli öteki yarısı kadar burada görsel bir yanılgıya uğramadıysak eğer sıçtığınızda çamur temizliyor bunu yüzyıllardır dokunmadım onlara oranı şöyle belirteyim dörde bir aritmetiği sevdim hep bana çok şeyler kazandırdı o

Pim'inkiler küçüktü ama bundan farksızdı bir üçüncüsü iyi yakışırdı ona ilgisizce oraya sokardım konserve açacağını bir terslik var burada ama ilkin şu yolculuk yaşamımı tamamlayalım birinci bölüm Pim'den önce acaba nasıldı sonra ikinci bölüm en sonra da üçüncü ve son bölüm

benzerlerimin kardeşlerimin arasında hâlâ duvar diplerinde yürüdüğüm günlerde işittiğimi fısıldıyorum oysa orada gün ışığında beni donduran her bedensel acıda her tinsel acıda çığlıklar atarak yardım istiyordum yüz kereden birinde belli bir iyileşme oluyordu

çöplerin toplama saatinde içki içmem kadar ayrıksı bir şey bu asansörden çıkmayı koyuyorum kafama ayağımı sahanlıkla asansör kafesi arasına dayıyorum iki saat sonra kolda saat üzerime yürüyorlar asansörü boşuna çağırdıktan sonra

eski düş aldatılmamışım ya da aldatılmışım duruma bağlı bu koşulların ne olduğu söylenmiyor günlere evet günlere bağlı bu farelere elveda gemi battı biraz daha az tüm istenen bu işte

biraz daha az şu ya da bu önemli değil biraz daha az olsun yeter ki olmak ya da olmamak şimdiki zaman gelecek zaman ve dilek şart kipleri haydi haydi yetti bunlar bitirelim artık birinci bölüm sonu Pim'den önce

kuyruksokumum yanıyor ne yapmalıyım acı tutkusu üzerine düşünüp taşınıp yola çıkmalıyım dayanamam buna bununla ilgili hazırlıklar olaysız geçen yolculuk ani varış azalan ışıklar bitiş elveda belki de bir düş

bir düş küçük bir olasılık bu çuvalın ölümü Pim'in kakaları birinci bölümün sonu sonra ikinci bölüm ardından da üçüncü ve son bölüm Thalia acı bana sarmaşığından bir yaprak ver

çabuk kafa çuvalın içinde orada tüm çağların acılarını yaşıyorum sözüm meclisten dışarı zerrece umursamıyorum her hücrem deli deli gülüyor kutular kastanyet sesi çıkarıyor çamur fokurdayıp duruyor sarsılan bedenimin altında osuruyorum ve işiyorum aynı zamanda

mutlu gün yolculuk bitiyor hiçbir terslik yok görünürde şaka güldürmüyor artık eskidi iyice bedenin sarsılışları duruyor açık havaya ciddi şeylere dönüyorum yeniden dosdoğru Abraham'ın bağrına sığınmam için küçük parmağımı oynatmam yeterli söyleyeceğim ona müsait yere sokmasını

yine de birkaç düşünce sıralayayım işler biraz daha düzelsin diye beklerken rahatlığın gelip geçiciliği üzerine hayvanlar dünyasındaki çeşitli türler üzerine önce süngerlerden başlıyorum sonra hadi bırak bu konuyu atla geç hadi

dışkılar hayır benim bunlar ama seviyorum onları yarı boş parmakların gevşeyerek bıraktığı eski kutuları hayır başka bir şeyi çamur yutuyor her şeyi ben tek başımayım çamur taşıyor beni yirmi kilomu otuz kilomu zorlanıyor biraz bu ağırlığın altında sonra zorlanmıyor ben kaçmıyorum sürgün yaşıyorum

hep aynı yerde kalmalıyım başka bir arzum olmadı hiç küçük ölü ağırlığımla bu ılık çirkef suda yuvamı kazmak sonra bir daha oradan hiç kımıldamamak arada sırada canlanan eski düşüm bu şu anda da yaşıyorum bu düşü şu ağır ağır akan günde şu anda değerinin ne olduğunu eskiden değerinin ne olduğunu biliyorum

kara havadan kocaman bir kütle çekiyorum içime ve en sonunda yolculuk yaşamıma son veriyorum Pim'den önce birinci bölüm acaba nasıldı ötekilerden yerinden kımıldamayanlardan önce Pim ile birlikte Pim'den sonra acaba nasıldı acaba nasıl müthiş uzun

bir zaman dilimi hiçbir şey görmüyorum bu sırada işitiyorum sesini sonra uzaktan göğün sonsuzluklarından ve derinliklerden gelmiş olan şu öteki sesi işitiyorum içime giriyor ses soluk alış veriş durduğunda artıklar mırıldanıyorum onları

bu huzursuzluklar bitti artık bir an bile sürmeyecek bulunduğum yerde rahatıma diyecek yok küçük parmağımı kaldıramayacak kadar güçsüzüm bunun beklentisi altımdaki çamurun önce yarılıp sonra yeniden kapanacağı mı yani

soru eski soru evet ya da hayırsa eğer bu karmaşa her gün eğer her gün ah işitmek fısıldamak zorunda kaldığımız şu sözcük bu karmaşa evet ya da hayır eğer her gün kaldırıp havalandırıyor mu beni kirlerimden arındırıyor mu

gün iyice ilerledi sonuna geliyoruz neredeyse bin günden oluşuyordu belki de eskinin güzel bir sorusu bu kafayı karıştırıyor hep evrensel anlamda geçerli üstelik muhteşem bir şey bu

Pim'in kronometresinde sahip olmak bir terslik var burada saatin ölçeceği bir şey yok demek ki artık yemek yemiyorum hayır artık içki içmiyorum ve yemek yemiyorum ve kımıldamıyorum ve uyumuyorum ve görmüyorum ve bir şey yapmıyorum bunların hepsini bir kısmını yeniden yapacağım günler gelecek belki de önce evet dendiğini işitiyorum sonra da hayır

sesi niye ölçeyimki ses benim değil sessizlik olsa ölçerdim bana yarardı bir işe yarardım bir şeye Tanrım

Tanrı'ya lanet okuyorum hiç sesim çıkmıyor saati kazıyorum belleğime ve bekliyorum gün ortasını gece yarısını Tanrı'ya lanet okumak için ya da kutsamak için onu saat elimde bekliyorum ama günler yine ortaya çıktı şu sözcük belleksiz ne yapacağım

çuvaldan bir parça koparıyorum düğüm yapıyorum ip olarak kullanıyorum çok güçsüzüm

ama önce yolculuk yaşamımı noktalıyorum birinci bölüm Pim'den önce çamurda adı konulmamış bir debelenme benim bu ne anlıyorsam onu söylüyorum çuvalı karıştırıyorum ipi çıkarıyorum çuvalın ağzını sicimle bağlıyorum ipi boynuma geçiriyorum yüzükoyun yatıyorum elveda diyorum hiç sesim çıkmıyor atılıyorum ileri

on metre on beş metre sola yarım yan sağ ayak sağ el ha it ha çek yüzükoyun fışkırmalar hiç sesim çıkmıyor sağa yarım yan sol ayak sol el ha it ha çek yüzükoyun fışkırmalar hiç sesim çıkmıyor bu betimlemede her şey noktasına virgülüne kadar doğru

karmakarışık hesaplar yapıyorum böylece rotamda bir iki saniyelik sapma oluyor en fazla bir gün bir gece usa sığmaz yola çıkış anımda söylemişlerdi yönümü rastlantı sürüklemişti beni zorunluluk sürüklemişti her ikisi de sürüklemişti üçünden biri doğru batıdan güçlü bir duygu var içimde doğuya çıkmıştım yola

işte böyle çamurda karanlıkta yüzükoyun düz bir çizgi boyunca aşağı yukarı iki yüz üç yüz kilometre başka sözcüklerle ifade edersem hiç durmasam sekiz bin yılda dönmüş olurdum dünyanın çevresini yani bir o kadar yolu kat ederdim

eğitimimi nerede gördüm matematik gökbilim hatta fizikle ilgili bilgilerimi nereden aldım söylenmiyor bu bana ama bunlar damgasını vurdu bana kişiliğimi oluşturdu önemli olan bu

bu ufuklara yönlendikçe duyumsamıyorum yorgunluğumu ama o belli ediyor kendini yine de çaba gösterdiğim bir yanımdan öteki yanıma geçişim arada benimsediğim yüzükoyun konumun devamı niteliğinde bu sessiz ilenmelerim artıyor

bir aşağı yukarı kesinlik aniden bir santim daha ilerliyorum ve küçük bir vadiye yuvarlanıyorum ya da bir duvara çarpıyorum kendi bildiklerim dışında bir şey söylemiyorlar bana umutlar işte bu tarafta gizli beni düşümden koparıyor teslim oldum

yaşamıyoruz diye yakınıyorlardı yukarıdaki insanlar böylesi bir zamanda tuhaf buluyorum bunu kafalarındaki bu aptalca düşünceyi hepsi öldü şimdi şimdi bunun yaşam olmadığı ötekilere gelelim devamı çok tuhaf doğrusu yani anlıyorum onları

oldum olası anladım her şeyi anlamadığım birkaç şey oldu yalnızca coğrafya tarih örneğin her şeyi anladım ve hiçbir şeyi bağışlamadım olumsuz bir görüşüm olmadı hiçbir konuda gerçekten de öyle oldu hayvanlara yapılan acımasızlıkları bile kınayamadım hiçbir şeyi sevmedim

böylesine aptalca bir düşünceydi işte şimdi yok oldu gitti günün artık zararı dokunamaz bana

çok güçsüz olmamalı insan aynı düşüncedeyim daha güçsüz olsun isteniyorsa hayır en güçsüzü olması gerekiyor sonra daha da güçsüzü ne duyuyorsam onu her sözcüğü söylüyorum hep

günüm günüm yaşamım işte böyle geri dönüyor hep eski sözcükler hayır pek dönmüyorlar artık ben yalnızca yeni bir ortama uyum sağlamaya çalışıyorum sonra uykuya kadar sürdürmeye çalışıyorum varlığımı uykuya dalıp delirmemeliyim değmez ki

deliririm ya da daha beter olurum Haeckel gibi eciş bücüş olurum Postdamlıydı o bir çok kişi bu arada Klopstock'da yaşamıştı orada fırlattığı gölgesini de orada işlemişti ama yine de Altona'ya gömdüler

akşam kocaman güneşe veriyor yüzünü ya da sırtını dönüyor unuttum bunu söylemiyorlar doğmuş olduğu doğudaki topraklara düşen kocaman gölgesi dil ve edebiyat öğrenimi görmüştüm Tanrım yanında biraz da coğrafya

pek bir şey kalmadı ama zehiri sona sakladım unuttum Latincemi tetikte olmalı insan demek ki bayağı zaman geçti yüzükoyun yaşadığım şaşkınlıkta herhalde sonra aniden inanamıyorum buna dinlemeye koyuluyorum

dinlemeye koyuluyorum bir akşam öncesi Yeni Zımbıl'dan yola çıkmışım sanki duyularıma yeniden kavuşuyordum tropik bölgenin kırsal kesiminde böyleydim işte böyle olmuştum ya da böyleydim hep biri ya da öteki coğrafya okumuştum

soru hep böyle miydi eski ve akıllıca bir soru hep böyle miydi dünya yaratıldığından beri benim dünyam annemin mırıltılarından başlayarak bu inanılmaz kaosun sıçtım içine

böyle işte adım atmaktan acizim özellikle de geceleri tek ayak üzerinde devinimsizleşmeden gözlerim kapalı soluğum kesilmiş ardıma düşenler için yardımıma koşanlar için kulağım tetikte

yumuyorum gözlerimi hep aynı gözlerimi görüyorum kendimi kafamı dikmişim ensem ağrıyor ellerime kramplar giriyor çamurda bir terslik var burada soluğumu tutuyorum bir süre geçiyor sürdürüyorum varlığımı bu süre boyunca alt yüzde küçük bir titreyiş oluyor sonra bunun anlamı diyorum kendime bir şeyler söylemeyi başardım diyorum kendime

insan ne diyebilir kendine böyle anlarda teselli olsun diye incik boncuk verirler üzgünüm battı balık yan gider ne iyi ki biraz daha az soğuğu ne yazık ki biraz daha az sıcağı olsaydın neyse o

zaman ikisini alıp toplamını ikiye bölerdik girişteki ılıklık çıkardı ortaya

çabuk söylendi bulunduğunda çabuk söylendi dudaklar donup kalıyor çevreleyen et yığını da eller açılıyor kafa düşüyor biraz daha fazla batıyorum sonra artık daha fazla batamıyorum önceki biraz önceki her zamanki aynı krallık bu ben hiç ayrılmadım buradan sınırsız bir krallık burası

mutluyum çoğunlukla Tanrı biliyor bunu ama bu kadar işte şu anki kadar mutluyum en fazla mutluluk mutsuzluk biliyorum biliyorum ama bundan söz etmekte bir sakınca görmüyorum

yukarıda yukarıda olsaydım keşke yıldızlar gözüktü bile çan kulelerinde saat kısalıyor katlanacak çok az şey kaldı artık böyle şimdiki gibi kalıp sürdürsem iyi olurdu doğrusu ama olmuyor işte

çuvalın düğümünü açmak açıyorum çuval kenarı boyun kenarı açmak zorundayım kurallar bunu buyuruyor parmaklarım açıyor hissediyorum onları

çamurda karanlık yüz çamurda eller kim bilir nasıl bir terslik var burada ip elde tüm beden kim bilir nasıl yakında sanki orada şu yaşadığım yerde yalnızca evet orada yaşadım hep

Tanrı kimi yerlerde kimi zaman bu anda ama güzel bir gün çıktı karşıma bir şeyler yemek isterdim elbette ama yemeyeceğim ağız açılıyor dil çıkmıyor dışarı ağız kısa bir süre sonra kapanıyor yeniden

solumda eşlik ediyor çuval bana sağ yanıma dönüyorum alıyorum çuvalı kollarımın arasına çok hafif dizler kalkıyor havaya sırt

eğiliyor baş gelip çuvalın üzerine yerleşiyor daha önce yapmış olmalıyız bu devinileri ah bu kez son olsaydı keşke

şimdi evet ya da hayır çuvalm bir kıvrımı dudakların arasında ağzın içinde değil dudakların arasında evin girişinde olup bitiyor

bana verdikleri yaşama karşın korudum etli dudaklarımı iki kocaman dudak onlar öpüşmek için mükemmeller herhalde öne doğru uzanıyorlar aralanıyorlar ve çuvalın bir kıvrımı üzerinde kapanıyorlar at misali

evet mi hayır mı söylemiyorlar başka olasılık göremiyorum dua mı ediyorum yeniden uyuyorum yeniden aşağı insin diye altımda açılsın diye bekliyorum en sonunda dingin sularda tehlike her zamankinden yakın kapıda savunma düzeni yıkıldı çünkü art arda sıralanıyor bunlar

daha çok sözcük bulmalı oysa harcandı tükendi tümü alt yüzde ani kıpırdanmalar sürüyor hâlâ iyi gözlere gereksinmesi vardı tanıklık için bir tanık olsaydı eğer iyi gözler iyi bir lamba olsaydı eğer tümüne de sahip olurdu o zaman bir tanığa iyi gözlere iyi bir lambaya sahip olurdu

uzakta oturan kâtibe seslenirdi gece yarısı anonsu yapardı hayır sabahın ikisi sabahın üçü oldu diye Ballast Office'in saatine bakarak yüzün altında ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor sözcüklerim yapıyor bunu bunlar yapıyor sözcüklerimi biri ya da öteki uykuya dalacağım yeniden insanlığın içinde ancak içinde

çok tozluydu ortalık o zamanlarda kireçli ve granitli taşlar birbirine karışmış üst üste yığılarak bir duvar oluşturmuştu biraz ötede dikenler çiçek açmıştı yeşilli beyazlı çitte kurtbağrılarla dikenler karışmıştı birbirine

toz kaplamıştı ortalığı yaşı için oldukça büyük küçük ayaklar çıplaktı tozların arasında

okul çantası kıçın altında sırt duvara yaslı kaldırmak gözleri maviliğe tere batmış uyanmak beyazlık egemendi ak bulutlar vardı sıcak taşların arasından mavi beyaz yatay çizgili mayodan görülüyordu mavi

kaldırmalı gözleri aramalı yüzleri gökyüzünde hayvanları gökyüzünde uyuyakalmalı yakışıklı bir genç var orada altın sakallı ak kaftanlı yakışıklı bir genç ile karşılaşmak tere batmış uyanmak düşünde İsa ile karşılaşmış olmalı

bu tür görsel bir imge değil bu sözcüklerle oluşturuldu işitsel bir imge de değil gün sona erdi sağlığım yerinde yarına kadar çamur açılıyor yola çıkıyorum yarına kadar kafa çuvalın üzerinde kollar arta kalanları sarmalamış nasıl olduğu önemsiz

karanlık kısa sürüyor karanlık uzun sürüyor bilmek olası değil bunu bakın koyuldum yeniden yola burada eksik bir şeyler var yalnızca iki ya da üç metre ötesi sonrası uçurum son iki ya da üç parçacık sonra bitiyor birinci bölüm sonu sonra ikinci bölüm sonra da üçüncü ve son bölüm burada eksik bir şeyler var insanın şu ana kadar öğrendikleri ya da hiçbir zaman öğrenemeyecekleri biri ya da öteki

geliyorum ve düşüyorum sümüklüböceğin düşmesi gibi çuvalı kollarımın arasına alıyorum ağırlığı sıfırlanmış gibi sıfırlanmış sanki nereye yaslayacağım başımı kalbime bastırdığım söyleme-yeceğim bir paçavra

duygularım köreldi yitirdim her şeyimi çuvalın dibi patladı nem sürüklenme sürtünme kucaklayışlar kuşaklar eski bir kömür çuvalı elli kiloluk sıralanıyor art arda yok oldu her şey konserve

kutuları açacak açacak var ama kutu yok bana bıraktılar bunu kutular var ama açacak yok başıma bu da mı gelecekti yaşamımda bu kez

bir yığın başka şey de sık sık düşünü kurmuş olduğum hiçbir zaman bir ad vermediğim bir ad veremediğim yararlı zorunlu dokunduğunuzda hoş bir duygu veren bana sunmuş oldukları her şeyi böyle yazdım işte ne kadar eski şeyler yok oldu her şey bir tek ip kaldı patlak bir çuval bir ip ne anlıyorsam onu söylüyorum çamura fısıldıyorum eski çuval eski ip saklıyorum sizi

birazcık daha varoluşu biraz daha sürdürmek için karışan ipi çözmek iki ipe bölmek çuvalın dibini düğümlemek çuvalı çamurla doldurmak ağzını düğümlemek yastık gibi kullanacağım bunu yumuşacık bir yastık gibi kollarımın arasında yüzün altında ani kıpırdanmalar son kez yaşıyor olsaydım bunları

ne zamandı son yemek son yolculuk ne yaptım nerelerdeydim bu tür sessiz haykırışlar umudu terk ediş umut ışıltısı çılgınca yola çıkış boynumun çevresinde ip ağızda çuval bir köpek

bırakıyorum burada umudun etkisiyle sıralanıyor art arda eskisi gibi hep doğru bir çizgi izliyorum zamanından önce ölmemek arzusu karanlıkta çamurda öteki nedenlerden söz etmiyorum

yapacak tek bir şey var geri dönmek ya da en azından buna zorunlu kalırsam yere uzandığım yerde dönüp durmak zikzaklar çizerek ilerliyorum hak ettiğimi verin bana yaraşan işte hiçbir zaman var olmadığım orada yitirdiğimi ararken yapıma uygun bir yazılım sunuyorum

sevgili sayılar yardımıma koşuyor her cephede yenilgiye uğradığımda birkaç sayı bitirmek için Pim'den önce birinci bölüm altın çağ güzel anlar türün yitimleri gençtim türüme yakınlık duyu-

yordum insan türünden söz ediyoruz kendimle konuşuyorum ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor iki kere iki iki çarpı iki işte böyle sürüp gidiyor

demek ki sola doğru uzaklaşıyorum aniden daha iyi böylesi kırk beş derece ve iki metre düz bir çizgi alışkanlığın zorlaması sonra sağa dik açı dosdoğru dört metre sevgili sayılar sonra sola dik açı ileri dümdüz dört metre sonra sağa dik açı böyle sürüp gidiyor işte Pim'e kadar

böylece terk edilen doğru çizginin her iki yanında umudun etkisiyle dizi dizi testere dişi ya da ağzı genişletilmiş çatı kirişi yanı iki metre tabanı üç eski yürüyüş eksenine yeniden dönünce biraz farkediyor yeniden iki ve noktanın arasında bir buçuk metre birazcık daha az sevgili sayılar cici çağ demek ki birinci bölüm bitiyor Pim'den önce yolculuk günlerim müthiş uzun sürdü genç-tim cici çağı kirişler uçlar bu lafları da hep bana söylendiği gibi yazıyorum dışarıda vak vak sesleri dört bir yanımdan çamura fısıldıyorum soluk alış veriş durduğunda ancak işitilecek sesle artıklar

soluma yan yatıyorum sağ ayak sağ el ha it ha çek yüzükoyun Tanrı'ya lanetler yağdırıyorum şükrediyorum ona yakarıyorum ona sesim çıkmıyor ellerimle ayaklarımla karıştırıyorum çamuru umduğum ne hiç var olmadığım yerde yitik bir kutu yarı boş bir konserve kutusu önüme bir yerlere fırlatılmış tüm umduğum bu işte

hiç var olmadığım yerde ama başkaları vardı belki çok önceleri kısa bir süre öncesi her ikisi de geçip gidiyorlardı bir arada bu tedirginlik içinde bir rahatlama veriyor insana başkaları rahatla-tıyor insanı

önümde sürüklenip duranlar arkamda sürüklenip duranlar sizin başınıza gelen geliyor haliyle benim başıma da ortak yazgımız bu patlak çuvallar sıralanıyor art arda sonsuza herkesin yararına

ya da göksel bir konserve kutusu mucize yaratan sardalyalar Tanrı'nın başıma gelen talihsizliği duyunca gönderdiği artık bir hafta sürer bunu kusup durmamız

sağıma yan yatıyorum sol ayak sol el ha it ha çek yüzükoyun sessizce ileniyorum çamurda debeleniyorum her yarım metrede bir her v biçimindeki çizgiyi ya da üç metrelik mesafeyi birazcık daha az tutuyor el yakalamak için dalarken kıvrılıyor pençe gibi ama bildiğimiz çamura gömülmüyor bir kıça yöneliyor iki çığlıktan biri sessiz birinci bölüm sonu Pim'den önce işte böyleydi Pim'den önce

2

demek ki en sonunda ikinci bölüme geldik söyleyeceklerim bitmedi daha acaba nasıldı içimde işittiklerim vak vak dışarıda dört bir yanımda işittiklerim kırıntılar acaba nasıldı Pim ile birlikte müthiş uzun bir süreydi çamura fısıldıyorum çamurda soluk alış veriş durduğunda acaba nasıldı yaşamım yaşamımdan söz ediyoruz karanlıkta çamurda Pim ile birlikte ikinci bölüm üçüncü ve son bölüm değil yaşamım orada işte geçmişte de oradaydı gelecekte de orada olacak müthiş uzun bir süre üçüncü ve son bölüm karanlıkta çamur alçacık kırıntılar

kendince mutlu bir dönem ikinci bölüm ikinci bölümden söz ediyoruz Pim ile birlikte acaba nasıldı güzel anlardı benim için

güzeldi o dönem benden söz ediyoruz onun için de güzeldi ondan da söz ediyoruz onun için de mutlu anlardı daha sonra öğreneceğim bunu daha sonra kavrayacağım mutluluğunu şu ana kadar kavrayamadım her şeyi

demek ki güçsüz tiz bir çığlık duyuluyor şu yarı hadım olmuş birinin mırıltısı bu katlanmam gerekecek ona sayılar süresi boyunca bırakıyorum bir yana işte önceden söylediklerimle karşılaştırıldığında farklı bir şey çıkıyor ortaya sayılara yer vermeyeceğim artık tüm ölçüler belirsiz kalacak evet uzunlukla ilgili izlenimler belirsiz olacak uzamın uzunluğu zamanın uzunluğu kısalıkla ilgili izlenimler belirsiz olacak ikisinin arasında bir şey işte bu nedenle hesap kitap yok artık yalnız cebirle ilgili işlemler dışında evet evet dendiğini işitiyorum sonra da hayır

sanki bir buz kalıbına ya da kaynar suya değmiş gibi hızla çekiyorum elimi elim bir süre havada asılı kalıyor bir belirsizlik yaşanıyor sonra ağır ağır iniyor yeniden ve yatay konumda kımıltısızlaşıyor iyice sahipleniyor gibi sanki şimdiden harikalar yaratan eti başparmağın etli kısmı ve thenar ve hypo tümsekleri deliğe dik açı oluşturuyor sol kalçanın üzerinde dört parmak ötekinin üzerinde sağ el demek ki altmış dokuz konumunda değiliz daha

yatay konumda kuşkusuz ama hafifçe kıvrık yine de doğal bir çekingenlik duygusu belki de yapmacık olamaz pütür pütür biniyor deliğin üzerine sağ kıçla teması buradan oluyor ama etli kısmın değil tırnakların oluyor teması ikinci çığlık atılıyor korkuyla kuşkusuz ama sesin geldiğini sandığım yerde orkestranın bastırdığı zayıf bir flüt sesi çalınıyor kulağıma bir hoşnutluk hissediyorum kendini beğenmişlik de diyebilirsiniz buna olası bu

bir geçmiş işte belki bu bölümü geçmiş zaman daha iyi idare edecek ikinci bölüm Pim ile birlikte acaba nasıldı önceden söylediklerimle karşılaştırıldığında küçük bir farklılık daha ama hemen

tırnaklarıma geçelim bir iki söz edeyim onlarla ilgili bu oyunda yeri olacak onların da

sakınmam gereken şey bakın bakın bu bölümde sönmüş olmamam hayır ifade yanlış oldu benim için bu fiil kullanılmaz henüz kararmış olmamam böyle denebilir herhalde yeniden alev almadan önce kararmış olmamam Pim kayboldu tanıştığımızdan daha canlı görünüyor bu olasıysa eğer daha nasıl desem daha canlı daha iyisi olamaz gözükmesi yeterli onun başkalarında değil gözü de kulağı çok güçlü oldum olası evet sakınmam gereken yararlılıklar olmalı

kendi payıma ben olmasam Pim asla var olamazdı diyebilirim Pim'den söz ediyoruz ben olmasam devinimsiz dilsiz çamurda sonsuza kadar öylece kalmaya yazgılı bir iskelete dönüşürdü o ama hareketlendireceğim onu göreceksiniz yarattığım kişinin ardında nasıl silindiğimi de göreceksiniz zamanı gelince şimdi geldik tırnaklarıma

bir varsayım çabucak şu çamur dediğimiz şey hepimizin boku olsaydı diyorum evet şu anda ya milyarlarca kişi bir aradaysak burada neden olmasın iki kişiydik birden milyarlara ulaştık görüyorsunuz ya sürünüp sıçıyoruz bir hazine gibi kollarımızın arasına sardığımız boklar arasında sürünüp sıçıyoruz biraz daha şimdi geldik tırnaklarıma

geldik tırnaklarıma evet yalnızca ellerden söz edersek eğer şu Doğulu bilgeyi de işin içine katarsak hüzünlü bir durumdaydılar şu Uzakdoğulu bilge daha küçücük yaşlarda sıkmıştı yumruklarını bulanık bu öldüğü ana kadar kitaplar kaç yaşında öldüğünü yazmıyorlar

kaç yaşında öldüğü söylenmiyor en sonunda ölümünün biraz öncesinde gördü onları tırnaklarını avuç içlerini yarmışlardı baş-

tan başa gördü onları sonunda öteki yandan dışarı çıkıyorlardı biraz sonrasında böylesi bir yaşamı sürdürdükten şunu yaptıktan bunu yaptıktan yaşam boyu yumruklarını sıktıktan sonra böyle ölüyordu işte böyle yaşamıştı böyle ölüyordu en sonunda son soluğunda daha da uzayacaklarını söylüyordu kendi kendine

perdeler aralanıyordu birinci bölüm arkadaşlarının onu ziyarete geldiklerini görüyordum o bir mezarın derin gölgesine çömelmişti yumrukları dizleri üzerinde sıkılıydı böyle yaşıyordu işte

kireç ya da benzeri eksiklikler nedeniyle kırılıyorlardı ama aynı anda kırılmıyorlardı öyle ki bazıları benim tırnaklarım benim tırnaklarımdan söz ediyoruz bazıları uzun bazıları düzgün düşlerken görüyordum onu çamur aralanıyordu ışık yayılıyordu düşlerken görüyordum onu bir arkadaşının yardımıyla ya da yardımı olmadan yalnız başına tırnaklarını bükmek istiyordu geriye öteki yöne uzansınlar diye ölüm bundan alıkoydu onu

Pim'in sağ kalçasının üzerinde demek ki ilk temas onların hışırtısını işitmiş olmalı işte güzel bir geçmiş var önünüzde dilesem batırabilirdim onları derin çizgiler çizmek yarmak parçalamak istiyordum çığlıkları içmek istiyordum mavi vahşi gölge yumrukların üzerine eğilmiş sarılı kafa beyaz giysiler içindeki arkadaş çemberi bu kadar uzağa gitmeyelim

çığlıklar söylüyor bana kafa hangi uçta diye ama yanılıyor olabilirim sonuçta kenetleniyor her şey birbirine yani el sağa kayıyor bir çatal yapıyor orada çok geçmeden düşündüğüm de buydu zaten sonra aynı biçimde sola kayıp çivileniyor orada düşündüğüm de buydu zaten kıçın üzerinden geçiyor yeniden sonra bir çöküntüye düşüyor hayır zaman yitirmiyor orada sonra başparmağın etli kısmının kılavuzluğunda omurganın üzerinde geziniyor dalgalanan kaburgalara kadar yerimden kımıldamıyorum artık anatomi dersi okumuştum daha çok ayak diremekte

anlam yok çığlıkları sürüyor yerimden kımıldamıyorum artık olmuyor geçmişte de olmadı bir geçmişim asla olmayacak benim asla olmadı

evet benzerim bir varlık az ya da çok ama erkek kadın kız ya da oğlan çığlığı olduğu belli değil yaşı da belli değil cinsiyeti de belli değil sırtüstü hayır sağ yanına yine olmadı sol yanına yine olmadı çevirmeye çalışıyorum onu gücüm terk ediyor bedenimi evet Pim'i ancak o yüzükoyun döndüğünde tanıyabileceğim

tüm bunları nasıl anlıyorsam öyle her sözcüğü söylüyorum hep sonsuza çamurun içini iyice araştırıyorum bacaklarının arasında sonunda bana bir ya da iki tane taşak gibi görünen şey buluyorum bildiğim anatomi kadarıyla

ne anlıyorsam onu mırıldanıyorum çamura kaldırıyorum kendimi biraz da öne gelebilsem başına elimi dokundurayım diye kafası kel hayır yüzünü yok ediyorum daha iyi böylesi bembeyaz saç kütlesi geliyor elimle dokunduğumda kımıldamıyorum artık yerimden yaşlı küçücük bir adam o iki yaşlı küçücük adamız biz bir terslik var burada

karanlıkta çamurda başım başına dayalı yanım yanına değiyor sağ kolum omuzlarının çevresinde bağırmıyor artık bir süre böyle uzanıyoruz güzel anlar bunlar

ne kadar sürüyor böyle hiç kımıldamadan hiç ses çıkarmadan soluk alış veriş dışında müthiş ama müthiş uzun bir zaman kolumun altında arada sırada daha derin bir soluk yavaşça havaya kaldırıyor onu bırakıyor sonunda yavaşça yere indiriyor onu bir başkası bir iç çekiş derdi

işte böyle ortak yaşamımız böyle başlıyoruz yaşamaya ben söylemiyorum onlar söylemiyor ötekiler nasıl bitiriyorlarsa öyle

birbirlerine neredeyse sıkı sıkı sarılarak ben görmedim hiçbirini öyle gözüküyor hiçbirini görmedim ama hayvanlar bile gözler birbirlerini bir ikisini gördüm sanıyorum bir zamanlar birbirlerini gözlerken anlayan anlasın ne dediğimi ben önemsemiyorum

neredeyse sıkı sıkı sarılarak abartıyorum her zamanki gibi beni tiksindiremiyor o sanki çuvalım gibi hâlâ ona şu Tanrısal ete sahip olduğumda hiç bırakmayacağım bu bedeni bir sadakat olarak tanımlayın bunu diliyorsanız eğer

ona sahip olduğumda ama hâlâ sahibim ona ağzımın içinde o hayır artık orada değil artık sahip değilim ona haklıyım haklıydım

müthiş uzun bir zaman demek ki başlangıçlarımız için sayı devrinde baş döndürücü bir sayı ortak yaşamımızın başlangıcı ve en sonunda bu uzun barış dönemini neyin noktalayacağı ve bizi daha çok bilgilendireceği sorunu ne ters zamanda geldi başıma

küçük bir ezgi aniden küçük bir ezgiyi mırıldanıyor aniden önce var olmayan sonra var olan öteki şeyler gibi uzunca bir süre dinliyorum onu güzel anlar bunlar ancak o olabilir belki de ama yanılıyorum

kolum kıvrılıyor böylece sağ kolum daha iyi böylesi üst kol kemiğiyle öteki arasında çok geniş bir açıdan çok dar bir açıya geçiliyor anatomi geometri ve sağ elim dudaklarını arıyor onun haydi bakalım daha yakından inceleyelim şu güzel devinimi en azından sonucunu

el yaklaşıyor çamurun altında yükseliyor körlemesine işaretparmağı ağızla karşılaşıyor bulanık bu hedefi buluyor başparmak yanak bir yerler bir terslik var burada gamze elmacık kemiği anatomi hepsi oynuyor bunların emip duran dudaklar kıllar düşündüğüm gibi şarkı söyleyen o yerimden kımıldamıyorum ben

sözleri algılayamıyorum çamur boğuklaştırıyor onları ya da sözler başka bir dilde belki özgün dilinde bir lied okuyor belki bir yabancı belki

bir Doğulu düşümü benimsemedi ben de benimsemeyeceğim artık hiçbir arzum kalmayacak

demek ki biliyor konuşmayı en önemlisi bu kullanabiliyor sorunu gerektiği gibi düşünmeden kullanamadığını düşünmüş olmalıydım kendim kullanamadığım için bir de kuşkusuz biraz daha genel nedenlerden yani belli bir varoluşsal nedenden yani kendi varoluşumdan yani kendimin bir şarkı söylemesini olanak dışı gördüğümden

şatafatlı an her nasılsa yaşandıysa eğer hangi açılımları sunuyor ortak yaşamımızın ilk bölümünün noktalandığı ikinci ve doğrusu son ve kanımca olay zenginliği ve değişkenliği yönünden yaşamımın en verimli diye tanımlayabileceğim bölümünün aralandığı ama böyle tanımlamalar yapmak güç oldukça

oradan bir insan sesi yükseliyor birkaç santimetre öteden düşüm hatta belki de insana ait bir düşünce olduğu İtalyanca öğrenmek zorunda kalsaydım eğer daha az eğlenceli olacaktı açıkçası

ama ilkin oldukça dağınık birkaç düşünce müthiş uzun bir zaman tümü otuz kadar belki de burada iki üç tanesini göreceğiz

tuttuğu yöne bakılırsa benimle aynı yolu izlemek zorundaydı sonra düştü hem de bir ...den

bir gün yeniden birlikte koyulacağız yola görüyordum bizi perdeler bir an aralanıyordu bir terslik var burada bulanıkça görüyordum bizi tüm bunlar küçük ezgiden önceydi ya oldukça önceydi yardım ediyorduk birbirimize ilerlemek için düşüyorduk

birlikte bekliyorduk birbirimizin kollarında yeniden yola koyulma anının gelmesini

var olan ya da en azından bir zamanlar var olan biri oyununu oynamak onunla biliyorum biliyorum ama olsun bundan söz etmekte sakınca görmüyorum hiç sakınca görmüyorum bana iyi geliyor arada sırada güzel anlar bunlar ne önemi var kimseye bir zararı dokunmuyor kimse yok ayrıca

işte şimdiden geride bıraktık ortak yaşamımızın ilk evresini ikinci bölümde ikinci ve son evre kaldı geriye sonra da üçüncü ve son bölüm

evcilleştirme sorunu yavaş yavaş ve eş anlı çözüm ve uygulama buna koşut olarak ahlâksal düzlemde gerçek anlamıyla ilişkilerin dallanıp budaklanması ama ilkin iki üç saptama

sağa yönelen sağ ayağım tanıdık çamurla karşılaşıyor olsa olsa bunun sonucunda dizim olabildiğinde kıvrılıyor aynı zamanda kalkıyor o da ayağım ayağımdan söz ediyoruz şu anda yukarıdan aşağıya doğru gidip geliyor Pim'in dimdik kazık gibi duran bacakları boyunca izlenebilir bu devinim ben de böyle düşünüyordum ve bir

kafam aynı devinim onunkiyle karşılaşıyor ben de böyle düşünüyordum ama yanılıyor olabilirim bunun sonucunda geri çekiliyor ve sağa doğru atılıyor beklenen çarpışma gerçekleşiyor ben yerimden kımıldamıyorum benim boyum daha uzun

yeniden alıyorum duruşumu ona sıkı sıkı sarılıyorum ayak bileklerimin yanında duruyor benden iki üç santim kısa eskiliğime sayıyorum bunu

geldik kollarına Aziz Andre tipi çarmıh üst dallarda daha çok dar açı var sol elim izliyor ardından çuvala dalıyor onun çuvalına çuvalını tutuyor o içini ağzına yakın bir yerden ben olsam korkardım elim duraksıyor bir an üzerinde damarları teller gibi sanki geri çekiliyor sola çamurdaki eski yerine çuval üzerine söyleyecek bir şey kalmadı şimdilik

Pim'in şarkısının ardından oluşan derin sessizlikte en sonunda müthiş uzun bir zaman geçiyor uzaklardan bir tik tak duyuluyor uzunca bir süre dinliyorum bunu güzel anlar bunlar

sağ elim harekete geçiyor sağ kolu boyunca uzanabileceği en uç noktaya zahmetlice uzanıyor daha ötesine uzanıyor parmaklarımın ucuyla bir kol saatine dokunuyorum kayışla temas düşündüğüm de buydu işte bir işlev görecek bu saat evet dediklerini işitiyorum sonra da hayır

daha da iyisi bildiğimiz köstekli kocaman bir saati sıkı sıkı tutuyor elinde işaretparmağım sıkılı duran parmakların arasından bir yol buluyor kendine ve bildiğimiz kocaman köstekli bir saat diyor

kolu kendime çekiyorum onun sırtına getiriyorum kımıldayamıyor yerinden tik taklarda net bir düzelme içiyorum bunu uzunca bir süre

birkaç kıpırdanma daha kolu ilk bulduğum yere bırakıyorum yeniden sonra öteki yönde havada çekiyorum kendime doğru sol elle sonunda kımıldayamıyor yerinden insan görüyor devinimi sol elimle bileğini yakalıyorum ve çekiyorum aynı anda sağ elimle arkadan dirseğe ya da oralara bir yere baskı yapıyorum gücümü aşıyor tüm bunlar

kafamı çamurdan kaldırmak zorunda kalmıyorum böyle bir sorunu yaşamıyorum sonunda kol saatini kulağıma yapıştırıyorum el

yumruk daha iyi böylesi saniyeleri içiyorum uzun uzun haz dolu anlar ve açılımlar

sonunda serbest kalıyor el aniden geri çekiliyor bir parça sonra kımıltısızlaşıyor onu ilk bulduğum yere sağa çamura yeniden koyması gereken yine benim Pim böyle işte böyle olacak işte onu bıraktıkları konumda kalıyor hep ama bütünü düşündüğünüzde pek önemi yok bunun bir kaya

saatten bana şu anda üçüncü bölüm oradan sağa çamurda bana terk edildim uzakta işittiğim tıkırtının yararı dokunmuyor bana haz diye bir şey kalmadı acımasızca geçen saniyelerin hesabı tutulmuyor artık zaman kavramı silindi nabız atmıyor doksan doksan beş

bana eşlik ediyor arada sırada tıkırtısını duyuyorum yalnızca ama kırsam fırlatıp atsam onu hayır bıraksam dursun diye hayır bir şey engelliyor beni duruyor kol saati sallıyorum kolumu yeniden çalışıyor söyleyecek bir sözüm kalmadı kol saati üzerine

ona inanacak olursak ya da bana inanacak olursanız benim gibi onun da yoktu adı demek ki bendim Pim adını ona veren daha kullanışlı daha kolay olsun diye geçmişe uzanıyoruz böylece

bu gülümsetmiş olmalıydı onu anlıyorum sonunda gülümsemesi silinince kendi kendine benimsemişti adını çok zaman geçti üzerinden Pim aşağı Pim yukarı Pim benim hep söylüyorum insanın adı Pim'se hakkı olamaz diye insanın adı Pim'se hiçbir zaman hakkı olamaz diye hep söyledim bunu adı Pim'se evet buysa adı buradan başlayalım daha canlı daha geveze

sonra alışkanlık oldu benim de Pim olduğumu adımın Pim olduğunu söyledim ona biraz zorlandı o zaman karıştırdı her şeyi

öfkelendi anlaması kolay bunu soylu bir ad bu sonra sütliman oldu her şey

benim için de çok iyi oldu bu izlenimi taşıyorum çok iyi oldu özellikle de ilk zamanlar nedenini söylemesi güç rastlaması güç şöyle ya da böyle daha az karanlık

ben de hissediyorum bunu yavaş yavaş bırakıyor beni kimse kalmayacak yakında kimse olmadı hiçbir zaman soylu Pim adını taşımış olan önce evet dediklerini işitiyorum sonra hayır

beklediğim kişi yoo hayır hiç inanmadan bekliyorum onu ne işitiyorsam onu söylüyorum başka birini verebilir bana ilk Bom'um olacak o zaman daha kolay olsun diye Bom adını verebilir bana gülümsetir bu beni sonu m ile biter tek heceli olur gerisi önem taşımıyor

BOM kazınmış kıça tırnakla deliğe sesli harf düşüyor yaşamımdan bir görüntü bu sanki bir yaşamımın olmasını zorunlu kılacak bu Bom'lar siz Bom'ları tanımazsınız efendim siz Bom'ların ağzına sıçabilirsiniz efendim siz bir Bom'u aşağılayamazsınız efendim siz Bom'ları siz

ama önce ikinci bölümü tamamlamak Pim'le ortak yaşam nasıldı artık bitirmek için yalnızca üçüncü ve son bölüm kalacak öteki tuhaflıklar arasında geliyor on metre on beş metre kaldı sözcüklerini işiteceğim o zaman o benim için neyse ben de onun için oyum ben Pim için neysem Pim benim için o

öteki sıra dışı tuhaflıklar arasında sözcükleri kullanmak yeniden yaşayacağım bunu doğru söylüyorum yeniden yaşadım bunu işte dinliyorum konuşuyorum yüzün alt bölümünde kısa süreli sesli kıpırdanmalar çamurda mırıltıyla türlü türlü Pim adında biri bana

ait olduğu söylenen bir yaşam ondan önce onunla birlikte ondan sonra bana ait olduğu söylenen bir yaşam

evcilleştirme ilk zamanlar kahramanlık dönemi diyelim buna yazı öncesi incelikler tanımlaması güç bunu kalın çizgilerle deneyelim hop dur bakalım bu türden şeyler gücümü aşıyor çabalanıyordum çamurda çabalanıyordu çamurda ama yavaş yavaş yavaş yavaş

oturumların arasında arada sırada bir çaçabalığı bir çalıkaridesi bu da geliyordu başıma sürüyor hâlâ geçmişte ah yalnız geçmişte olup bitseydi her şey her şey geçmişte yaşansaydı Bom geldi ben kayıplara karıştım Bom ile ortak yaşamımızda hoş anlar geçirdik güzel anlardı bunlar zırvala bakalım zırvala önemi yok bunun bir çaçabalığı bir çalıkaridesi

Pim'in çuvalının dibi delinmedi delinmedi dibi adalet yok adaletin izi yok dünyanın düzeni böyle anlamak olası değil bazılarını

benimkinden eski dibi delik değil çuvalının daha nitelikli bir hintkeneviri belki bunun yanında yarısı da dolu hâlâ ya da gözümden kaçan bir şeyler var

boşalan ve patlayan çuvallar ötekiler böyle değil olası mı bu bu rezilliğin içinde kanıksadığımız bir düşsel öykü nasıl eşit olacağız hepimiz kimimiz yitiyoruz kimimiz dayanıyoruz

anladığım her şeyi daha fazla boşlamalıyım geride her şeyi bırakmalıyım geride hiçbir şey işitmemeliyim orada uzanıp kalmak kollarımın arasında çuvalımla birlikte eski ölümsüz ben benden söz ediyoruz tüm insanlığı en son budalasına kadar toprağa verecek olan ölümsüz benden güzel anlar olacak bunlar karanlıkta çamurda hiçbir şey işitmeden hiçbir şey söylemeden elimden hiçbir şey gelmeden hiçbir şey

sonra aniden tüm başlayan şeyler yeniden başlayan şeyler gibi nasıl bileceğim bunu yola koyulmalı yeniden koyulmalı on metre on beş metre sağ ayak sağ el ha it ha çek birkaç görüntü maviliğin parçaları üç dört sözcük sesim çıkmıyor türümü sahipleniyorum birkaç sardalye çamur açılıyor çuvalı patlatacağım saçmalıklar vızıldayıp duruyorum kısacası eski yolumu sürdürüyorum

bir sonraki ölümlüden bir sonraki ölümlüye hiçbir yöne çark etmiyorum bir sonraki ölümlüyü amaçlıyorum yalnızca yapışıyorum ona bir ad veriyorum yetiştiriyorum onu tepeden tırnağa kana buluyorum büyük harflerle onun masallarıyla dolduruyorum içimi yaşam boyu birleşiyorum onunla stoacılara özgü bir aşkla son ringa balığına kadar hatta biraz daha uzunca bir süre

kaybolduğu o güzel güne kadar sürdü bu şişşşt bıraktı bana eşyalarını kehanet gerçekleşiyor yeni bir yaşam yolculuklara elveda maviliğe elveda çamurda bir mırıltı bu sahici işte her şey sahici olmalı öteki sürdürüyor yolunu on metre on beş metre ben Pim için neysem Pim benim için o

anladığım tüm şeyleri artık işitmiyorum hiçbir şeyi orada uzanıp yatıyorum Pim'den önce Pim'den sonra olduğu gibi eskisi gibi kollarımın arasında çuvalımla birlikte sonra aniden eski yolda bir sonraki ölümlüye on metre on beş metre ha it ha çek mevsimler boyu tek mevsimim boyu ilk ölümlüye doğru saçmalıyorum saçmalıyorum neyse ki kısa sürüyor

ilk ders konusu söylediği şarkı tırnaklarımı koltukaltlarına geçiriyorum sağ elim sağ koltukaltında bağırıyor çekiyorum elimi yumruğumu kafasına indiriyorum yüzü çamura batıyor çığlıkları kesiliyor ilk dersin sonu

konusu aynı aynı tırnaklar koltukaltında haykırışlar kafasına darbe sessizlik ikinci dersin sonu gücümü aşıyor tüm bunlar

ama bu adam budala değil yerine geçiyorum sanıyor onun ne istiyor benden daha doğrusu onlar ne istiyorlar benden böyle işkence ediyorlar yanıt yavaş yavaş dağılıp gidiyor müthiş uzun bir süre

bağırmam gerekmiyor çok açık bu çünkü bağırdığımda anında cezalandırıyorlar beni

katışıksız ve yalın bir sadizm, yok canım, değil mi ki bağırmam engelleniyor

belki de benim elimden gelmeyen bir şeyler var kuşkusuz öyle değil bu varlık budala değil insan hissediyor bunu

elimden ne gelir sanıyorlar şarkı söylemek mi öyleyse şarkı söylüyorum

onun yerine geçseydim eğer söylerdim bunu kendime bana öyle geliyor ama yanılıyorum belki Tanrı biliyor zekâ yoksunu olsaydım eğer ölmüş olurdum o zaman

ya bu ya başka bir şey gün geliyor yine bu laf geliyoruz sonunda oraya kaç gün oldu sayılara elveda demiştik müthiş uzun bir süre geçti koltukaltlarına tırnaklarımı geçireli uzunca bir süre geçti açık bir yara çünkü yer değiştirmek için özlem duyuyor insan umutsuzluğa kapılıyor göz daha duyarlı yarağın başı o kadar duyarlı değil yalnızca kafasını karıştırıyorum sonu kötüye varacak şeylerden kaçınıyorum

koltukaltlarına tırnaklarımı geçirdiğim gün bağıracağı yerde şarkısını söyledi şarkı yükseliyor şu anda duyulmaz oluyor şu anda

tırnaklarımı çekiyorum o sürdürüyor aynı ezgiyi öyle sanıyorum müzisyen olup çıktım bu kez yaşamımda bu da oldu bu kez ve bu

kez kanatlanıyor birkaç sözcük gözler gökler aşk bu sonuncusu çoğul olmalı belki mükemmel aynı dili kullanıyoruz ne büyük mutluluk

bitmedi duruyor tırnaklar koltukaltında yeniden başlıyor ezgisine işte oldu koltukaltı şarkı bundan böyle bu müziği artık bir radyonun düğmesini çevirir gibi dinleyebileceğim canım her istediğinde

bitmedi daha sürdürüyor kafaya iniyor yumruk o duruyor ve şarkı da duruyor benzer biçimde kafaya inen yumruk her durumda dur anlamına geliyor mekanik biçimde bu buyruğu imliyor en azından sözcükler devreye girdiğinde

neden mekanik biçimde neden böyle çünkü bunun sonucu kafaya indirilen yumruğun sonucu kafaya inen yumruktan söz ediyoruz şu anda işte bunun sonucu yüzün çamurun içine gönülmesi oluyor ağzın burnun hatta gözlerin Pim konusunda sözcükler dışında ne söz konusu olabilir diyorum olsa olsa arada sırada birkaç sözcük edebileceği canavar değilim ben

ondan gücünü aşan şeyler isteyerek yiyip bitirmeyeceğim kendimi örneğin amuda kalkmasını istemeyeceğim ondan ya da ayakları ya da dizleri üzerinde durmasını hayır istemeyeceğim

ya da sırtüstü uzanmasını ya da yan yatmasını hınç beslemiyorum içimde artık beslemiyorum kimseye kötülük olsun istemiyorum hiç durmadan bir zorunluluğu yaşıyorum ama elimden hiçbir şey gelmiyor kocaman ziller devasa kollar açılıyor iki yüz derece klank klank tansık bu tansık olanaksız olanaksızı doğuruyor olanaksız acısını çekiyor olanaksızın hayır hiç de değil

yalnızca şarkı söylesin ya da konuşsun sınırlayalım iyice onu ilk zamanlarda konuşsun ne istiyorsa onu söylesin arada sırada birkaç sözcük o kadar

ilk ders böyle ikinci dizi ama ilkin çuvalını alıyorum karşı koyuyor kemiğe kadar tırmalıyorum sol elini kolay oluyor bu bağırıyor ama bırakmıyor onca zaman iyice kan kaybediyor müthiş uzun bir süre geçiyor kötü biri değilim ben söylemiş olmalıyım bunu cle geçiriyorum çuvalı sol elimi sokuyorum içine karıştırıyorum sonra açacağı bulmak için bir ayraç açıyorum burada

kesinlemelerin uzağındayım sorunların uzağındayım ama birlikte olduğumuz tüm bu süre boyunca sayısız çift birbirilerinin ölümünü izlemekle yetinirdi diyorum yakınmazlardı diyorum hesapları dürülürken

geldik Pim'e tüm bu süre boyunca müthiş uzun bir süre boyunca devinmiyor hiç yalnızca dudakları oynuyor oraları yüzünün alt bölümü şarkı söylemek haykırmak için bir de istem dışı kasılmalar oluyor yüzünün alt bölümünde arada sırada da sağ eli oynuyor soluk yeşile dönsün diye hiç göremeyeceği saat bir de isteyerek ya da istemeyerek benim ona verdiğim şeyler var yemek yemedi Pim

evet ben söylemek bile fazla söylenmedi her şey söylenmedi hiçbir şey neredeyse ama bu kadarı yetiyor fazlasıyla ben yedim bir şeyler ona da sundum yiyecek bir şeyler ağzına tıktım kıllarının arasında kayboldular çamurda morina balığının karaciğeriydi ya da buna benzer bir şeydi avuçlarımdan yağı damlıyordu sürttüm ellerimi birbirine çabam boşa gitti besleniyorsa hâlâ çamurdan besleniyor hep söyledim bunu böyleyse eğer bu çamur karşılıklı etkileşim ile kılcallıkla uzun bir sürenin sonunda

dışarı fırladığında dille dudaklar aralandığında ağızla burun deliklerıyle kapaklar aralandığında gözlerle anüsle hayır havada ve kuru o kulaklarla hayır

idrar yoluyla belki işedikten sonra son damla sidik torbası onca süre tuttuktan sonra kendini bir an salıyor bazı gözeneklerle de idrar yoluyla da belki belli sayıda gözenekle

bu çamur hep söyledim bunu insanı ayakta tutuyor sarılıyor çuvalına buraya gelecektim ben de ne işitiyorsam onu söylüyorum başını yastık gibi üzerine koymak için mi kullanıyor bunu hayır uzattığı kollarının ucunda sıkı sıkı tutuyor pencereden dışarı sarkan birinin pervaza tutunuşu gibi

hayır işin doğrusu şu bu çuval hep söyledim bunu bu çuval burada bizim için çok farklı bir yiyecek dolabından üzerine başımızı koyduğumuz bir yastıktan bir arkadaştan kollarınızın arasına alacağınız bir şeyden öpücüklere boğacağınız bir yüzeyden çok çok farklı tüm bunlardan bu işlevleri taşımıyor artık ona sıkı sıkı sarılıyoruz ona bu gönül borcunu taşıyorum ona karşı

sol elim dinleniyor şu anda ikinci bölümün ikinci yarısı ne yapıyor elim şu anda Pim'in elinin yanındaki çuvalı tutuyor sıkı sıkı çuval üzerine söyleyecek bir şeyim kalmadı açacak açacak Pim konuşacak yakında

çok sayıda kutu mevcut hâlâ bir şeyler var orada kavrayamadığım sol elimle tek tek çıkarıyorum çamurda en son açacağı çıkarıyorum ağzıma alıyorum onu kutuları yerine koyuyorum tümünü demiyorum sağ kolum bu süre boyunca

bu süre boyunca müthiş uzun bir süre boyunca tüm bu şeyler gücümü aşıyor doğrusu Pim ile birlikte gücüm terk ediyor beni kaçınılmaz bir şey bu ikimiz bir çiftiz sağ kolum onu kendime

doğru çekiyor sıkıca aşk bırakılma korkusu ikisinden de biraz bilemiyorum söyleyemiyorum sonra

sonra dik bir açı oluşturarak attığım sağ bacağımla sıkıştırıyorum bacaklarını görebilirsiniz devinimi açacağı sağ elime alıyorum aşağı indiriyorum omurgası boyunca kıçına sokuyorum deliğe sokmuyorum o kadar aptal değilim kıçına kıçının birine bağırıyor çekiyorum elimi kafasına bir yumruk indiriyorum susuyor mekanik biçimde birinci dersin sonu ikinci dizi dinleniyorum bir ayraç açıyorum burada

bu açacağı nereye koyacağım ona artık gereksinme duymadığımda çuvala kutuların yanına koyacağım tutmayacağım elimde doğallıkla ağzıma da almayacağım doğallıkla kaslar gevşiyor çamur yutuyor orada

pek esnek diyemeyeceğim Pim'in kıçının arasına yerleştireceğim yeterince esnek yine de açacak güvenlikte orada biri bana eşlik ediyor diyorum kendime ne işitiyorsam onu söylüyorum farklı daha kusursuz bir insan olabilirdim başka bir insan

hayır orası değil daha aşağılarda baldırlarının arasında daha iyi böylesi ucu aşağı geliyor yalnızca küçük yumru armut biçimindeki tutamaktan çıkıntı yapıyor hiçbir şeyden korkmuyor diyorum kendime çok geç geldi bir yoldaş çok geç

ikinci ders sonra ikinci dizi aynı ilke aynı işleyiş üçüncü dördüncü sürüyor böyle müthiş uzun bir süre geçiyor şu sözcüğün yeniden belirdiği güne kadar sürüyor böyle kıçını yokladığımda bağıracağı yerde şarkısını söylediği güne kadar ne alık şu Pim siktirsin kıçla koltukaltı karıştırılır mı hiç boynuzla çelik de karıştırılmamalı boynuz ve çeliği kafasına inen darbeyi inanın bana neyse ki budala biri değil o böyle demiş olmalı kendine şu anda ne istiyorlar benden bu yeni işkencenin taşıdığı anlam ne

bağırsam hayır şarkı söylesem hayır koltukaltı bu şehvetle dolu bir sadizm bu hayır görmüştük bunu ilgisi yok düşleyemiyorum bile

amaçsızca değil açıkça anlaşılıyor bu yaratık parlak bir zekâya sahip gücümü aşan bir şey istiyor çünkü benden gücümü aşmayan bir şey var mı peki şarkı söylemek ağlamak başka ne var başka ne gelir elimden başka ne gelirdi elimden koşullar zorlasaydı beni

belki de düşünürdüm kim bilir olası bu başka ne yapıyorum şu anda Tanrı korusun beni işte yeniden başlıyor ulumalar kafaya indirilen yumruk sessizlik ara

hayır bu da olası bir şey değil hayır gerçekten de düşleyemiyorum bunu sorsaydım belki de soracağım bir gün elimden gelirse eğer

budala değil hayır yalnızca yavaş ve gün geliyor geliyoruz o güne kıçını yokladığım güne şimdi açık bir yara bağıracağı yerde ağzından kısacık bir mırıltı döküldüğü güne işte oldu

açacağın tutamağıyla bir havaneliyle olduğu gibi sağ böbreği üzerine patlatıyorum bu daha kolay oluyor ötekinden uzandığım yerden bağırıyor kafaya yumruk iniyor sessizlik kısa ara kıçına vuruyorum bir tane anlaşılmaz şeyler mırıldanıyor sağ böbreğe patlattığım darbe kesinlikle daha yüksek sesle anlamı taşıyor kafaya inense sessizlik kısa ara

işte böyle arada sırada paslanmasın diye koltukaltına dönüyorum şarkı yükseliyor işler tıkırında bam her şey bozuluyor tüketiyor bu beni boyun eğmek üzereyim böbreğe yumruk indiğinde sonunda bir gün budala değil o yalnızca yavaş bağıracağı yerde hey dökülüyor dudaklarından hey siz ben hey ne hey siz ben ne ben yetti artık anladım kafaya inen yumruk oldu işte onda bir

alışkanlığa dönüşmedi hâlâ ama dönüşecek kavrayamadığım bir şeyler var

aleti baldırlarının arasına yerleştiriyorum sağ ayağımı onunkilerin üzerinden çekiyorum omuzlarını sıkıştırıyorum sağ kolumla ayrılamaz benden ama güvenmiyorum ona uzun ara sözcükler orada çok geç çok geç kuşkusuz ama yine de şimdiden bir düzelme gözleniyor diyorum kendime düzelmeler var bende

düzmece varlığın sefahat âlemi ortak yaşam kısa utanç anları varoluşsuzluğun çukurunda ölmedim geriye dönüşsüz diyemeyiz gelecek belirleyecek bunu işliyor bu süreç boktan şey üff bu bile değil bu bile değil üff yüzünün alt bölümünde ani kıpırdanmalar yararlanalım bundan sessizlik biriktirelim sessizliği ölüm sessizliğini sabırlı olalım

evcilleştirme sürüyor zahmete değmez geçelim bunu

temel uyarılar tablosu bir şarkı söyle tırnaklar koltukaltında iki konuş konserve kutusu açacağı demiri kıçta üç dur kafaya indirilen yumruk dört daha yüksek sesle açacağın tutamağıyla böbreğe

beş daha alçak sesle işaretparmağı kıç deliğinde altı aferin kıça vurulan şaplak yedi kötü aynı üç gibi sekiz yeniden duruma göre bir ya da iki gibi

her şey sağ elle söyledim bunu sol el bu süre boyunca müthiş uzun bu süre boyunca çuvalı tutuyor söyledim bunu söylendiğini işittim içinde pis dışarıda söyleniyordu dört bir yandan çamurda fısıldanan Pim'in sol elinin yanında çuvalı tutuyor başparmağım onun avucuyla kıvrık parmakları arasına kaydı

elyazması sonra Pim'in sesi yitene kadar geçen süre ikinci bölüm sonu o zaman üçüncü ve son bölüm kalacak yalnızca

demek ki sağ elimin işaretparmağının tırnağıyla kazıyorum kırıldığında ya da düştüğünde yeniden uzayana kadar bir başkasıyla Pim'in el değmemiş sırtına başlangıçta soldan sağa ve yukarıdan aşağıya uygarlığımızda olduğu gibi adımın baş harflerini kazıyorum büyük harflerle

başlangıç zorluydu sonrası fena değildi budala değil o yavaş yalnızca sonunda anlıyor her şeyi neredeyse her şeyi söyleyecek hiçbir şeyim yok neredeyse hiçbir şeyim hatta Tanrım bile yağmurum güneş ışığım genç yaşlarda arada sırada kısa değinilerle andığım şeyler bunlar bulanık gözüküyor aşağı yukarı anlıyor o en sonunda

gençlik çağımdan bir an dünyada işlenen günahların karakuzusu temizlenmiş dünya böylece üç kişiler evet doğru söylüyorum bu inanç o zamandan bu yana süren bir duygu on yıldır on bir yıldır bana ait olduğunu söyledikleri bu inanç o zamandan müthiş uzun bir zamandan bu yana süren duygu yeniden bulacaktım bu duyguyu mavi paltoyu güvercini tansıkları anlıyordu o

bana ait olduğunu söyledikleri bu çocukluğa inanmam güç doğrusu doğmuş olduğuma inanmam güç doğrusu seksenlerimi yaşadığım bir ayağımın çukurda olduğu bu yaşta karanlıkta çamurda ötelere doğru doğmak ötelere doğru çıkmak su yüzüne boğulan biri gibi ama konuşuyorum birbirine yakın duran kişiliklerin dördü sırttan görülüyor çocukluk inanç mavilik tansıklar yitti her şey hiç olmamıştı

görünen mavilik ak tozlar daha yakın zamandan hoş ya da tatsız izlenimler duygusallığın kirletip çizmediği en son izlenimler kolay şey değil bunlar

kesintisizce paragrafsız virgülsüz düşünmek için bir saniye bile ayırmadan işaretparmağımın tırnağıyla tırnak düşene ve yaşlı sırt yer yer kanayana kadar sonuna doğruydu dün gibiydi müthiş uzun bir süreydi

ama bir örnek vereyim hemen en yalınların arasından ilk günlerden yani kahramanlıklarla dolu günlerden sonra Pim'e bırakayım sözü yok olana kadar konuşsun ikinci bölüm sonu yalnızca üçüncü ve son bölüm kalacak geriye

böylece sağ işaretparmağının tırnağıyla manda gözü kadar büyük harflerle iki satırı tamamlıyorum ileti kısaldıkça büyük harfler kocamanlaşıyor insanın söyleyeceğini demeden önce bilmesi gerekiyor yalnızca o da hissediyor süslü büyük harfi yılanları küçük şeytanları Tanrı'ya şükür uzun sürmeyecek SEN PİM sessizlik SEN PİM buradaki çizgiler üzerinde bir güçlük doğuyor anladı mı acaba bilmek olanaksız bunu

kıçına batırmalı yalnızca yani konuş bir şeyler söyleyecek ağzına ne gelirse oysa kanıt gereksinme duyduğum kanıt böylece kıçına batırıyorum onun açacağı belli bir biçimde yanıtla anlamını taşıyor bu yaptığım kesinlikle önemli bir düzelme sağlandı basbayağı yol aldım

özel bir vuruş tanımlaması olası değil beceri beni doyuma ulaştırıyor güzel bir gün müthiş uzun bir süre ben Tim ya da Jim'im Pim değilim kesinlikle henüz değilim sırtının her noktası aynı derecede duyarlı değil ama olacak haydi bakalım yine de oldu aşağı yukarı ara

yeniden denemekten başka çare yok cesareti yitirmemeli derin bir P kazırken ve gereken biçimde açacağı batırırken kaçınılmaz bir şey sonunda yanıt vermesi en kötüsü Latin alfabesinin tüm sessiz harfleri tek tek denenir yanıt verene kadar kaçınılmaz bir

şey yanıt vermesi ben Pim'im diyor en sonunda kaçınılmaz bir şeydi bu ben Pim'im kıça bir şaplak iniyor konserve açacağı kalçaların arasında kol zavallı omuzlarına dolanmış ara oldu

böyle işte başka örnek vermeye gerek yok kötü bir öğrenciydi o ben kötü bir hocaydım ama zamanın uzunluğu söyleyecek şeylerimizin azlığı hiçbir şey yoktu bir yerde

ben hiçbir şey değilim sadece şunu bunu söylüyorum senin yukarıdaki yaşamın YAŞAMIN sessizlik yaşamım YUKARIDAKİ uzun sessizlik yukarıdaki GÜN gün IŞIĞINDAKİ sessizlik gün ışığındaki yaşam yukarıdaki gün ışığındaki sekiz heceli insan düşünüyor bir rastlantı mı diye

demek ki benim kendi üzerime söyleyecek hiçbir şeyim yoktu yaşamım üzerine hangi yaşamım benim üzerime hiçbir şey yok demek ki yaşamım üzerine hangi yaşam söyleyecek hiçbir şeyim yoktu onun da yoktu ama zorluyorlardı onu kendi isteğiyle konuşmuyordu ama başladığında da haz duymuyor değildi bu izlenimim belki de bir yanılsamaydı durdurmak olası değildi onu on kez on beş kez yumruk indiriyordum başına bazen koca kafasındaki tüm pisliği kusuyordu o zaman durdurmak olası değildi onu yumruk indiriyordum başına

uydurmanın payı kuşkusuz çok büyük söylemimde çok büyük bilmediğiniz bir şey de tehdit kanayan kıç gerilen sinirler yaptığınız kurmaca ama gerçek mi düşsel mi bilemezsiniz bunu söylemiyorlar önemi yok bunun önemi var önemi vardı harika bir şey bu önemli bir şey

demek ki bu yaşamı o kurmuştu kafasında anımsamıştı sonra ikisi de doğruluk payı taşıyor bilmek olası değil şu yukarıdaki şeyi veriyordu o bana kendi kafam yapıyordum onu düşlerini kuruyordum göklerin özellikle bir de süzülüp durduğu yolların

gök değiştikçe gittiğiniz yer değiştikçe değişirdi yollar da Atlas Okyanusu'nda akşam okyanusta adalara gittiğinizde adalardan döndüğünüzde yaşanan anın havasına göre insanlara göre değişmezdi pek çok az kişi çıkardı yolunuza hep aynı kişiler çıkardı kurardım kafamda bunları güzel anlardı bunlar hiçbir şey kalmadı geriye

geri dönmüştü sevgili Pim yaşayanların arasından bir başkası bağışlamıştı ona bu köpeksi yaşamı yemeyi içmeyi ben de tutup bunları bir başkasına bağışlayacağım böyle dedi ses içimde şu anda vak vak dışarıdaydı dört bir yanımdan geliyordu inanması güç buna burada karanlıkta çamurda yukarıda tek bir yaşam olduğuna çağlar boyu hiç bitmeyen tek bir yaşam olduğuna istekler doğrultusunda ah işte istekler doğrultusunda gereksinmeler doğrultusunda

gereksinmelerim doğrultusunda işte bu neye gereksinme duyuyorum en çok değişen görüntülerine işte bu sürekli değişip duran görüntülerine sürekli aynı kalan yaşamın değişikliğin kaynağında gereksinmeler var ama gereksinmeler gereksinmeler ama burada hep aynı gereksinmelerle yüz yüzeyim çağlar boyu aynıydı tümü aynı susuzluklardı ses böyle diyor

ses böyle söyledi ben de mırıldanıyorum burada bulunan bizler için art arda aynı susuzlukları buradaki yaşam da yukardaki de hiç değişmiyor değişmeyen gereksinmeler yönlendiriyor bunu inanması güç buna gün ruh haline göre belirleniyor ruh hali zaman zaman değişiyor söyleyebilirsiniz şunu kendinize ses çıkmıyor sizi bundan hiçbir şey alıkoymuyor bugün belki de dünden biraz daha az hüzünlüyüm sizi engelleyen bir şey yok

artık göremediğim şeyler kısa sahneler birinci bölüm onların yerine Pim'in sesi günün ve gecenin mavi ışığında Pim kısa görüntüler perdeler aralanıyordu çamur aralanıyordu aydınlık

basıyordu görüyordu benim için bu da oluyordu söylemek olası hiçbir şey yalanlamıyor bunu

sessizlikler artıyordu gittikçe uzuyordu sessizlikler müthiş uzun bir süre geçiyordu biz yitiyorduk gittikçe o yanıt vermeye ben sorularımı sıralamaya çalışıyordum gün ışığındaki yaşam bezdirmişti bizi bir soru ne kadar süre geçiyordu sayılara elveda demiştim süre kavramından soyutlamıştım kendimi çok büyük sayılardı çok uzun zaman dilimleriydi yaşamıyla ilgili karanlıkta çamurda benden önce ilginçti doğrusu hâlâ yaşıyorsa eğer SENİN BURADA BENDEN ÖNCEKİ YAŞAMIN iyice karışıyor her şey

hal çeresi olmadığından Tanrı üstüne Tanrı'ya başvuruluyordu iyice karışıyor her şey inandıysa buna evet inanıyordu sonra inanmak gelmedi elinden nedenleri vardı ikisinde de haklıydı Tanrım

batırıyordum açacağı sık sık batırıyordum ona en sonlara doğru iyice önceleri hâlâ yaşıyor mu diye merak ediyordum çünkü kafasına bir yumruk indiriyordum çamurda iğrenç gözyaşları döküyordu gebertemediğim kardeşim

bir ses işitseydi eğer yalnızca işitseydi diyorum bir kez bile işitseydi bir ses sesler yalnızca ona sormuş olsaydım bunu olanaksızdı bu işitmiyordum henüz sesi sesleri bilmek olası değildi bunu kuşkusuz değildi

ben de işitmeyeceğim sonunda ben de işitmeyeceğim artık hiç işitmedim de böyle söylüyor ses ben de fısıldıyorum bunu yalnızca onun sesi var Pim'in sesi hayır Pim diye biri yok Pim'in sesi olmadı hiç inanmak güç buna karanlıkta çamurda sesten yoksun görüntüden yoksun sonunda iyice önceleri

örnekçeler anımsanmış düşlenmiş olan şeyler bilmek olası değil

bunları yukarıdaki yaşam buradaki yaşam göklerdeki Tanrı evet mi hayır mı beni seviyor muydu birazcık Pim beni seviyor muydu birazcık evet mi hayır mı ben seviyor muydum onu birazcık karanlıkta çamurda her şeye karşın bir yudum sevgi en sonunda bulmalı birini en sonunda birinin bulması sizi bir arada yapışık kardeşler gibi yaşamalı birbirini sevmeli birazcık sevilmeden sevmek birazcık sevilmek birazcık sevmeyi beceremeden haydi yanıt verin buna belirsiz kalsın bu soru karanlıkta

ikinci bölümün sonu birinci bölüm sona erdi yalnızca üçüncü ve sonuncusu kaldı geriye güzel anlardı bunlar güzel anlar olacak bir de daha az güzelleri insan hazırlıklı olmalı ama ilkin küçük bir yoklama son bir kez yeni duruş ve bunun ruhun üzerindeki etkisi

çuvalı bırakıyorum Pim'i bırakıyorum en kötüsü bu çuvalı bırakmak diyorum hop öne doğru sola doğru yarım yan sağ ayak sağ kol ha it ha çek sağa sağa yakın yitirme onu başının çevresinde tokalar sağa dön sağa sonra doğrul bakalım onun koluna yanına yaslanarak iyice yaklaş ona ve dur kafam bacaklarının karşısında bacakları kafamın karşısında uzun bir ara artan kaygı

aniden dönüş yapıyorum kuzeybatıya bedenine doğru sağ elimle yakalıyorum üzerine çok büyük gelen tenini ve çekiyorum kendimi ileri doğru son bir kez yokluyorum yerine geçiyorum ayılmamam gerekiyordu oradan bir daha ayrılmayacağım oradan yeniden tutuyorum çuvalı yerinden kımıldamadı Pim yerinden kımıldamadı ellerimiz birbirine değiyor sessizlik uzun sürüyor ara uzun sürüyor müthiş uzun sürüyor hepsi

SENİN YUKARIDAKİ YAŞAMIN ışığa gereksinme duyulmuyor artık yalnızca iki satır Pim'e bırakıyorum sözü kafasını çeviriyor gözlerinde yaşlar birikmiş benim gözlerim bunlar benim gözyaşlarım benim olsaydılar eğer onlara gereksinme duyardım o zaman şu anda değil

sağ yanağı çamura yapışık ağzı da kulağıma dar omuzlarımız birbirinin üzerinde saçlarımız birbirine karışıyor insan soluğu tiz mırıltılar yükseldiğinde parmağımı kıçına sokuyorum kımıldamayacağım bir daha yerimden buradayım hâlâ

kısa sürede katlanılmaz hale geliyor kafatasına bir darbe sessizlik uzun sürüyor müthiş uzun bir zaman açacak kıç ya da büyük harfler ipin ucunu kaçırdıysa eğer SENİN YAŞAMIN SALAK YUKARIDAKİ SALAK BURADAKİ SALAK böyle geliyor işte parça parça farklı farklı şeyler sayıları çok değil bitiş mutlu sonla olacak yerinde bir sonla SEVİYOR MUSUN BENİ hayır mı tırnaklarımı geçireyim mi koltukaltına küçük bir şarkıyla bitecek ikinci bölümün mutlu sonu üçüncü ve son bölüm kalacak yalnızca gün geliyor geliyorum o güne Bom geliyor SEN BOM ben Bom BEN BOM sen Bom biz Bom

geliyor şu anda bir sesim olacak dünyadaki tek ses benim sesim olacak bir mırıltı bir yaşam doğurdu yukarıda burada nesnelerimi göreceğim yeniden çamurun altında biraz mavilik biraz beyazlık nesnelerimiz kısa görüntüler gökler özellikle ve yollar

ben göreceğim kendimi şöyle bir göreceğim on saniye on beş saniye köşemde dingin oturacağım deliğindeki fare gibi ya da gece en sonunda çöktüğünde ışıklar azalacak bir sonraki geceyi beklemeye koyulacağım o zaman daha iyi olacak böylesi daha güvenlikli olacak güzel anlar olacak bunlar yukarıda burada göklere yükselmek kalacak bana yalnızca

örnekçeler yukarıdaki yaşamım Pim'in yaşamı Pim'den söz ediyoruz yukarıdaki yaşamımdan karımdan duruyorum açacak kıç harekete geçmekte ağır davranıyor sonra kurtuluyor elimden kafasına bir yumruk indiriyorum sessizlik uzun sürüyor

yukarıdaki karımın adı Pam Prim anımsayamıyorum bir türlü

göremiyorum onu artık orasının kıllarını kazıyordu hiç görmedim bunu yaparken onun gibi konuşuyorum ben konuşuyorum benden söz ediyoruz şu anda onun gibi dökülüyor sözcükler ağzımdan dil bilgisi filan hak getire sonra hoppa deliğe

onun gibi konuşuyorum Bom benim gibi konuşacak tek bir konuşma var burada art arda süren ses böyle dedi bizim gibi konuşuyor bizim hepimizin sesinden farksız dört bir yanımdan geliyor pis ses sonra içimizde soluk alış veriş durduğunda parçacıklar kırıntılar bildik söylemimizi bunlar oluşturuyor işte her birimiz kendi isteği ve gereksinmelerine uygun olarak yapıyor elinden geleni ses susuyor bizimkisi başlıyor yeniden başlıyor bilmek olası değil bunu

Pam Prim her gün sevişirdik üç günde birdi sonraları cumartesileriydi sonraları arası açılmıştı sonraları bıkmıştık artık arkadan yapalım demişti değişiklik olsun diye pencereden düştü çok sonraları ya da aşağı attı kendini belini kırdı

hastane odasında karım ölmeden önce her gün tüm kış boyunca bağışlıyordu beni herkesi tüm insanlığı Tanrı çağırıyordu onu yanına orası mavileşiyordu tuhaf bir düşünce bu gençliğinde alımlı bir esmer olmalıydı ölüm döşeğinde uzuyordu kılları

komodinin üzerinde çiçekler başını çeviremiyordu çiçekleri görüyorum tutuyordum onları burnunun dibine uzatıyordum görünen nesneler sağ el sol el gözleri ziyaret etmiştim onu bağışlayıcıydı tüm bu süre boyunca Latince inciler döktürüyordum elimden gelen buydu yalnızca

demir yatak parlatılmıştı bembeyazdı yarım metreydi genişliği odada her şey bembeyazdı yerden yüksekteydi sevgi yüklüydü başkalarının mobilyalarını görmek sevdiğini görememek nasıl oluyor bu

yatağın ayak ucuna oturmuşum oturak elimde uzun ince bir vazo yeşile çalan ayaklar boşlukta sallanıyor çiçekler aramızda duruyor yüzlerimizin acaba nasıldı unuttum doğrusu bir el değmemişlik vardı yüzlerimizde tebeşir beyazıydı kırışıksızdı bakışlarım amaçsızca dolaşıyordu yüzünde sayıları yirmi kadardı

oradan çıkınca bayır aşağı kaptırmıştım iki yanı ağaçlıklıydı yolun bine yakındı ağaç sayısı aynı türdendi tümü adını bilmiyordum bu türün dimdik bir bayırdı kilometrelerce uzunluktaydı hiç görmemiştim böyle bir şey kışın göze alırdım tırmanmayı en tepesine kadar yerler buz tutardı kararmış dallar kırağılarla kül rengine dönerdi karım yukarıdaydı yolun bitiminde ölüm döşeğinde bağışlayıcı bembeyazdı her şey orada

çoban püskülü istemişti benden çekirdekli meyveleri için ne getirsem idare ederdi biraz renkli olması yeterliydi biraz yeşil olması yeterliydi oda bembeyazdı çünkü sarmaşık da olsa olurdu önemi yoktu bunun bulamadığımı söylerdim ona sözcükleri yerleri bulmak zorundaydım yazları yapıyor olmalıydı bunu temmuzda sözcükleri buluyordum aradığım yerleri söylüyordum ona sol ayak sağ ayak öne doğru bir adım arkaya iki

yukarıdaki yaşamım yukarıdaki yaşamımda yapmış olduklarım her şeyden bir parça biraz denedim ben sonra yıldım bıraktım değişmedi hiçbir şey boşluk sürüp gidiyordu sürekli bir bozgundu yaşadığım bir lokma yetiyordu bana başaramıyordum bir türlü bu ağır işler için yaratılmamıştım ben köşe bucak aylaklık ediyordum uyuyordum gönlümce göklere yükselmem kalmıştı bir tek

babam kimdi bilmiyorum inşaat işindeydi galiba buna benzer bir şeydi bir iskeleden düştü kıçüstü iskele düşmedi o düştü kıçüstü iskeleyi sürükledi birlikte yere kapaklandı kıçının üstünde yüz kiloyla birlikte paramparça oldu oydu galiba ya da amcamdı belki de Tanrı bilir

annem konusunda da bilgisizim incecikti karalar giyerdi yalnızca kenarları kırmızılı altın sarılı kara parmaklı kara ellerinde görünmez bir incil tutardı yüzüncü ilahiyi okurdu ya da başka birini ah Tanrım insan günleri aynı zamanda ot çiçek rüzgâr gibi mi geçirecek yukarıda bulutların içindeki yüzü fildişi beyazlığı mırıldanan dudakları alt yüzün tamamı olur bu

hiç kimseyi tanımadım hiç kimseyi hep uzaklaştım başka yere uzaklara kaçtım yukarıdaki yaşamım yerler yollar bunlar yalnızca kısacası yerler uzun yollar kestirmeler ya da dolambaçlı olanlar en güvenli olanları geceleriydi hep ışıklar azalıyordu o zaman A'dan B'ye B'den C'ye gidiyor eve sığınağıma varıyordum en sonunda kafayı vuruyor uyuyordum

ilk sesler adımlar mırıltı yok demirin tıkırtısı bakmamalı başım kollarıma gömülü gözlerim yerde giydiğim palto gizliyor altındakileri çeviriyorum başımı pelerinimi siper edip bir delik açıyorum gözlerimi açıyorum çabucak kapıyorum gözlerimi deliği kapıyorum geceyi bekliyorum

B'den C'ye C'den D'ye cehennemden yuvama cehennemden yuvama yuvamdam cehenneme hep geceleri Z'den A'ya yüce unutuş yeter

düşünüyor muydu o düşündük mü biz konuşacak kadar dinleyecek kadar bir virgül bile yok bir ağız bir kulak eski kurnaz ikili bitişik kardeşler gerisini kaldır at koy onları bir kavanozun içine bitir işlerini orada sonu var bu söylemin

düşlere dalalım öyleyse hiç olmazsa bunu yapalım yoo hayır ben düşlere dalmam ben Pim ben Bom olacağım yakında düşünmek nerede ben nerede

Pim yapayalnız yapayalnız o benden önce sesine kavuştu yeniden konuşuyor muydu benim gibi üçüncü bölümde çamura fısıldıyor muydu benim gibi işittiğim ses içimde benim soluk alış veriş durduğunda artıklar yalnızca bir sorabilseydim bunu ama olası değildi bu bilmiyordum konuşamıyordum daha bilemezdi bunu O ZAMAN O ZAMAN bilmiyorum bilmeyeceğim sormadım sormayacak kimse bana

sesim gidiyor yeniden bulacağım onu ilk sesimi yukarıda sesim yok orada da yok Pim yaşıyor yukarıda ben var olmadım hiç kimseyle konuşmadım hiç kimseyle yalnızca sessiz sözcükler vardı suskundu bu sözcükler böyle işte alt yüzde ani kıpırdanmalar her şey karışıyor iyice bilmemin olanağı yok

keşke Bom gelmeseydi en azından ama o zaman nasıl işini bitirirdik kıçın el pençe gibi uzanıyor oysa çamura dalmasına alışmıştık onun hepsi düş ürünü bunların geriye kalan şeyler bu ses yarattığı beklentiler avuntular hepsi düş ürünü bunların güzelim meyve güzelim kurtçuk

tüm bunlar sonsuza dek içimde işittiğim kadarıyla her sözcük dışarıdaydı bunlar soluk alış veriş durduğunda çamura fısıldadıklarım parçacıklar kırıntılar bir kez daha söylüyorum her sözcüğü sonsuza bir daha söylemeyeceğim şimdi bitirmek için ne yapmalıyım geriye bir şey kaldı mı daha fazla sürdürüp de ikinci bölümü bitirmeden önce üçüncü ve son bölüm kalacak o zaman geriye evet yapayalnız kaldım geride yapayalnız ne yazık ki

yapayalnızım bir tanık eğiliyor üzerime adı Kram eğiliyor üzerimize babadan oğula toruna evet mi hayır mı yazmanın adı Krim yazman kuşakları kayıtları tutuyor onlar biraz uzakta duruyorlar oturuyor ya da ayaktalar evet de denmiyor hayır da alıntı yapılan örnekçeler

alt yüzde ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor ya da ses çok güçsüz

on metre bir saat kırk dakikada saatte altı metre daha açıkça söylersek dakikada on santimetre günlerimi anımsadım işte yaşamım olsa olsa ancak elimin genişliği kadar insan olsa olsa ancak duman kadar kalıcı

uğraşıyor teneke kutuyu açacağım diye uğraşıyor da uğraşıyor neyi değiştirecek sanki bu lambalarımız o pes ediyor yerine koyuyor kutuyu ve açacağı çuvalın içine rahat çok

altı dakika uyudu soluk alış verişleri düzgün değildi uyandıktan sonra yola çıktı altı metre birazcık daha fazla bir saat on iki dakika yığılıyor

kımıltısızlık içinde geçen yedinci yılın sonu sekizincinin başı somağın ani kıpırdanmaları çamuru yer gibi gözüküyor

sabahın saat üçü mırıltılar başlıyor şaşırıyorum sonra anladığım bazı parçacıklar yakalıyorum Pim Bim özel adlar kurmaca gibi geliyor bana düşler nesneler anılar olanaksız yaşamlar ilk doğan çocuğum karşınızda işte eski atölyem elveda

canavar sessizlikler müthiş uzun zaman dilimleri yetkin hiçlik notlara bir göz attım yeniden zamanı geçirmek için mırıldanma öyle başladı amma da bahtı açıkmış bugünü de gördüm ya gam yememeliyim

eski notlara bir göz attım zamanı geçirmek için adım geçmiyor artık hep ondan söz ediliyor çoğunlukla ondan söz ediliyor hâlâ çarpıtıyorsa eğer bir yılı aşkın süredir yapıyor bunu onda dokuzunu anlamıyorum söylediklerinin birden başlıyor güçsüz tınılıyor sesi kısa sürede susuyor atılıyorum şimşek gibi bitiyor

kaya gibi kımıltısız duruyor yerinde gözlerimizi ondan ayırmamak zorundayız bunun ne yararı var Krim gebereceğini söylüyor onun ben de gebereceğim bırakmaya cesaret edemiyoruz onu hemen geberelim haydi tek çözüm bu

dün büyükbabamın defterinde okudum ölmeyi arzuladığı yeri yazmıştı neyse ki bir zayıflıktı bu ailemize ait geçici bir zayıflıktı çok uzun bir ömür yaşadı vadesi dolana kadar beni sorarsanız neyse ki can sıkıntısı uyuşukluk içindeyim güldürmeyin beni kişiliğim böyle işte mesleğimden de kaynaklanıyor kanımda var bu

yanında uzanmış yatıyorum ne güzel uydurdum bunu onu gözlemek için daha uygun böylesi ürperişi bile kaçmıyor gözümden küçük tabureye eskilere özgü biçimde oturuşu da babam da öyle yapardı hiçbir şey kaçmıyor gözümden gözüm daha keskin kulağımdan abartıyorum belki ama açık bir şey bu girişimcilik gerek böyle

Krim bir porsurkağacı gibi dimdik duruyor sırasında tükenmez-kalemi hazır bekliyor kaydetmek için en küçük bir şeyi bile uydurmuyorum hiçbir şey etkinliğim sürüyor yoksa ölürdüm

beden için bir defter kokusuz osuruklar yine kokusuz dışkılar katışıksız çamur emmeler ürperişler çuvalın içinde sol elde küçük kasılmalar alt yüzde titremeler ses işitilmiyor başın dengeli ve dingin devinimleri çamurdan ayrılan yüz sol ya da sağ yanak evet yanak çamura bırakılıyor sağ ya da sol yandaki yerine yüz ya da sağ yanak sol yanak ya da yüz duruma göre bence yeni bir gelişme bu olumlu bir nokta benim için neyi anımsatıyor bana

Yedinci Kram son soluğunu veriyor yüzü belki de yastık kılıfından daha da beyaz bense götü boklu bir piç kurusuyum daha sona ulaştık mı en sonunda uzun ve dingin bir can çekişme ben seçilen

mutlu tanığım kesinlikle bir defter ayırmalıyım bunun için şuna benzer şeyler okuyabiliriz içinde mayısın sekizi Zafer Bayramı sanki dibe çöküyor Krim deliymişim gibi davranıyor bana

çarpıtmalarım için bir saniye ayırıyorum sözcükler arasında bocalıyorum yorumlar yapıyorum bunlarla şu ana kadar darma-dağınıktı hepsi aynı mavi sarı ve kırmızının içindeydiler sırasıyla düşünmek yetiyordu onları

lambalarımın ışığında tere batmış bedenim karanlıkta mırıldanıyor kör olabilir mi olası bu kocaman mavi gözlerini açıyor bazen bir eşlikçisi var kafasında göremediğim dostu karanlık

dokunmak yasak ona böylece rahatlatabiliriz onu Krim yapmak için can atıyor bunu kıçını temizlemek en azından yüzünü kurulamak istiyor bir tehlikeyle karşılaşıyor muyuz bu durumda kimse bilemez bunu bilemezsiniz bilmemek daha iyi

Dokuzuncu Kram'ı hepimizin en büyüğü o büyük insanı düşledim ne yazık ki hiç karşılaşmadım onunla dedem anımsıyordu onu zırdelinin biriymiş zıvanadan çıkmış sonunda zorla tutup deli gömleği giydirmişler Krim yok oldu görmedim bir daha

ilk acıma duyan oydu bir etkisi olmamıştı neyse ki ailenin şereli ayaklar altındaydı küçük tabure hüzün verici bir keşifti gözden çıkarılmıştı üç defter düşüncesi bir yana atılmıştı düşüncenin büyüklüğü de burada yatıyor işte

önemli bir tanıklık katılıyorum buna üzerinde tartışılabilir ayrıca özellikle de sarı defter bu değil buranın sesi burası ben kendim bırakılacak şeyler arasında hiçbir şey söylemiyorum hiçbir şey

gözler mavi görüyorum onları eski taşı belki de yeni gün ışığı kaynağımızı olası bu katılıyorum kafanın içinde karanlık ve arkadaş katılıyorum buna ama bu ses tümünün sesleri duymuyorum hiçbirini hepsinin cehenneme kadar yolu var ben on üçüncü nesilden taşıyorum bu adı

ama elbette burada da bilmek olası değil bunu duyularımız aydınlıklarımız ne anlam taşıyor bunlar gerçekliklerinin kanıtı ne burada on üç evet on üç yaşamım olsaydı diyorum ama kim bilir daha ne kadar zaman öncesinde kim bilir nice hanedan öncesinde

bu ses evet işin hüzün verici yanı zaman zaman işittiğimi sanıyorum onu farlarımın söneceğini sanıyorum farlarımın Krim deliymişim gibi davranıyor bana

iki yıldan biraz fazla bir zaman kaldı sonra yeniden su yüzüne çıkacağım yoo hayır uzansaydım bir uzanabilseydim yere ve kımıldamasaydım bir daha yapabileceğimi hissediyorum bunu ne olur bir yorgunluk çökse üzerime aile şerefine biraz daha ilerilere gidebilseydim biraz daha ilerisi varsa eğer bizim bildiğimiz yalnızca şu aydınlatılan küçük alan eskiden deviniyordu o kitapta böyle yazıyor biraz ileride çamurda gece oluyor ölen büyük oğlum torununa diyor ki baban deden kayboldu onu bir daha görmedim hiç düşün bunu senin zamanın gelince

küçük kişisel defterde yazıyor bu mahrem karalamalar küçük kişisel defterimde yüreğimden dökülenler günce olarak tuttuğum yasak güncem kocaman tek bir kitap her şey içinde Krim resim yaptığımı düşlüyor neler mi sevdiğim unuttuğum manzaralar yüzler

yeter artık alıntıların sonu evet mi hayır mı evet mi hayır mı hayır hayır tanık yok yazman yok yapayalnızım işitiyorum yine de mırıltıyı yapayalnızım karanlıkta çamurda ve yine de

şimdi sürdürmek istiyorum bitirmek amacıyla bunu yapabilmek için birkaç sahne daha sıralıyorum gün ışığında yukarıdaki yaşamla ilgili nasılsa öyle nasıl işitiyorsam öyle sözcüğü sözcüğüne son kısa görüntüler harekete geçiriyorum onu durduruyorum küçük bir yumruk kafaya artık yumruk vurmayacağım kafaya ya da duruyor daha fazlasını söylemek olası değil ya biri doğru ya öteki hemen açacak yoksa olmaz sık sık değil sessizlik ara

sustu bunu yaptırdım ona susturdum biri ya da öteki bunu açıklamadım duruyor az ya da çok uzun sessizlik bunu açıklamadım az ya da çok uzun ara harekete geçiriyorum onu konserve açacağı ya da baş harfleri duruma göre yoksa tek yeni söz etmem devamı böylece sürüyor

beyazlar delik yoksa az ya da çok akıyor az ya da çok derinler delikler deliklerden söz ediyoruz açıklamak olası değil zahmete değmez tanıyorum onları gerisini bekliyorum ya da yanılıyorum konserve açacağı ya da yapıyorum ya da açacak yine de yardımı dokunuyor ona dışarı çıkmasına nasıl işitiyorsam öyle nasılsa öyle sözcüğü sözcüğüne sürdürüyorum bitirmek amacıyla yapabilmek için ikinci bölüm yalnızca üçüncü ve sonuncu bölüm kalacak o zaman

hangi ülke tüm ülkeler gece yarısı güneşi gün ortası karanlığı tüm enlemlerde tüm boylamlarda

tüm boylamlarda

hangi insanlar tüm tayf siyahtan beyaza denedim hepsini sonra pes ettim işler yolundaydı çok bulanıktı pardon acıyın döndüm evime doğduğum ülkeye yirmi yaşlarındaydım demir gibiydi bedenim yukarıda gün ışığında yaşamım kazandım yaşamımı denedim her şeyi inşaat işlerini özellikle kazançlı bir işti her dalı alçı işi özellikle Pam ile karşılaştım sanıyorum

aşk aşkın doğuşu büyüyüşü gerileyişi ölüşü dirilmesi için götten birlikte verilen sonuçsuz kalan çabalar amdan verilen sonuçsuz kalan çabalar pencereden attı kendini ya da düştü omurgası kırıldı hastane papatyalar ökseotu konusunda yalanlar bağışlama

dışarı çıkıyordum gün içinde hayır gece olunca ışık daha azdı biraz daha azdı gündüzleri saklanıyordum bir deliğe bir yıkıntıya ülkenin yer yanı yıkıntılarla kaplıydı her çağdan götü yere yakın köpeğim yalıyordu cinsel organlarımı adı Skom ya da Skum'du bir yük arabasının altında kaldı geri zekâlının biriydi omurgası kırıldı otuz yaşlarındaydım canlıydım hâlâ sağlığım yerindeydi ne yapmalıydım

kısa yaşam sahneleri ancak görecek kadar uzunlukta perdeler aralanıyor kara kadife perdeler ağır ağır sallanıyor kimin yaşamı bu hangi yaşam on on iki yaşındayım güneşin altında uyumuşum duvarın dibinde hurma ağacının üzerinde kalın süt mavisi bir toz tabakası küçük bulutlar başka ayrıntılar ortalığı yeniden kaplayan sessizlik

hangi güneş neden söz ettim ben önemi yok konuştum ya önemli olan bu bir şeyler gördüm yukarısı dedim buna böyleydi dedim bendim on on iki yaşlarındaydım güneşin altında tozun içinde kafamı dinlemek amacıyla uyumuştum dedim kavuştum huzura dinlendim iyice konserve açacağı kalça sahne ve sözcükler

ayın altında deniz güneşin ardından limandan doğru yükseldi ay hep ışık var gün ve gece boyu kayığın kıçında küçük bir yığın bu benim tüm gördüğüm kendimim farklı farklı yaşlarda akıntı sürüklüyor beni suların çekilme vakti bir ada arıyorum bir yuvaya kavuşmak istiyorum düşmek bir daha yerimden kımıldamamak akşamları açık denizlere bakan sahilde biraz dolaşmak sonra evime dönmek düşmek uyumak sessizlik içinde uyanmak istiyo-

rum gözlerim açık kalabilse bunu göze alabilse diyorum eski bir düşüm bu suyosunlarında dolaşan yengeçlere ilişkin

kayığın kıçı uzaklaşıyor kardeşlerimle sönen ışıklarla dağla yüklü karadan dönsem mi oraya deniz hırçınlaşıyor düşüyor o dizlerimin üzerine düşüyorum sürünüyorum öne doğru zincirler şıkırdıyor belki ben değilim bu belki bir başkası belki başka bir yolculuk bu başka biriyle karıştırıyorum hangi adayla hangi ayla gördüğü şeyi söylüyor insan bazen bununla ilgili düşüncelerini de kaybo-luyor bu ses sürüyor birkaç sözcük ses durabilir de sürebilir de bilemem bunu neye bağlı olduğu söylenmiyor

tınaklar nasıl sürdürecek el öldüğünde birkaç milimetre uzunluk-ları yaşam ağır ağır terk edecek onları saçı ölü başı bir çocuğun döndürdüğü beyni ben daha uzunum ondan ben düşüp kalıyorum kayboluyorum çember dönüyor biraz daha yalpalıyor sallanıyor devriliyor kayboluyor bahçedeki patika sessizlik içinde

sürdürecek durumda değilim benden söz ediyoruz Pim'den söz etmiyoruz Pim'in defteri kapandı bitti o karşınızda ben varım üçüncü bölüm Pim yok artık ses benim sesim bunları söylüyor bu sözcükleri söylüyor sürdüremeyeceğim Pim'e gelince Pim var olmadı hiç Bom'u bekliyorum noktayı koymak için tükenmek için bitmek için Bom da var olmayacak hiç Pim diye biri yok Bom diye biri yok şu pis ses var bizim sesimiz başka bir şey var olmadı hiç yalnızca tek bir ses vardı benimki vardı başka bir şey olmadı hiç

böyleydi işte Pim var olmadı mırıldanan benim tüm bunları ses bana ait yalnız başımayım bir de üzerime eğilmiş not alıp duran biri var söylediğim iki üç beş sözcükten birini yazıyor nesiller geçtikçe evet mi hayır mı ama en önemlisi şu sürdürmem olası değil şimdilik evet olası değil işin özü bu işte bir çılgınlık bu işiti-

yorum bunu fısıldıyorum çamurda çamura çılgınlık evet çılgınlık bu kes şu zırvaları getir çamuru yüzüne doğru çocuklar yapar bunu kumların içinde deniz kenarında taşrada daha az talihliler de kumluklarda yapar bunu

her şey sıkı sık geçmiş birbirinin içine kumlukların içinde yapardın bunu sen bile çamur şakaklarını aşıyor üç kırlaşmış saç teli görünüyor yalnızca peruğun eskimiş çürümüş neredeyse yapma kafa küf tutmuş dinleniyorsun hiçbir şey söyleyecek durumda değilsin zaman bittiğinde sen de biteceksin

tüm bunları evet tüm bunları söyleyecek zaman boyunca bir sesim kendime ait bir sesim var hayır olmadı güçsüz pek anlaşılmayan ama anlam veren şimdi Pim'e dönelim onu bıraktığımız yere ikinci bölüm sona erebilir hâlâ gerekiyor bu daha iyi böylesi üçte biri kaldı beşte ikisi kaldı sonra da üçüncü yalnızca üçüncü ve son bölüm

böylece iyice derine kazıyorum F'yi ışıktan rahatsızım sona doğru koşturuyorum yukarıda son şey son gök camda çarşafın üzerinde süzüle süzüle dolaşan şu sinek bir yaz boyunca ya da bir sabah boyunca camın ardında bir renk cümbüşü mağaranın ağzında yelkenliler yaklaşıyor

iki yelken biri solda biri sağda yaklaşıyorlar bitişiyorlar ya da biri aşağı biri yukarı gidiyor ya da yanlamasına çapraz sol ya da sağ üst köşeden sağ ya da sol alt köşeye bir iki üç ve dört geliyor birbirlerine yaklaşıyor

birinci çift sonra başkaları üstte kaç kez gerekiyorsa o kadar ya da birinci bir iki üç ya da dört bir ikinci iki üç dört ya da bir bir üçüncü üç dört bir ya da iki bir dördüncü dört bir iki ya da üç kaç kez gerekiyorsa o kadar

ne için mutlu olmak için gözler dört açılmış gözbebekleri irileşmiş gün ortasında gece sinek mi desem sabahın ilk saatleri saat dört saat beş güneş doğuyor güne başlıyor sinek bir sinekten söz ediyoruz gününden cam üzerinde örtü üzerinde geçirdiği yazından yaşamından son nesnesinden son gökyüzünden

böylece F kazınıyor iyice derinlere sona yaklaşalım iyice yukarıda sıkıldım ışıktan tırnaklar tene batmış durumda O'nun çemberi için aniden erkenden erkenden kısa süreli görüntüler yeniden derin bir haç çiziyorum üzerine kara denizin Aziz Andre'si konserve açacağı yani gelgeç heveslerim sürüyor hâlâ

yukarıdaki yaşamım yeniden gün ışığındaki çuval kımıldıyor kımıltısızlaşıyor yeniden kımıldıyor yeniden eprimiş iplerin arasından ışık sızıyor beyazlık azalmış kulak tırmalayan sesler hâlâ uzakta ama onlar da azalmış akşam saatleri çuvaldan çıkıyor miniminnacık yeniden benim işte oradayım hâlâ ilki benim hep daha sonra ötekiler

Tanrım kaç yaşındayım elli altmış seksen cildim kırış kırış dizlerimin üzerindeyim kıçım topuklarıma değiyor ellerimi yerde iki yana açmışım bacaklarımı da çok net kalçalarım sızlıyor kıçım yükseliyor kafam devriliyor ekin saplarına değiyor daha iyi böylesi süpürge sesi köpeğin kuyruğu eve gitmek istiyoruz en sonunda

gözlerim açılıyor hâlâ çok aydınlık ekin saplarını görüyorum çekiç sesleri geliyor üç ya da dört en azından çekiçler makaslar haçlar belki ya da başka türlü süsler

kapıya kadar sürünüyorum başımı kaldırıyorum evet inanın bana bir yarığa dayıyorum gözümü dünyanın ucuna uzanırdım böylece dizlerimin üzerinde dünyanın çevresini dolaşırdım kol-

lar ön ayaklar gözler yerden birkaç santim yukarıda koku alma duyuma kavuşuyorum ben güldükçe kuru havada tozlar yerden diz boyu kalkıyor güvertelerin arasmdaki köprüler göçmenlerle dolu

Bir Homeros akşamının eflatun ışıkları sokakları dolduran eflatun dalga serotinler yola koyuldular bile biz çıkmadık daha o kadar aptal değiliz ikimizden beyin olan benim sesler uzakta hâlâ ama biraz azaldılar akşam havasının etkisi bu insanın anlaması gerekiyor tüm bunları sonra yaklaşınca görüyorsunuz ki gıcırdayan tekerleklerdir bunlar yaklaşmakta olan çelik jantlar çakıllar üzerinde hoplayıp duruyor ekinleri eve götürüyorlar belki de bu durumda takunya sesidir bunlar

önemi yok bunun işte karşınızdayım yine dayanıyorum hâlâ dizlerimin üzerindeyim ellerim kenetli birbirine yüzümün önünde başparmaklarımın uçları burnumun ucunda kenetli birbirine parmak uçlarım kapının önünde kenetli başımın üstü ya da tepesi kapıya karşı duruş görülüyor ne söyleyeceğimi bilemiyorum kime yalvaracağımı ne için yalvaracağımı önemi yok bunun önemli olan duruş çünkü niyet bir de

dayanıyorum hâlâ gece olacak bir gün herkes uykuya yatacak biz dışarı süzüleceğiz kuyruk süpürecek ekin saplarını kafası yerinde değil onun ikimiz için de düşünmesi gereken benim şu anda çok sevdiğim perdeler gözüküyor solda sağda siliyorlar bizi sonra da arta kalanları tüm kapı siliniyor yukarıdaki yaşam kısa süreli sahneyi düşleyemezdim bunu düşleyemezdim

kafatasına bir darbe yararı olmuyor otopsi yapılıyor ya sonrası ya sonrası anlamaya çalışacağız sonra son sözcükler anında verilen yanıtlar birkaç sözcük BENİ SEVİYOR MUSUN BUDALA hayır Pim'in kayboluşu ikinci bölümün sonu üçüncü ve son bölüm kalı-

yor yalnızca insan sürdüremiyor insan sürdürüyor eskisi gibi hiç duramayacak mıyız bir nokta koyamayacak mıyız öyle görünüyor insan sürdüremiyor insan duramıyor noktalayamıyor

böylece duruyor Pim yukarıda gün ışığındaki yaşamında katlanamıyor artık ben boyun eğiyorum ya da yumruk iniyor kafaya katlanamıyorum artık ya biri doğru ya ötekisi ya sonrası oymuş benmişim soracağım ona ama ilkin ben Pim durduğunda ben n'oluyorum ama ilkin birbirine yapışık duran bedenler benimki kuzeyde gövdeler bacaklar böyle işte ama eller Pim durduğunda eller kollar nerede ne yapıyorlar

sağ kolu orada köprücük kemiğinin sağ ekseninde ya da Volga'nın Aziz Andre tarzı çarmıhında benim elim omuzlarına dolanmış ensesini görmüyorum sağ kollar böyle işte onların ellerine gelince görmüyorum benzer biçimde denmiyor ötekiler sollar kollar önümüze doğru uzattığımız kollarımızdan söz ediyoruz ellerimiz çuvalın içinde bir arada işte dört kol ve dört el böyle işte ama nasıl bir aradalar değiyorlar birbirlerine yalnızca ya da bitişikler

bitişik de nasıl bitişikler tokalaşan iki el sanki hayır onunki dümdüz benimki onun üzerinde bükülü parmaklarım kavramış parmaklarını tırnaklarımı avuç içlerine batırıyorum sonunda bu konumu aldı parmaklarım açıkça görüyorum bunu ayraç bir görüntü beliriyor aniden oldukça gecikti aslında biraz gecikti verdiğim hangi buyruklar daha insan gibi başka bir yolla

isteklerimi başka sinyallerle ifade ediyorum biraz farklı bunlar daha insancıl daha incelikli çuvalın içinde sol elden sol ele tırnaklar ve avuç içi kaşıma baskı hayır hep sağ elimle kafaya bir yumruk şarkı için koltukaltına kenetlenen pençeler konserve açacağının demiri kıçta böbreğe vurulan tutamak kıça indirilen şaplak kıç deliğine sokulan işaretparmağı yapılması gereken

tüm şeyler baştan aşağı ne yazık ki peki diyorum geldik kafalara

kafalar karşılıklı duruyor zorunlu olarak sağ omzum onun sol omzunun üzerine kaymış hep üzerindeyim onun ama karşılıklı da nasıl karşılıklı aynı arabaya koşulan iki yaşlı beygir gibi ama benimki kafam yüzü çamurda onunki sağ yanağı çamurda ağzı kulağıma dönük saçlarımız birbirine karışıyor öyle bir izlenim taşıyorum ki sanki birbirimizden ayrılmamız için kesip atmak gerekiyor onları bedenler kollar eller kafalar böyle işte

böyle olduk işte ben ve o yuvarlandık birlikte geçmişe doğru bu konumda sessizlik çöktüğünde Pim durduğunda katlanamaz olduğunda ben boyun eğdiğimde ya da kafaya yumruk indiğinde ben katlanamaz olduğumda soracağım ona ama ben ben

soru uzun süre susmanın yıprattığı ses ne dedi biraz önce daha doğrusu ben ne işittim üçte biri beşte ikisi ya da sözcüğü sözcüğüne soru eğer orada ses durduğunda bir yerlerde düşünmeye değer bir şeyler var mı sessizce edilen bir dua bir ahırın kapısının karşısında oldukça geç saatlerde her şeyi bağışlayana uzun uzun dona dona bin bir zahmetle başka ne kaldı durgun suda derinlerde bir gece ada fakiri küçük bir denizde ya da başka bir yolculuk bu

orada, bu geniş mevsimi aldatacak bir şeyler var ya da içilen susuzluk için bir damla sudan başka bir şey yok ve iyi geceler yanıt bir parça kokmuş su olsaydı şu saatte onu nasıl içerdim

soru ne sorabilirim şu anda ona daha başka ne sorabilirim kafamı buna yoğunlaştıracağım birkaç saniye boyunca olsa bile güzel saniyeler olacak bunlar yanıt hayır hiçbir şey soramazsın soru neden yanıt çünkü ya evet nedenlerim var benim onca şey sordum ona ama bir şey bildiğim yok yine de tek bildiğim onun

hâlâ orada olduğu yarı yarıya kollarımın arasında bana sarılmış durumda küçücük bedenini yanıma yaslayarak en azından biliyorum bunu çamurun kararttığı bu yaşsız bedende yeniden sessizlik çöktüğünde orada hâlâ varoluşunu olası kılan yeterince duygu var diyorum

benimle biri var orada hâlâ benimle birlikte ve ben hâlâ oradayım tuhaf bir dilek bu sessizlik çöktüğünde yeterince kendime birkaç saniye boyunca olsa bile sorabildiğime göre hâlâ soluk alıp veriyor mu yoksa daha şimdiden kollarımın arasında bir ölü beden mi tutuyorum artık işkence edemeyeceğim belki de ona kolumun altında yanlarımda duyumsadığım bu ılıklık demek ki yalnızca çamurdan kaynaklanıyor görmüş olduğumuz gibi sözcükler ülkeleri gösteriyor size olanak tanıyor onlarla tuhaf yolculuklara çıkabiliyorsunuz

o zaman yine neşeyle ha it ha çek arada sırada bir ringa balığı bir karides yeterliydi güzel anlar olurdu bunlar ne yazık ki yanlış yola sapmıştık başka bir yoldaydık artık çuvalın dibindeki kutular sıkı sıkı kapatılmıştı vakumlanmıştı sonsuza kadar bozulmayacaktı ses duruyor şu ya da bu nedenle yukarıdaki gün ışığındaki yaşam da duruyor onunla birlikte biz de duruyoruz işte böyle olduk biz

benin en azından ona sormam gerekiyor en azından bana ne oldu diye sessizlik çöktüğünde duruyorum o zaman sonra yeniden başlıyorum konserve açacağı ya da büyük harfler saçlarımızın içinde kulağımın yanı başında zorba ses yukarıdaki yaşam bir mırıltı tutamak böbreğe daha yüksek daha yüksek sesle daha net biçimde ne olacağım ben onu yitirdiğim zaman başka bir sesim olacak o zaman vak vak sesimiz olacak hepimizin söylemiyordum bunu sonra kendi sesim olacak söylemedim bunu da

hayır hiçbir şey demiyordum hiçbir şey ne duyuyorsam onu söylüyorum hep söylüyordum alt yüzde ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor Pim'in sesi kulağımın dibinde hep saklı tutacağım belleğimde yukarıdaki yaşam olası olmazdı başka türlü kısa süreli görüntülerimiz mavilik gün boyu hava sürekli güzel biraz bulutlu saçak saçak geceleri yıldızlar gök cisimleri gönlümce karanlık olmuyor bir türlü gizlerimizi döküyoruz birbirimize hep mırıltıyla üstelik kanımca işitiyorum bunu sorun böyle işte fısıldıyorum bunu düşüncemi sorun böyle işte hiç kuşkulanmadım usumun ucundan geçmedi bu köşesinden geçmedi kanımca böyle işitiyorum bunu fısıldıyorum hiç hiç

kısacası Pim'in sesı sonrası hiç yaşamı böyle adlandırıyoruz işte kısa süreli bir görüntü bir dakika iki dakika güzel anlar bunlar-sonrası hiç daha da iyi böylesi kuşkusuz Kram bekliyor bir yıl iki yıl tanıyor bizi bir terslik var burada ama yine de iki yıl üç yıl sonunda Krim'e öldüler bir terslik var burada

Krim ölüler hastasın sen burada ölüm olanaksız bunun yanında uzun pemçemsi işaretparmağıyla sarsılan Kram deliyor çamuru iki küçük baca tene kadar sonra Krim'e kadar sen haklısın bedenleri ılık onların Krim'den Kram'a roller değişti çamur bu Kram onları serbest bırakacağız ve izleyeceğiz bir yıl iki yıl Kram'ın parmağı hâlâ ılık tenler

Krim inanamıyorum buna ateşlerini ölçelim bakalım Kram gereksiz ten pembe Krim pembe hastasın Kram bedenleri ılık ve pembe onların işte böyle bir hiçiz biz tenlerimiz pembe güzel anlar bunlar kuşkusuz

kısaca bir kez daha bu kez kesin Pim'in sesi sonrası hiç hiç sonra Pim'in sesi susturuyorum onu sussun diye acı çekiyorum sonra yeniden harekete geçiriyorum amacım en sonunda varoluşumun tükenmesi sonra da yeniden var olabilmem gözümden kaçan bir

şeyler var burada çünkü ben olmak büyük harfler konserve açacağı aklın kaçınılmaz işleyişi bende kalmışsa

kısaca daha canlıydı varmak istediğim yer buydu işte görüyorsunuz ya vardım oraya işte ne anlıyorsam onu söylüyorum daha nasıl söylesem daha canlı birinci bölüm Pim'den önce daha iyisi yok daha bağımsızı görüyordum kendime ait görüntüleri sürünüyordum yiyordum düşünüyordum biraz kafamı taktığımda biricik konserve açacağını yitiriyordum sıkı sıkı yapışıyordum insanlığa bin bir küçük numarayla heyecanla gülüşlerle bile kısa sürede kuruyan gözyaşlarını da ekleyin bunlara kısacası yapışıyordum sıkı sıkı

emin olacağımız hiçbir şey yok kuşkusuz çoğu kez hiçbir şey yok her şeye karşın ölü pembe ve sıcak hep böyleydim ben anamın rahmine düştüğümden bu yana bildiklerim böyle bir kanıya sürüklüyor beni azalıyor gittikçe bu gerçekliğim anamın rahmine düştüğümde böyle duyumsuyorum soluk alış verişim duruyor fısıldıyorum bunu

Pim bile Pim ile birlikte başlangıcında ikinci bölümün ilk yarısının ilk çeyreğinde daha canlı bunu düşündüğümde yani onu elimden geldiğince eğitmeye çabalarken böylesi bir düzeni önce tasarlayıp sonra da uygulamaya geçtiğimde bunu yaşama geçirmeye çalışmayacağım bir daha yıkımım olacak bu çünkü o zamandan bu yana açıkça görülen gözkapakları aralanıyor çabucak kapanıyor gördüm kendimi açıkça o andan bu yana sesten başka bir şey kalmadı

Pim'inki sonra bizim hepimizin vak vak sesi sonra yalnız benim sesim bizim hepimizin sesi yalnız benim sesim kendime özgü bir biçimde bir fısıldı çamura kara ve yoğun havaya yalnızca kısacık dalgalar kaldı geriye saniyede üç yüz dört yüz metre alt yüzde ani kıpırdanmalar mırıltıyla çamurun yüzeyinde küçük sarılışlar

bir metre iki metre ben çok canlıyım geriye sözcükler kaldı yalnızca arada sırada bir mırıltı

onca sözcük çoğu yitik bunların üçte biri beşte ikisi ilkin ses ardından anlam aynı oranda ya da başka bir oranda yitip giden tek bir sözcük yok tümünü işitiyorum tümünü anlıyorum ve yeniden yaşıyorum yeniden yaşadım yukarıda gün ışığında gölgelerin arasında gölgelerin ardında demiyorum burada diyorum YAŞAMIN BURADA kısacası sesim yoksa hiç öyleyse hiç yoksa sesim öyleyse sesim onca sözcük art arda sıralanan bir mırıltı etkisi yaratarak ilk örnek

üstüne üstlük terk ediyor beni ötekiler gibi sonrası hiç hiç yalnızca hiç sonra Bom geliyor Bom'lu yaşam başlıyor eski sözcükler dönüyorlar uzaklardan eski sözcüklerden birkaçı onun isteği de bu solumda duruyor benim sağ kolunu dolamış belime sol eli çuvaldaydı benimkinde kulağı ağzımın dibindeydi gün ışığındaki vaşamım birkaç kokmuş sözcük eskilerden kalan mırıltıyla eski güvendiğim ölümsüz mavilik sabah getiriyor akşamı zamanın öteki alt bölümleri bir iki bildik çiçek hep gece çok aydınlık ne dersek diyelim güvenlikli yerler art arda cehennem ev o bana sahip olacak hep onunla birlikte mırıltıyla gönüllü anlar sağ çıktığımız şu uzun veba günleri sonrası hiç işte tepeden tırnağa yalnız bir fare gibi karanlıkta çamurda

üstüne üstlük ikinci örnek işte Pim yok Bom yok ben yalnızım tek ses benim sesim terk ediyor ses beni yeniden dönüyor bana ben dönüyorum kendime yeniden ya da sonunda ışıklar altında üçüncü ve son örnek ülküsel bir gözlemcinin ışıkları altında ağız aniden oynamaya başlıyor kısa bir süre boyunca çevresi de alt yüz de dil pespembe dışarı fırlıyor salyalar akıyor biraz sonra dudaklar incecik bir çizgiye dönüşüyor yitiyor sümüksü salgılardan iz yok dişetleri sıkı sıkı kenetlenmiş birbirine zorlukla seçiliyor hiçbir şeyden kuşkulanmıyor ama nereye süzüldüm

böyle sonra aniden yeniden aynı şeyler sonra nereye gidiyorum ben nereden nereye sonra bu arada neredeyim ama ilkin çabucak ortak yaşamımızı sona erdirmeliyim ikinci bölümün sonuna ulaştım yalnızca son bölüm kaldı

BURADAKİ YAŞAMIN uzun zaman BURADAKİ YAŞAMIN iyice derinlere uzun sessizlik şu ölü ruh ne korkunç canlandırabilirim düşümde YAŞAMIN bitmedi çünkü mırıltı günün ışığı gecenin ışığı kısa süreli bir görüntü BURADAKİ kan çıkana kadar ışıksız bir köşede diz çökmüş ya da çömelmiş biri bu yarı karanlıktaki kısa süreli görüntünün başlangıcı BURADAKİ BURADAKİ kemiğe kadar tırnak kırılıyor hemen bir başkası çizgilerde BURADAKI BURADAKİ haykırışlar kafaya inen yumruk yüz olduğu gibi çamura ağız burun soluk alınamıyor haykırışlar sürüyor bunu görmedim daha önce yaşamı burada kara havada ve çamurda bastırılamayan haykırışları yaşlı bir çocuk gibi haydi yeniden başlayalım BURADAKİ BURADAKİ iliğe kadar haykırışlar içiyorsunuz bunları güneş yılları geçiyor sayıları bıraktık bir yana sonunda neyse yaşama ulaşana kadar sürüyor buradaki yaşama bu yaşam elinden gelmiyor

sorular öyleyse BENİ SEVİYOR MUSUN BUDALA bu uyduruk aileye geldik sonunda geldik işte sonunda buraya nasıl geldiğini anımsıyor mu hayır bir gün kendini burada buldu evet insanın doğuşundan farksızdı bu evet sözgelimi evet ne kadar önce olduğunu biliyor mu hayır hiçbir düşüncesi yok bu konuda nasıl yaşadığını anımsıyor mu hayır böyle yaşadı oldum olası evet çamura karınüstü uzanmış evet karanlıkta evet çuvalıyla evet

bir ışıltı yok hiç hayır kimse yok hayır hiç ses yok hayır ben birinci tekil kişi evet hiç kımıldamadım hayır hiç sürünmedim hayır birkaç metre hayır yedim sessizlik YEDİM iyice derine hayır biliyor mu çuvalın içinde ne olduğunu hayır merak etmedi bunu

hiç hayır bir gün ölebileceğine inanıyor mu sessizlik BİR GÜN ÖLECEĞİNE hayır

kimse için yapmadım ona yaptığımı canlandırmaya çalıştım hayır emin miyim evet bedenine karşı başka bir bedenmişim gibi duyumsamadım kendimi hayır mutlu muyum hayır mutsuz muyum hayır beni kendisine karşı mı hissediyor hayır yalnızca ona işkence ettiğim zaman evet

şarkı söylemeyi seviyor mu hayır ama bazen şarkı söylüyor evet hep aynı şarkıyı sessizlik AYNI ŞARKI evet nesneleri görüyor mu evet sık sık hayır kısa süreli görüntüler evet gün ışığında evet ama sık sık değil hayır sanki bir ışık yanmışçasına evet sanki bir ışık evet

gökyüzü ve yeryüzü evet insanlar birbirlerinin işlerine burunlarını sokuyorlar evet her yanda evet o buralarda bir yerlerde evet gizlenmiş bir köşeye evet sanki açılıyordu çamur evet ya da saydamlaşıyordu evet ama uzun sürmüyordu bu hayır yoksa karanlık evet yukarıdaki yaşam diyor buna evet buradaki yaşama karşıt olarak sessizlik BURADAKİ haykırışlar peki

anı değil bunlar hayır anısı yok onun hayır yukarıda yaşadığının bir kanıtı yok hayır gördüğü yerlerde hayır ama belki de bulundu oralarda evet gizlendi bir köşeye evet duvar diplerinden gidiyor evet geceleri evet hiçbir şeyi doğrulayamaz hayır yalanlayamaz da hayır demek ki insan söz edemiyor anılarından hayır ama aynı zamanda söz edebiliyor da evet

kendisiyle konuşuyorsa eğer hayır düşünüyorsa hayır Tanrı'ya inanıyorsa evet her gün hayır ölmeyi arzuluyorsa evet ama ummuyor bunu hayır olduğu yerde sürdürmeyi umuyor evet bir tahtakurusu gibi yamyassı evet devinimsiz evet düşünce yoksunu evet sonsuza kadar evet

söylediklerinden eminse hayır hiçbir şeyi doğrulayamaz hayır birçok şeyi unutmuş olabilir hayır birçok küçük şeyi evet o kadar azdı ki bunlar evet biraz sürünmüş olmak örneğin evet biraz yemek yemiş olmak evet biraz düşünmüş olmak evet kendi kendine biraz fısıldamış olmak evet bir insan sesi işitti mi hayır unutamazdı bunu hayır bir kardeşe sürtündü mü benden önce hayır unutamazdı bunu hayır

benim onu terk etmemi istiyorsa evet rahat bırakmamı istiyorsa evet bensiz rahat edecekse evet rahattı evet her gün hayır onu bırakacağıma inanıyorsa hayır bulduğum yerde kalacağım ben evet ona yapışık durumda evet ona işkence ederek evet sonsuz kadar evet

ama hiçbir şeyi doğrulayamaz hayır yalanlayamaz da hayır belki farklı gelişmişti olaylar evet buradaki yaşamı sessizlik BURADAKI YAŞAMIN iyice derinlere inmişti araba izlerine çığlıklara kafatasına inen yumruk darbesi yüz çamurda burun ağız haykırışlar peki kazandı elinden gelmiyor

YUKARISI aydınlanıyor kısa süreli sahneler çamurda ya da geçmişte yaşananların anımsanması dinginliğe kavuşmak için buluyor sözcükleri BURADA haykırışlar bu yaşam beceremiyor ya da artık gelmiyor elinden eskiden geliyordu ama nasıl beceriyordu ötekinden önce ötekiyle birlikte ötekinden sonra benden önce çok azdı hepsi o kadarcıktı ben de öyleydim buradaki yaşamım diyorum Pim'den önce Pim ile birlikte acaba nasıldı çok azdı söyledim tümünü söylemeyi başardım bunu öyle sanıyorum işittiğimi söyledim bitirmek için onun örneğinden ders alarak çamura fısıldadım çabuk çabuk az kaldı ben de dayanamayacağım artık Pim diye biri olmadı hiç hiç olmadı bunlar düzmeceydi bitirelim haydi azıcık bir şey kaldı Bom öncesi o gelmeden önce bana sormadan önce acaba nasıldı diye buradaki yaşamım onun

öncesinde azıcık kaldı ekleyin bunu ona çabucak acaba nasıldı Pim'den sonra Bom öncesi acaba nasıl

haydi artık çabucak bitirelim ikinci bölümün sonunu acaba nasıldı Pim ile birlikte yalnızca üçüncü ve son bölüm kalıyor böylece acaba nasıldı Pim'den sonra Bom öncesi acaba nasıl ne anlıyorsam onu bir gün tüm bunları hep her sözcüğü söylüyorum sonsuza ne işitiyorsam içimde dışımda vak vak ses bizim sesimiz soluk alış veriş durduğunda çamura mırıltı çamurda bir gün ben kendime gelince Pim'e gelince neden kimse bilmiyor bunu söylemiyor bunu aslında hiçbir şey olmuyor bir kendine geliş filan yok en sonunda yapayalnız buluyorum kendimi şaşırıyorum artık Pim yok karanlıktayım çamurdayım yapayalnızım en sonunda sonuna geldim ikinci bölümün acaba nasıldı Pim ile birlikte yalnızca üçüncü ve son bölüm kaldı artık acaba nasıldı Pim'den sonra Bom öncesi acaba nasıl işte böyle acaba nasıldı Pim ile birlikte

öyleyse burada bana söylendiği gibi aktarayım nasıl mıydı üçüncü bölümdü Pim'den sonra öyleydi hem de bu son bölüme öyle dilekler iç çekmeler sözsüz dualar üşüşmüştü ki pat diye havadan ince bir an daha ilk sözcükten bu yana nasıl sözcüğünü anlıyorum

zaman kalmadı ne anlıyorsam onu söylüyorum çamura fısıldıyorum eğiyorum eğiyorum demek yetmez kafa kalmadı artık düş gücüm köreldi soluksuz kaldı

yaşlıların geçmişi öyle uzaktadır ki yakın geçmiş de uzak geçmiş de eskidir bugün onlara eski ya da sinekkuşu söyler geçen anı

çok derinlere uzanan bir geçmiş sinekkuşu soldan doğru geliyor gözlerimle izliyorum uçuşunu şimşek hızıyla yarım daire çiziyor yere doğru sonra duruyor sonra bir sonraki sonra sonra ya da kapıyorum gözlerimi daha iyi böylesi eğiyorum başımı ya da hayır fırtına öncesi kısa süreli güzel an boşlukları kısa süreli kararmalar sonra zzzzz sonra bir sonraki tüm bunlar

tüm bunlar hemen hemen beyaz öylesine süslenmişti ki hepsi birkaç iz yalnızca değil mi ki benim bu hep böyleydim ne eksik ne fazla az bir şeydim azdım ama var oldum zorunluydum çünkü

Pim'den önce çok daha öncesi Pim ile birlikte müthiş uzun zamanlardı türlü türlü düşüncelerdi birbirine benziyorlardı kuşkular farklıydı heyecanlar da öyleydi evet heyecanlar gözyaşlarına neden olabiliyordu bazen evet gözyaşlarına neden olabiliyordu deviniyor da öyleydi hareketler diyorum bütün için de geçerliydi söylediğim parçalar için de kendini aramak her şeyi aramak için gerçek yuvasını aramak için yola koyulduğunda sözgelimi

orada böylece az çok daha çok eskilerle daha az yenilerle ilgili çok az sayıda son izler sonuncular bunlar çok çok az sayıda yok denecek kadar az birkaç saniye sürüyor arada sırada bir yaşamı belirlemeye yeterli bu birkaç yaşamı belirlemeye yeterli her yerde haçlar silinmeyen izler

tüm bunlar boşluk neredeyse hiçbir şey ama hiçbir şey çıkaramayız oradan hiçbir şey koyamayız da en hüzünlüsü de bu işte en hüzünlüsü düş gücünün azalmaya koyuluşu sıfıra inişi iflası yani insan imreniyor buna

ya da göklere yükselmek en sonunda benzersiz bir şey bu sonunda

ya da hiç kımıldamamalı yerinden savunulacak bir düşünce bu yarısı çamurun altında yarısı dışında

kafam kalmadı artık kesin bu neredeyse kalmadı kalbim kalmadı azıcık kaldı buna şükredecek kadar azıcık şükredecek kadar azıcık kaldığı için biraz daha batmak çamura en sonunda dibe çökmüşken iyice

biraz neşeliyim insan orada ne kadar az oluyorsa neşesi o kadar artıyor orada olduğunda daha az gözyaşı döküyor sözcükler yetmiyor hiçbir şey yetmiyor gözyaşları dışında sözcükler yetmiyor yiyecek yetmiyor doğum bile yetmiyor hiçbir şeye tüm bunlar neşelendiriyor insanı olan biten bu olmalı tüm bunlar olmalı biraz daha fazla neşe

acaba nasıldı bu eksik söylemimde Pim'den önce Pim ile birlikte her şey yitti gitti neredeyse her şey hiçbir şey kalmadı geride neredeyse hiçbir şey böyle oldu neyse bundan sonrası kaldı yalnızca acaba nasıldı Pim'den sonra acaba nasıl müthiş uzun bir zaman Pim'den önce Pim ile birlikte müthiş uzun süreler birkaç dakika arada sırada üst üste eklenen müthiş uzun bir sonsuzluk aynı büyüklükte hiçbir şey yok orada neredeyse hiçbir şey

yumuyorum sıkıca gözlerimi aktarmayı sürdürüyorum mavileri değil ama ötekileri arkadakileri bir yerlerde bir şeyler görüyorum Pim'den sonra arta kalan tüm bu işte kafanın içinde bir soluk alış verişi arta kalan bir kafa yalnızca içi boş bir kafa neredeyse boş yalnızca soluk var içinde hı hı dakikada yüz tutalım bakalım on saniye tutalım on beş saniye bir şeyler duymaya çalışalım birkaç eski sözcük Pim'den sonra acaba nasıldı acaba nasıl haydi çabuk

Pim çabuk Pim'den sonra o kaybolmadan önce hiç var olmadı ben vardım yalnızca ben Pim acaba nasıldı benden önce benimle birlikte benden sonra acaba nasıl çabuk

bir çuval ne iyi ki çamur rengi çamurda çabuk söyle bulunduğu yerin rengini almış bir çuval hep bu renkteydi hep böyleydi ya biri doğru ya öteki başka bir şey aramıyorum başka bir şey olabilirdi bu birçok şey olabilirdi çuval diyorum eski sözcük dudaklarımdan ilk dökülen bu oluyor iki heceli l var ikincinin sonunda başka bir sözcük aramıyorum tümü de kaybolurdu bir çuval görecek işimi sözcük nesne bu dünyadaki olası şeylerden biri bu çok az olası da olsa evet dünya daha fazla ne isteyebilir ki insan olası bir şey görüyorum böyle bir şeyi adlandırıyorum adlandırıyorum görüyorum yeter ara veriyorum geri döneceğim zorunluyum buna bir gün

soluk alış veriş duruyor insan ne işitiyorsa onu söylüyor onu görüyor bir kol çamur rengi çuvaldan çıkıyor çabuk söyle bir kol sonra başka bir kol söyle başka bir kol de dimdik uzanırken gör onu sanki bir şeye yetişemiyor gibi şimdi buna uzanmış bir el açılmış parmaklar canavar tırnakları ekle tüm bunları gör ve söyle

bir beden ne önemi var bunun söyle bir beden de bir beden gör arkası baştan aşağı beyaz bir beden başlangıçta açık renkli olan birkaç leke ağarmış saçlar uzamayı sürdürüyor yeter artık bir kafa söyle bir kafa de bir kafa gördüğünü söyle tüm bunları tüm olası şeyleri yiyecekle dolu bir çuvalı hâlâ yaşayan evet canlı tüm bir bedeni soluk alış veriş duruyor haydi dursun on saniye on beş saniye yaşamın güvencesi şu soluğu işit bakalım işit onu işittiğini söyle onu işitiyorsun onu güzel soluk alış verişi sürdür o zaman

arada sırada sanki rüzgârın sürükleyişiyle ama yaprak bile kımıldamıyor Tanrı'nın tiz ve güçsüz eski değirmen çakıldağı eski değirmen boşluğu dövüyor ya da farklı bir ruh halinde dünyadan da yaşlı yaşlı kara cadının kocaman makaslarını değiştiriyormuş

gibi klik klak klik klak saniyede iki iplik iki saniyede beş benimki olmuyor hiç

hepsi bu işte hiçbir şey işitmeyeceğim artık hiçbir şey görmeyeceğim hayır bitirmek zorundayım çünkü birkaç eski sözcük daha birkaç tane daha bulmam gerekiyor ikinci bölümdeki Pim'in zamanından biraz daha az eski sözcük bunlarla işim sona erdi bu sözcükler var olmadı hiç yalnızca eskiydi onlar müthiş uzun bir zaman geçti bu ses bu sesler sanki rüzgâr getiriyor onları ama yaprak bile kıpırdamıyor eski çağlardan gelen başka bir şey bu biraz daha yeni soluk alış veriş duruyor dursun bakalım on saniye on beş saniye birkaç eski sözcük arada sırada birbirine ekleyin bunları tümceler oluşturun

eski birkaç görüntü hep aynı şeyler mavilik kalmadı bitti mavilik hiç olmamıştı çuval kollar beden çamur karanlık saçlar ve tırnaklar tüm bunlar

dilerseniz sesim geri döndü sonunda bir ses döndü sonunda ağzıma ağzıma dilerseniz sonunda bir ses karanlıkta çamurda geçen bu zamanı kestirmek olası değil

bu soluğu tut bakalım bu soluğu tutulsun soluk günde gecede bir kez iki kez toplamı nedir bunun toprağın altındakiler üstündekiler ve çevresindekiler için dünya dönüyor ve insanlar bir yerden ötekine koşturuyorlar ama bu soluk olmasa ayak seslerini duyduğuma inanacaktım tutsunlar peki on saniye on beş saniye işitmeye çalış şimdi

bu eski masalda vak vak ses dört bir yanımda sonra içimde artıklar halinde iki üç parçacığı işitmeye çalış bakalım her defasında gün boyu gece boyu birbirine ekle onları tümceler kur başka tümceler son tümceler acaba nasıldı Pim'den sonra acaba nasıl bir terslik var burada üçüncü ve son bölümün sonu

bu ses bu sesler ne bileyim bir koro olduğu anlamına gelmiyor hayır hayır yalnızca bir ses vak vak bu işte dört bir yandan geliyor megafon kullanıyorlar belki teknoloji ama bir terslik var burada

dikkat aynı şey kesinlikle yinelenmez iki kez zamanın dışında müthiş uzun zaman parçalarının dışında ayırt etmenin olanaksızlaştığı kadar eski hayır çünkü çoğu kez daha taze daha güçlü sonrasında öncesine göre hastalık üzüntü dışında bazen geçiyor insan daha iyi daha az kötü hissediyor kendini sonrasında öncesine göre

abanoz ya da benzeri maddelerin üzerine düşülen kayıtları bunun dışında tutuyorum tüm bir yaşamı nesillerin abanoz üzerine insan düşleyebilir bunu kimse engelleyemez birbirine karıştırın hepsini her zamanki sırasını değiştirin oynayın bununla

yine de aynı kalırsa iş değişir kuşkusuz sesten söz ediyoruz bu kez ses diyorum benim yanlışım dikkatsizliğim belleğimin zayıflığı farklı zamanlar karışıyor kafamın içinde önceki şimdiki sonraki müthiş uzun zamanlar

hep aynı şey hep aynı şeyler olası olan olası olmayan ya da benim yanlışım bu başka bir şeye aklım ermiyor benim soluk alış veriş durduğunda bunu işitiyorum yalnızca aynı şeyleri dört ya da beş birkaç süsleme yukarıdaki yaşam kısa süreli görüntüler

bana söylediği şeyler benimle ilgili olanlar kiminle ilgili olacaktı yani kiminle ilgili yumuyorum gözlerimi görmeye çabalıyorum başka birini onu kimi onu beni kimi beni ya da bir üçüncü kişiyi gözlerimi yumuyorum görmeye çabalıyorum bir üçüncü kişiyi birbirine karıştırıyorum tüm bunları

vak vak sesi hepimize ait biz kimiz peki burada bulunanlar benden öncekiler benden sonrakiler bu pisliğin içinde yalnız başına duranlar ya da birbirine bitişmiş olan tüm Pim'ler işkenceciler mükâfatlandırıldı kurbanlar unutuldu unutulması olasıysa eğer olası olacaksa eğer kuşkusuz olacak her zamankinden daha çok olacak dünya gün ışığı tüm bunlar engelleyemeyecek

ondan öğreniyorum az bildiğimi ondan öğrendim azıcık bildiğimi ondan öğreniyorum acaba nasıldı Pim'den önce Pim ile birlikte Pim'den sonra acaba nasıl bunlar için de sözcükler buluyordu

nasıl olacaktı peki ben onu yitirdiğimde kendiminkine sahip olmadan önce şu kocaman boşluktan söz ediyorum en sonunda sahip olduğumda ona şu müthiş uzun zamana nasıl bir şey olacaktı diyorum benimkine sahip olduğumda yitirdiğimde nasıl bir şey olacaktı

anne baba demek istediğimde ve bunu beceremediğim anda o sesleri işitiyorum dudaklarımın susuzluğunu gideriyorum bundan sonrasını beceremiyorum yine sözcükler geliyor yalnızca bu an sonrasında müthiş uzun bir zaman geçiyor

bir işlev görmeyen devinimler alt yüzde hiç ses çıkmıyor hiç sözcük gelmiyor sonra bu kadarı bile olmuyor hiçbir şey olmuyor umudu kesiyorum buradan son umut da yitiyor başka bir şey aramam gerekiyor nasıl bulacağım acaba sözcükler gerekli bunun için

ondan geliyor tüm bunlar bu azıcık şeyler bu azıcık arta kalanlar söyledim adımı soluk alış veriş duruyor bir an boyunca şu hep azalıp duran azlığa dönüşüyorum işittiğimi sandığım şeye dönüşüyorum eski bir ses bu vak vak sesi dört bir yanımda hepimize ait bir ses ne kadar kişi var olduysak o kadar kişi son

bulacağız bir sonumuz varsa eğer var olduysak eğer bir terslik var burada

yani altın çağdan bu yana yeryüzündeki çok neşeli günler bunlar yukarıda ışıkta dallarından ölü düşen yapraklar

bazıları dallarında uçuşuyor yeniden yapraklandıklarında düşen yapraklar kapkara sergileniyorlar yeşil amcıklıkta evet bazıları bu koşullarda iki bahar bir yaz dayanıyor dörtte üçün yarısını yani

Pim'den önce yolculuk birinci bölüm sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre kısa bir ara uyku bir sardalye ya da benzeri bir şey dil çamurda birkaç görüntü sessiz sözcükler düşme sakın yeniden yola koyuluş ha it ha çek bunlar işte birinci bölüm Pim'den önce ama bundan da önce

başka bir öykü var geç onu hayır aynı öykü iki öykü yok bırak karanlık kalsın yine de geride kalanlar gibi biraz daha karanlık kalsın birkaç sözcük yine de birkaç eski sözcük geride kalan şeyler gibi soluk alış verişin dursun dursun haydi

birkaç eski sözcüğü duymaya çalışın bakalım arada sırada bir araya getirin onları bir tümcede birkaç tümcede toparlayın nasılmışlar bir görmeye çalışın Pim'den önce yoktu bu ama oldu artık birinci bölüm bundan da önceydi müthiş uzun bir süreydi

iki evet iki kişiydik biz eli kıçımın üzerindeydi biri gelmişti gelen Bem Pem tek heceliydi m vardı sonunda gerisi aynıydı yalnızca Bem gelip yapışmıştı bana daha sonra Pim'i görecekti ben de gelip burada Pim'e yapışmıştım aynı şeydi bir farkla ki ben Pim Bem bendim solda ben sağda güneyde

uzandığım yerde Bem gelip bana yapıştı terk edilmiştim bir ad verilmesi gerekiyordu bana adını verdi bir yaşam verilmesi gere-

kiyordu bana bir yaşamdan söz etmem gerekiyordu benim gün ışığında bir yaşamım olduğu söylendi bana ben düşüp kalmadan önce söylendi bunların tümü şu ana kadar ikinci bölüm Pim ile birlikte ikinci bir ikinci bölüm birinci bölüm öncesi ama şu farkla ki Pim Bem'di ben Bem'dim Bem solda ben sağda güneyde işitiyorum ve fısıldıyorum bunu çamurda

böylece birlikte bir ortak yaşam ben Bem'im o Bem biz Bem'iz müthiş uzun bir süre o güne kadar sürüyor bu işitiyorum günü yineliyorum fısıldıyorum utanmıyorum bir dünya bir güneş var sanki sanki güneşin daha çok karardığı daha az karardığı anlar var sanki güleyim bari

karanlık aydınlanmış şu sözcükler her geldiklerinde gece gündüz gölge ışık bu tür sözcükler her seferinde gülmek geliyor içimden hayır zaman zaman onda üç on beşte dört bu sıklıkta dene bakalım zaman zaman aynı sıklıkta bazen başarılı oluyor aynı sıklıkta

aydınlık kararmış bu türden işte yüz kez geldiklerinde üç gülüş dört gülüş başarılı oluyor insanı bir an sarsan gülüşler bunlar sizi bir an canlandıran sonra eskisinden daha ölgün kılan gülüşler

o güne kadar sürüyor günü fısıldıyorum utanmıyorum şaşırıyor bir şeylere Bem yalnız başına çamurda karanlıkta bu bölüm bitiyor onun için benim için de bitiyor şaşırıyorum buna ben de bir terslik var burada yolunda gitmeyen sağ ayak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre Pim'e doğru uzun çok uzun yolculuk

unutacak kadar zaman her şeyi yitirecek nereden geldiğime nereye gittiğime ilişkin hiçbir şey bilmeyecek zaman sık sık ara veriyorum kısa sürelerle uyuyorum bir sardalye dil çamurun içinde söz yitimine uğruyorum oysa yeniden ele geçirene kadar

ne çok uğraşmıştım birkaç imge gökler evler kısa süreli görüntüler yarım devrilişler insana özgü değil bunlar alt yüzde ani kıpırdanmalar hiç ses çıkmıyor Bem soylu adının yitimi birinci bölüm Pim'den önce acaba nasıldı müthiş uzun bir süre geride kaldı

geçti söylendi fısıldandı çamurda acaba nasıldı Pim'den önce değildi bu geride kaldı birinci bölüm bunun da öncesi müthiş uzun bir süre ne güzel ama doğru değil bu bir terslik var burada ters giden bir şeyler var burada

çuval evet Pim çuvalını almadan ayrıldı benden çuvalını bana bıraktı ben çuvalımı Bem'e bıraktım ben çuvalımı Bom'a bırakacağım Bom'un yanından çuvalsız ayrılacağım ben Pim'e gitmek için ayrılırken Bem'e çuvalımı bırakmadım çuval evet

Bem'di demek ki Bem ile birlikteydim Pim'e doğru gitmeden önce demek ki Bem'e çuvalımı bırakmadım yine de ben Pim'e doğru giderken benim bu çuvalım birinci bölüm benim bu çuvalım

bu çuval evet Bem'den ayrılırken yoktu yanımda Pim'e doğru giderken yanımdaydı bilmiyordum birinden ayrıldığımı birinc doğru gittiğimi demek ki yanımdaki bu çuval demek ki bu çuvalı bulmuş olmalıydım akıldan yana talihliyim şu anda bile bu çuval olmasa yolculuk da olmazdı

bir çuval zorunlu kuşkusuz zorunlu bir gereksinme yolculuk sırasında yiyecek gerekiyor yaşadık bunu yaşamış olmalıyız birinci bölüm zorunlu kuşkusuz kurallar gereği bu kurallara bağımlıyız biz

demek ki çuvalsız ayrıldım yanından bir çuvalım vardı benim demek ki yolumun üzerinde buldum onu işte geldim üstesinden

bu güçlüğün çuvallarımızı bunlara gereksinme duymayanlara bırakıyor kısa bir süre sonra çuvallarına gereksinme duyacak olanlarınkilerini de alıyoruz çuvalsız ayrılıyoruz yolumuzun üzerinde buluyoruz bir tane yolumuzu sürdürüyoruz böylece

öyle bir çuval ki insan burada ölse insanın bir ölüye aitti demesi geliyor içinden son anında kurtulabildi bundan ve çamurun altında kayboldu demesi geliyor ama olmuyor işte bildiğimiz sıradan bir çuval bu dokunduğunuzda anlıyorsunuz küçük bir kömür çuvalı elli kiloluk ıslak hintkeneviri yiyecekler var içinde

bildiğimiz sıradan bir çuval bu biz yiyeceksiz yola koyulur koyulmaz yiyecek bulmak için bir şeyler düşünmezken geçmişte de bulmadığımızı buna gereksinme duymadığımızı anımsarken kendimizi yola çıkmış buluyoruz karanlıkta çamurda bir yolculuğa çıktık yiyecek sorunu olmasa kısa sürerdi bu yolculuk ama sürmüyor işte müthiş uzun bir süre geçiyor kendimizi toparlıyoruz çok az şey yitiriyoruz birlikte varış noktasına gelmeden önce yiyeceklere dokunmadık hiç yaşadık bunu birinci bölüm acaba nasıldı Pim'den önce

sonsuza dek yolculuk edersek sonsuz sayıda insandan daha fazla çanta olmalı ama yok peki bu sonsuz kayıp değil mi kâr olmadan işte sana düz bir güçlük bir terslik var burada

ben Bem'den ayrıldığım anda başka biri Pim'den ayrılıyor şu anda yüz bin kişiyiz sanki elli bin bırakıyor elli bin terk ediliyor güneş yok dünya yok hiçbir şey dönmüyor aynı an her zaman her yerde

ben Pim'e ulaştığım anda başka biri Bem'e ulaşıyor kurallarımız böyle bizim adaletimiz bunu istiyor böylece elli bin çift oluşuyor yeniden aynı anda her yerde aynı biçimde aralarında aynı mesafeyi koruyarak matematik bir şey bu bizim bataktaki adaletimiz

her şey birbirinin aynısı orada ha giden yol ha gelen yol ha sağ bacak ha sağ kol

ben Pim ile ne kadar süre birlikte olursam öteki de Bem ile aynı süre birlikte yüz bin kişi uzanmış yatıyor ikişer ikişer yapışmışlar birbirlerine müthiş uzun bir süre geçiyor hiçbir şey kımıldamıyor yerinden cellatlar dışında sırası gelenler diyorum arada sırada bir sağ kol pençe gibi kavrıyor koltukaltını şarkı için kazıyor yazıtları konserve açacağını sokuyor böbreğe bir tane patlatıyor gerekeni yapıyor

Pim'in benden ayrılıp da bir başkasına doğru gittiği anda Bem ötekinden ayrılıyor ve bana doğru geliyor kendi görüş açıma yerleşiyorum çamur solucanları ya da kuyruklu lağım kurtları yer değiştiriyor o zaman ikiye bölünerek üreyen bu hayvanlar cinnet anları yaşıyor çok neşeli günler bunlar

Pim'in ötekine ulaştığı ve benimle oluşturduğunu saymazsak onunla var olan tek çifti oluşturduğu anda Bem bana ulaşıyor ve ötekiyle oluşturduğunu saymazsak benimle var olan tek çifti oluşturuyor

aydınlanıyoruz burada Bem demek ki Bom ya da Bom Bem aynı kişi yaşamıma kaynaklık eden vak vak içimdeki bu yaşam kırıntıları soluk alış veriş durduğunda bu üç şeyden biri

bence ses Bem dediğinde yolculuk öncesi acaba nasıldı diye birinci bölüm ve Bom dediğinde acaba nasıl olacak diye ayrılış sonrası üçüncü ve son bölüm aslında söylediği

söylediği aslında şuydu hangi durum benimsenirse benimsensin ister yalnızca Bem olsun ister Bom olsun

ya da söylediği aslında şuydu kimi zaman Bem kimi zaman Bom

dalgınlıkla ya da dikkatsizce değiştiklerinin ayırdına varamıyorlardı kişileştiriyorum sesi kişiye dönüşüyor ses

ya da en sonunda bilinçli bir seçimle birinden ötekine geçiyordu ses yolculuk öncesi acaba nasıldı diyerek ya da ayrılış sonrası acaba nasıl olacak diyerek bilgisizliği nedeniyle anlamamıştı Bem ile Bom aynı kişi olabileceğini

bana geleceğini bildirenin başka bir kılığa girmesini istemek anlamsız bir şeydi işte geliyordu sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre

öteki dediğimiz oydu kuşkusuz ses önce ona katlandığımı sonra da terk ettiğimi söylüyordu Pim'e doğru gitmek içindi bu Pim de bana önce katlanmış sonra da terk etmişti beni kendi ötekisine gitmek için

kime gitmişti bilmiyorum bunu her şey bulanık burada adaletimiz terk edişler hiçbir yere gidişler hiçbir yerden gelişler

hiç bilmeden her birimiz hep aynı kişiyi terk ediyoruz hep aynı kişiye doğru gidiyoruz hep aynı kişiyi yitiriyoruz onu bırakan kimse ona doğru gidiyoruz hep onu terk ediyoruz ona doğru gideni adaletimiz bu işte

milyonlar milyonlar milyonlarcayız ve biz üç kişiyiz kendi görüş açıma yerleşiyorum Bem aslında Bom Bom da Bem Bom diyelim daha iyi böylesi Bom demek ki benim Pim de ortadaki ben

böylece içimde aktarmayı sürdürüyorum soluk alış veriş durduğunda bu yaşlı sesin artıkları kendisi hakkında yaptığı sürçmeler bizimle ilgili kesinlemeler milyonlarcayız biz üç kişiyiz çiftlerimiz yolculuklarımız ayrılışlarımız benim üzerime yapayalnızım

aktarmayı sürdürüyorum düşsel yolculuklar düşsel kardeşler içimde soluk alış veriş durduğunda dışarıdaki ses dört bir yanımda parçacıklar fısıldıyorum onları

bir ses eğer bir sesim olsaydı benim sesim diyebilirdim buna onu duyduğum anda aktarmayı sürdürüyorum onlar da duyuyor sesi Bom'un bana gelmek için terk ettiği kişi Pim'in beni terk edip yanına gittiği kişi eğer biz bir milyonsak öteki 499 997 terk edilmiş

aynı ses özel adlara değin aynı şeyler yalnızca iki tane daha yetiyor her biri adsız bekliyor Bom'unu adsız olarak gidiyor Pim'ine doğru

Bom terk edilmiş Bom değilim ben Bom sensin Bom biziz ama Bom benim Pim sensin terk edilene Pim ben değilim sen Pim Pim biziz ama Bom benim Pim sensin büyük bir terslik var burada

sonsuza uzanıyor böylece aktarmayı sürdürüyorum bir şeyler atladım burada sonsuza uzanıyor böylece bazen Bom bazen Pim bir terslik var burada solda ya da sağda kuzeyde ya da güneyde oluşunuza göre değişiyor bu cellat ya da kurban oluşunuza göre bu sözcükler çok güçlü cellat hep aynı kurban hep aynı şimdi yalnız başına yolculuğunu yapıyor terk edildi tek başına kaldı adsız tüm bu sözcükler çok abartılı hepsi için çok abartılı demek yanlış olmayacak ne işitiyorsam onu söylüyorum

ya da bir tek kişi tek bir ad şu güzelim Pim adı ya ben iyi işitemiyorum ya ses iyi söyleyemiyor Bom'u işittiğimde ya da ses Bom dediğinde içimde soluk alış veriş durduğunda Bom parçacağını vak vak sesi dışarıda dört bir yanımda

işittiğimde ya da gerçekten de söylediğinde şunu Pim'e doğru gitmeden önce birinci bölümde Bom ile birlikteydim ben ikinci bölümde Pim'in benimle birlikte oluşu gibi

ya da şu anda üçüncü bölümde sağ bacak sağ kol ha it ha çek Bom bana doğru geliyor benim Pim'e gitmiş olmam gibi birinci bölümde

Pim bu duyulması gereken Pim bu söylenmesi gereken Pim ile birlikteliğim geçmişte Pim'e doğru gitmeden önce birinci bölüm şu anda üçüncü bölüm Pim bana doğru bense Pim'e doğruyum birinci bölüm sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre

bir milyonuz demek ki bir milyonsak eğer bir milyon tane şu anda kıpırdamayan Pim'sek işkence korkusuyla ikişer ikişer yapışıksak birbirimize abartıyorum beş yüz bin kişiyiz küçük yığınlar halindeyiz çamurun rengini almışız şu anda sayımız bin bin tane yapayalnız adsızız yarısı terk edilmiş yarısı terk etmiş

üç kişiyiz üç kişiysek eğer içimde soluk alış veriş durduğunda dışarıdaki bu sis vak vak dört bir yanımda milyonlardan söz eden üç kişiden söz eden bu sesi işittiğimde bir sesim olsaydı benim

diyorum aktarmayı sürdürüyorum biraz ezberden biraz kafadan kendi sesim sanabilirdim bunu yalnızca ben duyuyorum bu sesi yalnız ve terk edilmiş olan ben

fısıldıyorum yalnız başıma milyonları üçümüzü yolculuklarımızı çift yaşamımızı ayrılışları birbirimize art arda verdiğimiz adları

tüm bu parçacıkları işitiyorum yalnız başıma çamurda çamura fısıldıyorum yalnız başıma iki eşlikçim gördünüz ya yola koyul-

muştu biri bana doğru geliyordu biri de yanımdan uzaklaşıyordu
bir terslik var burada açıkçası her biri birinci bölümünde

ya da beşinci ya da dokuzuncu ya da on üçüncüsünde işte böyle

doğru

oysa ses görmüş olduğumuz gibi üçüncünün ya da yedincinin ya da on birincinin ya da on beşincinin sonsuza kadar böylesinin ayrıcalığıysa çift de ikinci ya da dördüncü ya da altıncı ya da sekizinci sonsuza kadar böylesinin bölüme özgü bir unsurdu

doğru

burada önerilen sıraya uymak koşuluyla daha açık söylersek ilkin yolculuk sonra çift yaşamı en sonra da ayrılış bunun dışında şunlar söylenebilir ayrılışla başlanabilir ve yolculukla noktalanabilir arada çift yaşamından söz edilir ya da çift yaşamıyla başlanıp bitiş

çift yaşamıyla

arada ayrılıştan söz edilir

ya da yolculuktan başlanabilir

doğru

bir terslik var burada

ya da tam tersi tek başımayım sorun kalmıyor böylece sorun yoğun bir çaba harcanmadan çözülüyor bundan uzak durmak güç olacak

bir örnek sunalım kapalı bir eğri diyelim tuttuğumuz yola 1 ile 1 000 000 arası numara verelim kendimize 1 000 000 numarayı taşıyan kişi cellatını terk ettiğinde 999 999 numara var olmayan bir kurbanın peşine düşüp ıssız topraklara gideceğine 1 numarayı taşıyanın ardına düşsün

ya da 1 numara kurbanı tarafından terk edilsin 2 numara da sonsuza kadar cellatından yoksun kalmasın neden derseniz bu sonuncusu 1 000 000 numarayı taşıyanın biraz önce yaptığı gibi tüm hızıyla geliyor şu anda sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre

üç topu topu üç kişiysek eğer ve bu nedenle 1 ile 3 arasında numaralar taşıyorsak ya da daha da iyisi dört kişiysek görüş açımız genişliyor böylece evet dört kişiysek eğer 1 ile 4 arasında numaralar taşıyorsak

bu durumda yalnızca çemberdeki en uzun kirişin iki ucunda a ve b noktaları diyelim buralara dört çift dört terk edilmiş duruyor bir yarım yörüngede iki yol yalnızca her biri nasıl söylesem yolcular için ab ve ba pistleri

ben diyelim ki 1 numarayı taşıyorum doğal olan da bu belli bir anda kendimi terk edilmiş buluyorum geniş çemberin a noktasında sağa döndüğümü varsayarsak

sonra kendimi yeniden bu noktada ve aşağı yukarı aynı durumda bulmadan önce art arda geçirmiş olmam gereken

a noktasındaki 4 numaralı kurban ab yolunu izliyor 2 numaralı kurbanın cellatı b noktasında yeniden terk edilmiş ama bu kez b noktasında yine 4 numaranın kurbanı yola koyuluyor ama bu kez ba yolunu izliyor yine 2 numaranın cellatı ama bu kez a noktasında işte en sonunda yine terk edilmiş durumda a noktasında şimdi her şey yeniden başlayacak

doğru

demek ki bizim her birimiz için dört kişiysek yalnızca başlangıç-taki duruma yeniden dönebilmek için iyi ayrılış iki yolculuk dört çiftleşme gerekiyor çiftleşmelerden ikisi solda benim durumumda cellat hep aynı 2 numara ikisi de sağda benim durumumda kurban hep aynı 4 numara

3 numaraya gelince tanımıyorum onu bu nedenle o da beni tanımıyor 2 ile 4 numara nasıl tanımıyorlarsa birbirlerini

dört kişiysek eğer içimizden her biri demek ki sonsuza kadar meçhul biri olarak kalıyor ya da söz edildiği kadarıyla tanıyoruz onu bu da olası bir şey

ben kurban ve cellat olarak sırasıyla 4 ve 2 numaralarla ilişki içindeyim 2 ve 4 numaralar da işkenceci ve kurban olarak sırasıyla 3 numarayla ilişki içinde

ilke olarak bir olasılık da 3 numarayı taşıyanın bir yandan kurbanı olduğu benim kurbanım aracılığıyla öte yandan olası cellatı olduğu benim cellatım aracılığıyla yineliyorum şimdi aktarıyorum evet 3 numara benim için tümüyle bir yabancı değil şu ana kadar yüz yüze gelmiş olmamız da olası

benzer biçimde biz bir milyonsak eğer her birimiz kişisel olarak cellatını ve kurbanını tanıyor yalnızca başka sözcüklerle ifade edersek hemen ardından geleni bir de hemen ardına takıldığını tanıyor

her birimizi de tanıyan yalnızca bunlar oluyor kuşkusuz

ama ilkece öteki 999 997 kişiye onlardan söz edildiği kadarıyla tanımak da olası çemberde bulundukları konum göz önüne alın-

dığında hiç karşılaşmış olma olasılığı bulunmasa da

her ikisi tarafından şöhretleri nedeniyle tanınmak da işin başka bir yönü

birbirini izleyen yirmi sayı alalım

nereden başlasak olur nereden başlasak bir önem taşımıyor bu

814 326 ile 814 345 arası

814 327 konuşabilir bu olmadı cellatlar dilsiz çünkü daha önce gördük bunu ikinci bölümde 814 326 814 328'le konuşabilir bu da 814 329'a ondan söz edebilir o da 814 330'a işte böylece geldik 814 345'e o da bu yolla 814 326 konusunda kulaktan bir bilgiye sahip olabilir

benzer biçimde 814 326 814 345 konusunda kulaktan bilgiye sahip olabilir 814 344 814 343'e o da 814 342'ye o da 814 341'e söz ettiği için böylece çizelgeyi 814 326'ya kadar uzatabilirsiniz ve o da 814 345 konusunda kulaktan bilgiye sahip olabilir

söylentiler iki yönde de sonsuza kadar aktarılabilir

sağda solda işkencecinin kurbanına iç döküşleriyle onun da kendisininkine bunları yinelemesiyle

tüm bu sözcükler yineliyorum onları aktarmayı sürdürüyorum kurbanlar cellatlar iç döküşler yinele aktar ben ve ötekiler tüm bu sözcükler çok abartılı hâlâ ne duyuyorsam hâlâ onu söylüyorum hâlâ çamura fısıldıyorum sonsuz bir yalnızlık içindeyim bize yakışıyor bu

ama soru şu ne gereği var

çünkü sözgelimi 814 336 814 337 numarayı 814 335 numaraya 814 335 numara da 814 337 numaraya betimlediğinde yaptığı kendisini iki yaşam boyu tanışına betimlemekten başka bir şey değil aslında

öyleyse amaç ne

üstelik bu olası gözükmüyor hiç

çünkü 814 336 numara biraz önce görmüş olduğumuz gibi 814 337 numaranın yanına geldiğinde 814 335 numara konusunda bildiklerini çoktan unutmuştu sanki hiç ulaşmamıştı bu bilgilere 814 335 biraz önce görmüş olduğumuz gibi yanına geldiği sırada da 814 337 konusunda bildiklerini çoktan unutmuştu müthiş uzun bir süre

burada birinin kendi cellatını ancak onun elinde acı çektiği süre içinde tanıdığı bir gerçek kurbanını da ancak ondan haz aldığı süre içinde tanıdığı dahası

sonsuzdan bu yana bu uçsuz bucaksız kalabalıkta oluşan yeniden oluşan bu aynı çiftler hep milyonuncu defa düşünüldüğünde bile ilk kez nasıl bir araya geldiklerini kestirmek olası değil onların iki yabancı geliyor bir araya karmaşanın rastlantısıyla

hiç öngörülmeyen kıçın üzerinde duruyor milyonuncu kez gezinen el bu el için ilk kıç bu kıç için de ilk el

bir terslik var burada

dosdoğru soluk alış veriş duruyor anlıyorum bunu fısıldıyorum çamura dosdoğru tüm bu söylediklerim

demek ki kulaktan dolma bilgilerle oluşan tanışmalar olanak dışı kişisel denilen öteki yanına gelirsek eğer yani karşılıklı kurulan

ilişkilere yani bir yanda cellat bir yanda kurban ilişkisine her birimiz yaşıyor benzeri şeyleri

ikinci bölümde Pim ile benim oluşturduğumuz çifti düşünüyorum yeniden bir araya geleceğiz altıncı on dördüncü vb bölümlerde

her defasında düşleyemeyeceğiz nasıldı ilki diye düşünüyorum bunu

nasıldık o zaman her birimiz kendimiz içindik ve öteki için

yapışmıştı bedenlerimiz tek bedene indirgenmişti karanlıkta çamurda

her an nasıl da bir tükenişi yaşıyorduk varoluşsuzduk ne kendimiz için ne öteki için yoktuk müthiş uzun bir süreydi

dönüyorduk sonra yeniden birleşiyorduk bir an sürüyordu bu düşünüyorum da

öyle küçük öyle kısa acı zulüm

gereksinme duyuyordum bir yaşama bir sese ne birine ne de ötekine sahip olan

ses zorbaca alınıyor birkaç sözcük yaşam çünkü ağlıyor kanıtı bu işte her şey iyice dibe vurmalı gereksinme duyulan yalnızca bu işte küçük bir çığlık her şey ölmedi içiliyor içiriliyor iyi akşamlar

aktarıyorum güzel anlardı bunlar bir yerlerde güzel anlardı bunlar düşünüyorum da

Pim ve ben ikinci bölüm Bom ve ben dördüncü bölüm ne olacak bakalım

bunlardan sonra birbirimizi yakından tanıdığımızı söylemek o anda bile

yapışmıştı bedenlerimiz tek bedene indirgenmişti karalıkta çamurda

arada sırada kısa kısa sarılıp duran sağ kolu saymazsak devinmiyoruz tüm gereken de bu

bunlardan sonra Pim'i tanımış olduğumu Pim'in beni tanımış olduğunu ve Bom ve benim ayak üzeri de olsa tanışacağımızı söylemem

evet de diyebilirsiniz buna hayır da diyebilirsiniz işittiğiniz şeye bağlı

hayır çok üzgünüm ama burada kimse tanımıyor birbirini ne yakından ne de uzaktan hayır işitiyorum fısıldıyorum bunu

bir kez daha hayır bir kez daha çok üzgünüm burada kimse tanımıyor kendisini bilginin dışlandığı bir uzam burası benzersizliği de burada yatıyor sanıyorum

boşa kürek sallayalım öyleyse dört kişiyiz diyelim ya da bir milyon kişi dört yabancıyız bir milyon yabancıyız kendimize de başkasına da ama burada aktarmayı sürdürüyorum hep boşa kürek sallamıyoruz

orası yukarısı gün ışığı içinde bulundukları uzam ölçümlenebilir burası dümdüz bir çizgi doğuya uzanan ister dört ya da bir

milyon olalım doğuya doğru dümdüz bir çizgi tuhaf şey ölümün batıda oluşu bir kural neredeyse

demek ki ne dördüz ne de bir milyon

ne on milyon ne yirmi milyon ne de çift ya da tek ne denli büyük olursa olsun adaletimiz elli milyon bile olsak aramızdan hiçbirinin bir haksızlığa uğramaması için gerektiriyor bunu

tek bir kişi bile cellatsız kalmasın istiyor 1 numaranın kalmadığı gibi tek bir kişi kurbansız kalmasın istiyor 20 000 000 numaranın kalmadığı gibi daha önce görmüş olduğumuz gibi soldan sağa doğru ilerleyen kalabalığın başında varsayıyorum bu sonuncuyu dilerseniz batıdan doğuya diyelim buna

bakışlara sunulsun da istemiyor

onun

çuvalları sağlayan kişinin

olası

bir yanda aramızda yanına kimsenin gitmediği tek bir kişinin görüntüsü öte yanda da kimsenin yanına gitmediği tek bir kişinin görüntüsü bir haksızlık olurdu du istemiyor bunu yukarıda geçiyor söylediklerim gün ışığında

başka sözcüklerle daha açıkça ifade edersem aktarmayı sürdürüyorum ya tek başınayım böylece sorunlar sona eriyor ya da sayılamayacak kadar çoğuz bu durumda da sorun ortadan kalkıyor

bunu tasarlama sorununu saymıyorum ama kuşkusuz olası bir şey bu düz bir çizgi halinde ilerleyen bir kalabalık kuyruk

yapmamışlar karanlıkta çamurda farklı faklı sonsuzluk düşüncelerini kapsıyor söylediklerim

hiçbir şey yapılamaz kesin bu adalete sığınmış durumdayız tersinin söylendiğini duymadım hiç

bunun yanında olağanüstü bir yavaşlıkla ilerleyen bir kalabalıktan söz ediyoruz şu anda sıçraya sıçraya sarsıla sarsıla ilerleyen bağırsaklarda biriken dışkı kütlesi sanki insan şaşkınlığa kapılıyor neşeli günler bu mu diye art arda birer birer tükenecek miyiz bakalım ya da ikişer ikişer havaya gün ışığına sıçılıp atılarak bir iyilik ortamında

öylesi bir yavaşlık ki insanın kafadan attığı sayılar bile zayıf bir düşünce uyandırabilir rahatlıkla

hesaba oturuyorum böylece aktarıyorum yirmi yıl yolculuk için kulaktan dolma bilgilerle bildiğim başka bir şey daha geçirdiğimiz dört aşamadan söz edilebilir iki tür yalnızlık iki tür eşlik burada cellatlar terk ediliyor kurbanlar yolcu hepimiz geçiyoruz bu aşamalardan defalarca geçiyoruz bu kurallara bağlanıyoruz aşamalar eşit süreli

bildiğim başka bir şey daha aynı iyilik yolculuğun eşit uzunlukta bölümlerden oluşmasında da çıkıyor ortaya on metrelik on beş metrelik bunun sonucunda bir aşama yaklaşık bir ayda kat ediliyor bu sözcük bu sözcükler aylar yıllar fısıldıyorum onları

dört çarpı yirmi eder seksen on iki buçuk çarpı on iki eder yüz elli çarpı yirmi üç bin bölü seksen eşittir otuz yedi buçuk yani otuz yedi ile otuz sekiz metre arası bir şey yılda aldığımız yol

doğru

soldan sağa ilerliyoruz her birimiz ilerliyor herkes batıdan doğuya doğru ilerliyor böyle işte karanlıkta çamurda işkence ve acı çekerek otuz yedi otuz sekiz metre hızında şuna yılda kırk metre diyelim

işte yavaşlığımız konusunda yetersiz de olsa bilgi verdim bazı sayıların ışığında doğruluğuna karşı çıkmayın bunların böylece bir yandan yolculuğun süresini kafanızda canlandırabileceksiniz bir yandan da aşamaların uzunluk ve sıklığı konusunda aydınlanacaksınız işte yavaşlığımızla ilgili yetersiz de bilgi verdim biraz

yavaşlığımız kalabalığımızın yavaşlığı soldan sağa karanlıkta çamurda

kopuk kopuk gelen bir görüntü yolculukların art arda kurgulanmış bir toplamı sanki aşamaların duruşların ve aşamaların bir toplamı bu yolculuk

süründüğümüzde rahvan gidiyoruz sağ bacak sağ kol ha it ha çek yüzükoyun sessiz lanetlenmeler sol bacak sol kol ha it ha çek yüzükoyun sessiz lanetlenmeler on metre on beş metre duruş

bir zamanlar böyleydi vak vak ses dışarıdaydı dört bir yanımdaydı içindeydi soluk alış veriş durduğunda tüm bunlar iyice alçaldı ama yine de işitebiliyordum net değildi ama anlıyordum soluk alış veriş durduğunda

doğrusunu söylersek her şey kopuk kopuk burada yolculuk hayaller azap yalnızlık bile üçüncü bölüm bir ses konuştuğunda sonra sustuğunda birkaç parçacık sonra hiçbir şey kalmıyor geride yalnızca karanlık ve çamur kalıyor her şey kopuk kopuk karanlık ve çamur dışında

bu sesin doğrultusunda o on sözcük on beş sözcük uzun sessizlik on sözcük on beş sözcük uzun sessizlik uzun yalnızlık ilkin dışarıda vak vak ses dört bir yanımda müthiş uzun bir süre sonra içinde soluk alış veriş durduğunda artıklar

bildiğim her şey bundan işte acaba nasıldı Pim'den önce ondan da öncesi Pim ile birlikte Pim'den sonra acaba nasıl sözcükler bunun için de acaba nasıl olacak sözcükler bunun için kısacası yaşamım müthiş uzun zaman dilimleri

işitiyorum ben dendiğini bir kez daha ben diye fısıldıyorum çamura benim yeniden

karanlıkta çamurda yaptığım yolculuk doğru bir çizgi üzerinde çuval boynuma bağlı insan türümden ayrılmıyorum çıktım bu yolculuğa

sonra başka bir şey yapmadım sonra bu evet yeniden çıktım bu yolculuğa

ve nasılsa buldum Pim'i acı çektirdim ona konuşturdum ve yitirdim onu böyle işte bu süre içinde yaşadım tüm bunları soluk alış veriş durduğunda

üç dört kişiyiz bir milyon kişiyiz biz ve ben aralarındayım onların hep Pim ile Bom ile ötekiyle şu 999 997 ötekiyle birlikte hep oradaydım tek başına yaparken yolculuğumu tek başına çürürken şehit düşerken ve şehit düşürürken ah ölçülüydüm dalgındım biraz kan birkaç haykırış yukarıdaki yaşamdı bu gün ışığındaki azıcık mavilik görüntüler kısa sürüyordu susuzluğu dindiriyor erinç sağlıyordu

ancak dört kişi ya da bir milyon olabileceğimiz için ben aralarındaydım hep Pim Bom ile sayısız ötekiyle birlikte oradaydım

hep kalabalığın başı sonu gelmiyordu soldan sağa ilerliyorlardı tembel tembel düz bir çizgiyi izliyorlardı doğuya doğru gidiyorlardı tuhaftı bu karanlıkta çamurda bir yanımda işkencecim bir yanımda kurbanım bu sözcükler hiç de güçsüz tınılamıyor hiç de güçsüz değiller

ya da yalnızdım sorun kalmıyordu böylece Pim var olmamıştı hiç Bom da var olmamıştı hiç yolculuğa çıkmamıştım karanlık ve çamur vardı yalnızca bir de çuval o da değişmeyen bir unsurdu bir de şu ne dediğini bilmeyen ses ya da ben iyi işitemiyorum onu bir sesim olsaydı diyorum küçük bir yüreğim küçük bir kafam olsaydı benim diyebileceğim bir zamanlar dışımdaydı vak vak dört bir yanımdaydı sonra içimdeydi soluk alış veriş durduğunda şimdi zayıfladı iyice bir soluktan farksız neredeyse

tüm bunlar tüm bunlar sürdüğünce tüm bu yaşam biçimleri soluk alış veriş durduğunda yaşadım tüm bunları ne işittiğinize bağlı aslında tanıdım tüm bunları yaptım acı çektim duruma bağlı aslında şimdiki zamana da bağlı gelecek zamana bağlı kesin bu ışitmek işte bu yalnızca soluk alış veriş durduğunda on saniye on beş saniye tüm bu yaşam biçimleri kırıntılar fısıldamak onları çamura

en sonunda geldik şu ana soluk alış veriş sürüyor daha güçlü soluksuz kalmış bir hayvan düşünün soluğunu kestiğinizi düşünün onun işte böyle bir yabanıl soluma ve şu ses işitiyorsunuz onu bir kez daha bir zamanlar dışımdaydı vak vak dört bir yanımdaydı şimdi içimde soluk alış veriş durduğunda yakında nasıl olacak kuşkusuz artık olası değil

şu anda aktarmayı sürdürüyorum oradan başlayarak o andan ve ötesinden bu sesim ben yalnızca bu kırıntılarım bundan başka bir şey de olamam gelecekte ama tükenmeyeceğim en sonunda

böylesi basit bir şey için üçüncü ve son bölümün sonu neredeyse bitmek üzere

evet bu bir soluk alış veriş karanlıkta bu noktaya vardım işte sonunda yolculuk çift ayrılık tüm öykü anlatıldı cellatınız vardı sonra kayboldu yolculuğa çıktınız kurbanınız oldu sonra yitirdiniz onu imgeler çuval küçük masallar yukarıdaki yaşamla ilgili kısa süreli görüntüler birazcık mavilik cehennemden farksız evler

vak vak dört bir yanımda sonra içeride küçük boş kubbenin altında sekiz yüzlü küçük yeraltı gömütlüğünde kemik beyazı her yan ışıl ışıl sanki küçük bir alev parıldıyor bembeyaz olacaktı her şey on sözcük on beş sözcük dağılıp giden iç çekişler gibi soluk alış veriş durduğunda sonrası fırtına soluk yaşama tanıklık ediyor üçüncü ve son bölüm bitti neredeyse

yaşamınız size aitse eğer yaşadıysanız onu uzun yolculuklar ve benzerlerinizin eşliği size yitirdiniz onları kaçıp gittiler soluk alış veriş durduğunda sonu buraya varacak işte soluma karanlıkta çamurda kimi gülüşleri anımsatıyor ama gülüş değil bu

işte orada başlıyor her şey yaşayacağınız yaşam cellatınız orada yapacağınız yolculuk kurbanınız orada iki yaşam üç yaşam geçmişteki yaşamınız şu anki yaşamınız gelecekteki yaşamınız

şu sonuncusunu canlandırması güç usumda yolcu olacağıma kurban oldum başlangıçta cellat olarak sürdüreceğime yolcu kimliğiyle sürdürüyorum sonunda terk edilen biri olacağıma

sonunda terk edilen biri olacağıma cellat oldum sonunda

işin özü söylenmiyor sanki

bu yalnızlığı ses anlattığında işte bunu yaşamanın tek yolu diyorum

yaşamımı anlatıyorsa ses diyorum anlatıyorsa yaşamımı o zaman başka şu yolculuk adı verilen öteki yalnızlık boyunca başka bir deyişle birinci geçmişin yerini ikinci bir geçmiş ve şimdiki zaman alınca bir geçmiş bir şimdiki zaman bir gelecek bir terslik var burada

rahatlamak için öykülerde değişiklik yapayım diyorum kehanetler savurayım sırayla öğrendiğim son haberleri geçeyim gençliğimi korumuş olmamda bunun payı büyük kuşkusuz acaba nasıldı benim yaşamım hâlâ yaşamımdan söz ediyoruz şu anda

acaba nasıldı Pim önceki acaba nasıldı Pim ile birlikte acaba nasıl böyle yazıyorum işte

acaba nasıldı Bom ile birlikte acaba nasıl acaba nasıl olacak Pim ile birlikte

acaba nasıl acaba nasıl olacak Bom ile birlikte acaba nasıl olacak Pim'den önce

acaba nasıl benim yaşamım hâlâ Pim ile birlikte acaba nasıl acaba nasıl olacak Bom ile birlikte

bir anlık bir izlenim aktarıyorum üç bölümde sunmaya çalışacağım üç öyküde ama olaya bakıp da düşündüğümde dört bölüm içerdiğini görüyorum bunun eksik bırakma tehlikesiyle yüz yüzeyim

şimdi sona eren bu üçüncü bölüme aslında bir dördüncü bölüm eklenmesi gerekiyor burada yer alacak bulanık gözüken ya da hiç

gözükmeyen bin bir şey arasında bu da yerini bulacak bu yazı boyunca

benim Pim'in kıçına konserve açacağını sokacağım yerde Bom onu benimkine sokuyor

Pim'in haykırışları yerine şarkısı ve zorbaca ele geçirilen ses işitiliyor belirsizce benim sesimle karıştırılabilir kolayca

ama biz asla görmeyeceğiz Bom'u iş üzerinde soluyup duracağım durakladığımda karanlıkta çamurda sesin doğası gereği aktarıyorum toplam yaşamımızın diyor yalnızca dörtte üçü

kimi kez birinci ikinci ve üçüncü kimi kez dördüncü birinci ve ikinci

kimi kez üçüncü dördüncü ve birinci kimi kez ikinci üçüncü ve dördüncü

bir terslik var burada

yapısı gereği böyle olduğu için çift bölümüne ikili görünümünde bile katlanamıyor hiç aynı iletişimi iki kez deniyor bu durumda beni yolcu olarak başlatacak yerde böyle yazdım işte ya da terk edilmiş biri olarak başlatacak yerde böyle de yazabilirim cellat ya da kurban olarak başlatıyordu beni

düzeltmen gerekiyor demek ki biraz önce sesin söylediklerini dört bölümden söz ettiği yerde evet toplam yaşamımızın dörtte üçünden yalnızca ikisi kendilerini iletişime olanaklı kılıyor

dörtte üçü bunların ilki yolculuk böyle yazdım işte dörtte üçü bunların ilki ayrılık bu da savunulabilir

katlanamamak anlaşılmaz değil kuşkusuz iki yalnızlığı düşünmemiz gerekiyor yalnızca yolculuk ve ayrılık yalnızlığını birbirinden hayli farklı bunlar dolayısıyla ayrı ayrı ele almamız zorunlu ikisini de buradaki iki çiftte ben kuzeyde cellat ya da güneyde kurban olayım ortaya çıkan görüntü bütünüyle aynı

Pim'in yanında işkenceci kimliğiyle bulunmuş olduğum için ikinci bölümde Bom'un yanında bir kurban kimliğiyle yaşayacağım bir dördüncü bölüme gereksinme duymadığımı kesinleyebilirim bu bölümün varlığını söylemek yeterli Bom'un geldiğini belirteyim yalnızca sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre

ya da heyecanlar duyumlar bir anda odaklaşıyor onların üzerinde böyle olsa bile ne sikime aktarıyorum kim acı çekiyormuş bunun bir önemi yok ki hafif bir titreşme hafif bir dalgalanma

ne sikime kim acı çekiyormuş kim acı çektiriyormuş kim haykırıyormuş kim rahat bırakılacakmış karanlıkta çamurda kem küm ediyor on saniye on beş saniye güneş bulutlar yeryüzü deniz mavi lekeler aydınlık geceler ve bir yaratık ayakta olmasa da hâlâ kim bilir ayakta belki de hep aynı kalan imgelem tükendi bir delik arıyor görünmesin artık gözümüze tüm bu masalsı dünyanın ortasında kim içiyor şu varlık denen sidik damlasını kim içsinler diye işiyor son nefesinde biri diyelim ona sırası gelen biri adaletimiz böyle istiyor hiç bitmesin istiyor bunu da istiyor evet her şey öldü ya da var olmadı hiç kimse

demek ki iki türlü ifade etmem olası biri şu yazdığım biri de elimdeki bittiğinde başlayacak olan bu nedenle bitiş yolculukla karanlıkta çamurda olacak yolcu sağ bacak sağ kol ha it ha çek bu noktaya hiçbir yerden başlayarak geldi kimse de var olmamıştı bu noktaya ulaştı ama yolunu izleyerek oldum olası yaptığı yolculuğunu hiç bırakmadan hiç bırakmayacak da çuvalını sürük-

leyecek yiyeceklerin gittikçe azaldığı çuvalını ama yemek isteği azalmıyor aynı hızla

demek ki şu anki iletişimde bilginin tersten bir algılanışı söz konusu bir kez gözden geçirildiğinde soldan sağa akış izlendiğinde yeni baştan sağdan sola karşı çıkılmıyor buna

bir koşulla yani imgelem çabalıyor ve hâlâ ortada yer alan çiftin öyküsünde gereken düzeltmeler yapılıyor

burada yolunda gitmeyen bir şey var

tüm bunlar dışımdaydı bir zamanlar kırıntılar içimdeydi on saniye on beş saniye tüm bunlar daha güçsüzdü daha bulanıktı ama anlamı kavrıyordum ben o alçaldığında soluk diyorum soluktan söz ediyoruz şu anda yaşamın olduğunun kanıtı bu iyice alçalıyor sanki bu kez sona erecekmiş gibi ışıkta sonra yeniden güçleniyor yüz on yüz on beş alçalmaya başladığı ana kadar sürüyor bu on saniye on beş saniye

işte o zaman işitiyorum onu yaşamımı bir yaşam var burada bir yerlerde benim yaşamım diyorum buna hâlâ benim yaşamım diyorum gelecekte de yineleyeceğim bunu artıklar art arda eklenmişler müthiş uzun bir süre eski bir öykü eski yaşamım Pim beni her terk edişinde Bom beni bulana kadar orada o

sözcükler vak vak sonra içimdeler soluk alış veriş durduğunda artıklar bir mırıltı bu eski yaşam aynı eski sözcükler milyonlarca kez her defasında ilk kez acaba nasıldı Pim'den önce bundan da önce Pim ile birlikte Pim'den sonra Bom öncesi acaba nasıl acaba nasıl olacak tüm bunlar için sözcükler yalnızca içimdeki işitiyorum onları fısıldıyorum

yaşamım on saniye on beş saniye işte o zaman sahip oluyorum ona fısıldıyorum daha iyi böylesi daha mantıklı alt yüzde ani kıpırdanmalar çamurda mırıltıyla

eski bir ses iyi işitilmiyor iyi konuşamıyor iyi fısıldayamıyor birkaç eski artık not eden Krim'i dinleyen Kram için ya da Kram tek başına biri yeterli Kram tek tanık tek yazman ışıkları aydınlatıyor beni Kram benimle birlikte üzerime eğiliyor yaş sınırına kadar sürüyor bu sonra oğluna devrediyor torununa böylece sürüyor

benimle birlikte yolculuğum sırasında benimle birlikte Pim ile birlikte benimle birlikte ben terk edildim üçüncü ve son bölüm benimle birlikte Bom ile birlikte devirden devire ışıkları aydınlatıyor beni

defterlerinde her şey not edilmiş durumda ne kadar az da olsa not alınacak şey yaptıklarım mırıltım on saniye on beş saniye üçüncü ve son bölüm böyle yazdım işte

yaşamım bir ses dışımda vak vak sesi dört bir yanımda sözcükler ve artıklar sonrası hiç sonra yeniden başka sözcükler başka artıklar aynıları kötü söylenen kötü işitilen sonrası hiç müthiş uzun bir süre sonra içimde yeraltı gömütlüğünde ışık yanıyor sanki kemik beyazı artıklar on saniye on beş saniye kötü işitilen kötü fısıldanan kötü işitilen kötü not alınan tüm yaşamım bir kem küm altı kez tırnaklandı

soluk alış veriş duruyor işitiyorum bunu yaşamım sahibim yaşamıma fısıldıyorum bunu daha iyi böylesi daha mantıklı Kram not alsın diye biz eğer sayısızsak Kram'lar da sayısız o zaman dilerseniz böyle ya da teksek eğer benim Kram'ım benimki tek başına yeterli oluyor burada adaletin egemen olduğu burada tek bir yaşam tüm yaşam boyunca iki yaşam yok adaletimiz

Kram bizlerden biri değil usumu yitirmedim daha oğlu oğlunu döllüyor ışığı terk ediyor Kram yeniden dönüyor ışığa günlerini bitirmek için

ya da yok Kram diye biri bu da söz konusu soluk alış veriş durduğunda bir kulak yukarıda bir yerlerde yükselen mırıltı ulaşıyor kulağa eğer sayısızsak biz o zaman mırıltılar da sayısız her şey birbirinin aynı adaletimiz tek bir yaşam her yerde kötü söylendi kötü işitildi vak vak dört bir yanımda sonra içimde soluk alış veriş durduğunda on saniye on beş saniye küçük odada her yan kemik beyazı sanki ışık yanıyor eski sözcükler yağıyor lapa lapa kötü işitiliyor kötü fısıldanıyor şu mırıltı şu mırıltılar

çamura döküldüler sayısız dudaklarımızdan sonra kulaklarımıza yükseldiler anlamak için bir us not alma olanağı bizim için duyulan kaygı not alma isteği kavramak için duyulan merak işitmek için bir kulak belli belirsiz de olsa şu kırıntılar başka kırıntılar eski bir keşmekeşten arta kalan

çok eski ölümsüz bizler gibi kulak bir kulaktan söz ediyoruz şu anda yukarıda gün ışığında ve bu durumda bizler için çok neşeli günler hiç değişmeyen ezginin usanmadan dinlenişi bir değişiklik için küçük bir işaret bir gün sonla ilgili belki hep adaletin yüce izniyle

ya da bu durumda bizler için her defası ilkten farksız bu durumda sorun kalmıyor

ya da karatavuklar için yaratılan kırılgan bir gün gelip de uzun gece boyun eğince en sonunda ve gece gelip de biraz zaman geçtikten sonra bitmek bilmeyen gün boyun eğince ama bizlere ait bu yaşam acaba nasıldı acaba nasıl acaba büyük olasılıkla nasıl olacak bu defa olmadı gelecek sefere bu durumda şaşırtıcı bir şey de söz konusu değil kuşkusuz

öteki onca şeyin yanında tüm bunlar işte kötü söylenen kötü işitilen kötü anımsanan tek amaç bunların var olabilmesi beyaz beyaz üzerine onca evet onca sözcüğün izi kötü verilen kötü alınan kötü sunulan çamura bu koşullarda kulağına söylenen kavrama yetisine sahip olmalı bizim için duyulan kaygı not alma olanağı ne önemi var bunların

çuvallardan sorumlu olan kişi olası yiyeceklerin sorumluluğunu üstlenen kişi bu sözcükler yeniden çuval gördük daha önce bunu

çuval gördük daha önce bunu bir yiyecek dolabı işlevi görmenin ötesinde bizim için an oluyor bir yiyecek dolabı olmanın ötesinde bir işlev görüyor bizim için

şu eski sözcükler hep aynı yerinde üçüncü ve son bölümün sonu burada yazdım işte sonunda sessizlik öncesi aralıksız soluma soluksuz kalan bir hayvan ağız fısıldıyor bunları çamura eski sözcükler sürüyor sonra soluk alış veriş durduğunda on sözcük on beş sözcük çamura mırıltıyla

sonra çok daha sonra inanılmaz uzun bir süre sonunda Tanrım bu yeniden durduğunda on fazlası on beş fazlası içimde bir mırıltı bir soluktan farksız sonra ağızdan çamura küçük bir öpücük dudakların ucuyla güçsüz bir öpücük

yani art arda sıralamalı bunları son uslamlamaları yani bu çuvalları bu çuvalları insan anlamak zorunda anlamaya çalışmalı diyorum burada yanımızdaki sayısız çuvalı sayısız yolculuklarımız için bunlar bu daracık pistte bir metreye bir buçuk metre hepsi burada konumunu almış durumda şimdiden hepsi burada konumunu almış durumda aynen bu kervanın akılalmaz başlangıcında olduğu gibi hayır olası değil

olası değil bu bu her yolculukta dağları aşmak zorunda kalmış olduğumuz hâlâ zorunda kaldığımız sonsuza kadar bu zorunluluğu yaşayacağımız aramızdan her biri her yolculukta kurbanına ulaşmak için oysa ilerleyişimiz rahat olmasa da arazi evet arazi anlamaya çalışın hiç engebesiz hiç pürüzsüz adaletimiz

son uslamlamalar son sayılar 777 777 numara 777 776 numarayı terk ediyor bilmeden yöneliyor 777 778'e doğru hemen buluyor çuvalı bulamasa gidemezdi uzağa çekip alıyor bunu ve yolunu sürdürüyor sırası gelince 777 776 numaranın izleyeceği aynı yol bu onun ardından da 777 775 numaranın izleyeceği böyle sürüp gidiyor işte düşlenemeyen 1 numaraya geliyor sıra evet yola koyulan kim olursa olsun hemen bulacak çuvalı yolculukta olmazsa olmaz türünden bir şey bu yolcu ancak varışa ulaşmadan biraz önce ayrılabilir çuvalından biraz önce gördük bunu

buradan vardığımız sonuç eğer tüm çuvallar konumlarını almışsa bizim gibi başlangıçtan bu yana bu varsayım işte pistte çuvalların üst üste yığılması kaçınılmaz bir şey böylesi dar bir alanda sıkışıklık kaçınılmaz diyorum çünkü gördüğümüz gibi her biri buluyor kendininkini çuvalını diyorum çuvaldan söz ediyoruz şu anda cellatı kendisini terk eder terk etmez bunu yapmak zorunda çünkü kurbanına ulaşmak istiyorsa biraz önce gördük bunu eğer kurban kendisine ulaşılmasını istiyorsa

çuvallar pistin hemen girişine öyle bir yığılıyor ki ilerlemek olanak dışı kervan hiç düşleyemediğimiz ilk itkiyle harekete geçseydi eğer sonsuza kadar tıkanır kalırdı yerinde donmuş gibi haksızlıkta

sonra soldan sağa ya da batıdan doğuya iğrenç bir görüntü terk edilen cellatın sonsuza uzanan kapkara gecesinden hiç kurban olmayacak o sonra daracık bir uzam sonra kısa yolculuğu sona erdi yiyecek dağının önünde düzeltilmiş durumda kurban cellat

olamayacak asla sonra iyice geniş bir uzam sonra terk edilmiş bir başkası böyle sürüyor işte sonsuza doğru

çünkü pistin ayrım gözetmeden her parçası birbirini izleyen iki çift arasında birbirini izleyen iki terk edilmiş arasında bulunan her kesiti benzer biçimde kapatılmış durumda gün gibi açık bu düşündüğümüzde anlıyoruz bunu pisti diyorum pistten söz ediyoruz şu anda bölümlerinden kesitlerinden yola koyuluş öncesinde yolculuk boyunca soluk alış veriş duruyor gün gibi açık bu pistin ayrım gözetmeden her parçası her kesiti benzer biçimde kapatılmış durumda ve aynı nedenlerle adaletimiz

böylece on bininci kez gereksinme doğuyor üçüncü ve son bölüm böyle yazdım işte sonunda sessizlik öncesi aralıksız soluyoruz varoluşumuzu olanaklı kılmak için çiftleşmelerimiz yolculuklar ayrılıklar birilerinin duyduğu gereksinmeler bizimkiler değil ama bir yerlerde kafası çalışan biri bir aşk pisti boyunca gereken yerlerde biz onlara gereksinme duydukça yere bırakıyor çuvallarımızı

on metre on beş metre çiftlerin terk edilmişlerin doğusuna yola çıkışın öncesinde ya da yolculuk boyunca yapılan başlangıç çizgisinde işte gereken yerler buraları

sayımızı öğrenmiş olanları olağanüstü yetkilerle donatmak ya da sayısız yardımcılarını evet onları tutumluluk ilkesi adına aşırıya kaçmamak koşuluyla arada sırada on saniye on beş saniye bir kulakla donatmak Kram'ın kaldırdığı çölde çiçek olma pahasına mırıltımızın gerektirdiği

birazcık akıl olmasa bizimki gibi bir kulak olurdu o da bizim için duyulan şu kaygı aramızda hiç bulunmayan şu not alma isteği ve olanakları biz yoksunuz bunlardan

görevler birikiyor anlaması kolay bunu iyice düşünürseniz üzerinde mırıltılarımızdan tek birini dinleseniz ve kâğıda geçirseniz diyorum tümünü dinlemiş ve kâğıda geçirmiş kadar olursunuz

aniden ışık vuruyor çuvalların üzerine hangi anda çift yaşamının herhangi bir anında yineleniyor bu biraz önce gördüğümüz gibi kurban yolculuğa çıktığında gerçekten de terk edilen cellat fısıldıyor görüyoruz bunu ya da matem çanı çalıyor cenaze arabasının ardından bu da bir olasılık acınası bir ışık

kimi zamanlarda bu vak vak sesini birilerine yamamak us dışı değil hiç de bize tümümüze ait bu sesi şu anda diyorum soluk alış veriş durduğunda on saniye on beş saniye kesinlikle son artıklar bu bizde kalan hangi durumda

işte o sonunda karşımızda şimdi aramızdan biri değil o işte biz sonunda karşımızdayız şimdi kendi kendisini dinliyor bizim mırıltımıza kulak veriyor kendi uydurduğu bir öyküyü yamıyor oraya esinsiz kötü anlatılmış bir öykü bu öylesine eski öylesine bellekten silinmiş ki bizim çamura fısıldadığımız kulağına fısıldadığımız mükemmel gözüküyor onun anlatısının yanında

ve bu yaşam karanlıkta çamurda neşeleri üzüntüleri yolculukları gizli yanları ayrılıkları sanki tek bir ses işitiliyor sürekli kesilip duran bazen içimizden birileri bazen ötekiler bir soluktan farksız çıkıyor sesimiz aynen böyle kafasında tasarladığı gibi

hiç bıkmadan usanmadan her yirmi ya da kırk yılda bir sayılarımıza bakınca terk edilmişlerimizi anımsattığını görüyoruz onun ana çizgilerle

bir de şu kimliği belirsiz ses var kendi kendine vak vak diyen bize ait o hepimize ilkin dışımdaydı dört bir yanımdaydı sonra içimizdeydi soluk alış veriş durduğunda artıklar ancak işitilecek

düzeyde doğallığını yitirmiş işte karşımızda sonunda yeni bir açıklamaya kadar onun sesi bu bizi dinlemeden önce bize ne olduğumuzu elinden geldiğince fısıldayanın sesi

ona borçluyuz biz ayrıca bitmek bilmeyen yiyeceklerimiz için hiç ara vermeden dinlenmeden ilerlememizi sürdürdüğümüz için

o evet Tanrı bilir kim olduğunu kim suçlayabilir onu bazen merak ediyorum şu sürekli malzeme anlatılar dinleyişlere bir son verebilecek mi diye bizi sonsuzuğa yazgılı belli bir varlık olarak koruyarak hiç kusursuz bir adalet anlayışı bu kim suçlayabilir onu

eğer sonunda bunu başka biçimde anlatmak işine gelmez mi acaba sözgelimi bu çeşitliliğin bizim için uygun olmadığı ayrıca yalnız yolculardan yanı başımızdakilerin cellatlarına terk edilmişlerden de onların kurbanlarına dönüştüğümüz şu tazeleştirici geçişlerin de bize uymadığı

ne de sıralarımız arasında gezinip duran ve çiftlerimizi yalnızlıklarımızı yolculuklar ya da ayrılıklar boyunca iyice sarmalayan şu kapkara hava kütlesi

aslında şu hiç düşleyemediğimiz ilkten bir o denli düşünülemeze değin bizler hepimiz arada hiç boşluk bulunmayacak biçimde birbirimize yapışmışız

çünkü gördük bunu ikinci bölüm acaba nasıldı Pim ile birlikte dudak ve kulakların birbiriyle teması omuz bölgesinde etlerin hafifçe üst üste binmesine yol açıyor

işte böyle bitişiyor bedenler birbirlerine aramızdan her biri aynı anda Bom ve Pim cellat kurban çalışkan tembel talep eden savu-

nan dilsiz ve aslını bulduğu sesiyle oynayan karanlıkta çamurda düzeltilecek bir şey yok orada

işte karşımızda son sayılar şu vazgeçilmez 777 777 numara konserve açacağını tam 777 778 numaranın kıçına soktuğu anda yanıt olarak güçsüz bir haykırış duyuluyor biraz önce gördük kafaya indirilen yumruk bıçak gibi kesiyor bunu aynı anda aynı biçimde harekete geçiyor 777 776 kendi iniltisini koyuveriyor aynı yazgı bekliyor onu da

bir terslik var burada

777 776 numara koltukaltı tırmalandığı anda şarkı söylüyor 777 778 numaraya aynı şeyi yaparak benzer sonucu alıyor

böyle sürüp gidiyor işte zincirin her halkasında benzer şeyler oluyor iki yönde de yaşadığımız ve katlandığımız tüm öteki neşe ve üzüntülerimiz birimizden ötekine birimizden bir başkasına sonunu tasarlamak olası değil bu ölçülmez çirkefin

söylediklerimizi bir ayrımlayalım diyorum sınırlarımızın ve olanaklarımızın ışığında ama hep üstünlüğü olacak bunun tüm yolculukları tüm ayrılıkları geçersiz kılacak bu fırsatla çuvallar ve vak vak sesleri de olanak tanımayacak sonra ses içimizde soluk alış veriş durduğunda

kalabalık sonsuza kadar sürecek gibi gözüküyordu adaletimiz onu tutuklamaya üstünlüğü aramızdan birinin bile canı yanmaması koşuluyla çünkü tutuklamaya çalışıldığında ilkin sıralarımız kapatılmadan iki olasılıktan biri olurdu

çiftler o zaman tutuklanır bu durumda yarımız sürekli cellatız yarımız sürekli kurbanız

yolculuklarımız döneminde durduruluyor bu durumda yalnızlık kuşkusuz güvence altında ama haksızlık var burada çünkü yaşamın ona bir kurban borçlu olduğu yolcu başka bir kurbana sahip olamayacak ve kurbanın da başka bir cellatı olamayacak oysa yaşam ona bir cellat borçlu

öteki haksızlıkları bırakalım karanlıkta kalsınlar daha güçlü solusunlar tek biri yeterli olacak son kırıntılar en sonuncuları soluk alış veriş durduğunda yakalamaya çalışmak son mırıltıları diyorum en sonuncuları

daha açıkçası ilkin bununla ilişkimizi bitirmek içimizden biri değil bu

yolculuklarımıza ayrılıklara beslenme ve mırıltı gereksinmelerine bir nokta koymak onun düşü

bu nedenle sonuçlarıyla yüz yüze geldiği her tür yıpratıcı zorunluluklara

bu göz önüne getirildiğinde bir darbede bizi kara çamurun altına hiç düşleyemediğimiz sona göndermese de yüzeyi gelip kirletmeyecek derinlikler

asıl etkinliklerimizin adalet ve koruyuculuğunda

yeni bir düzen verdim yazdıklarıma daha doğrusu bu yeni yaşama buna bir son vermek için

ani soru tüm bedenlerimizin bu yığılmasına karşın batıdan doğuya doğru yavaş yavaş bir yer değiştirme edimi görülmüyor aramızda

cellat olarak çıkarımızın bulunduğumuz yerde öylece kalmakta kurban olarak da harekete geçmekte olduğunu görsek bile

her yürekte birbiriyle çelişen bu iki arzudan olağan olan ikincisinin ağır basması birazcık da olsa

çünkü biraz önce gördüğümüz gibi yolculuk ve ayrılıklar günlerinde yine şu sözcük çıktı karşımıza evet düşündüğünüzde size ilginç gelen bir şey de yalnızca kurbanların yolculuk ettiğiydi

cellatları uyuşukluğun verdiği sersemlikle peşlerine düşecekleri yerde aval aval kalakalmışlar sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on meş metre terk edildikleri yerde uzanmış durumda biraz önceki çabalarının cezası bu belki ama adaletimizin durumu

yine de bu adaletin ortak bir sersemlemeyle etkisinin azalması anlaşılmıyor

her biri için taşıdığı yükümlülük aynı apaynı korkusuzca kaçış zorunluluğu bu bir yandan umutsuzca kovalama sürerken

bu gecikmiş saatte hâlâ olasıysa başka dünyaları düşlemek

bizim dünyamız kadar adil dünyalar ama düzenlenmeleri daha az şahane

belki biri var bir yerlerde biri bulunuyor belki bu çılgınlıklara kol kanat gerdiğine göre yüce gönüllü biri olmalı kimse orada terk etmiyor kimseyi kimse beklemiyor kimseyi birbirine dokunan beden yok orada

tuhaf gözükebilir bu kendimizi yemek yemeden beslemeden böyle sürünebilmemiz diyorum acılarımız birleşip bütünleşti güç verdi bize batıdan doğuya doğru süründük var olmayan bir dinginliğe bazı şeyleri ele almamızı istediler bizden

bizim gibiler için diyorum nasıl anlatırlarsa anlatsınlar bizi yiyecek bir şey yok artık bir haykırış hatta bir iç çekiş tek malvarlığı sessizlik olan birinden koparıp aldılar bunu ya da birinin söyleminden çekip zorla el koydular o zaten yitirecekti sonunda bunu sardalyeler de geriye getiremeyecekti yitirmiş olduğunu

haydi bitirelim artık tüm bunları son kırıntılar en sonuncular soluk alış veriş durduğunda bitirelim artık şu sesle olan işimizi şu yaşamla olan desek daha doğrusu

bizimkilerden değil diye tutturması yok mu o delinin o da yorgunluktan böyle aslında işini bitirelim onun da

yüzüne bakmıyor mu o aktarmayı sürdürüyorum hâlâ daha kolay bir çözüm bu çok çok daha köktenci

onu bütünüyle ortadan kaldıracak bir çözüm ona sonunda aradığı erinci sağlayacak en azından beni bu tanımlanamaz mırıltının tek sorumlusu kılardı aynı anda işte bunun son kırıntıları karşınızda en sonuncuları

soruları kanıksadığımız biçimde soracağım kendime sonra da yanıtlayacağım yine kendime bu hiç usa yakın gözükmese de son kırıntılar en sonuncular soluk alış veriş durduğunda en son mırıltılar ne kadar tuhaf gözükse de

eğer tüm bunlar tüm bunlar evet eğer tüm bunlar yoksa nasıl söylemeli yanıt yok eğer tüm bunlar yanlış değilse evet

tüm bu hesaplar evet açıklamalar evet baştan sona tüm öykü evet baştan aşağı yanlış evet

başka biçimde olup bitti hayır hiç de değil hayır peki nasıl yanıt yok acaba nasıldı o zaman yanıt yok ACABA NASILDI çığlıklar peki

bir şeyler oldu evet ama bu anlatttıklarımla ilgisi yok hayır siktiri boktan şeylerdi baştan aşağı evet bu vak vak sesi evet siktiri boktan evet tek bir ses var burada evet benimki evet soluk alış veriş durduğunda evet

soluk alış veriş durduğunda evet bu doğruydu demek ki evet soluk alış veriş evet mırıltı evet karanlıkta evet çamurda evet çamura evet

inanması da güç evet bir sesim olduğuna evet bende evet soluk alış veriş durduğunda başka zamanlar değil hayır fısıldadığım evet ben evet karanlıkta evet çamurda evet boş yere evet ben evet ama buna inanmak gerekiyor evet

ve çamur evet kara evet çamur ve kara gerçek evet üzülecek bir şey yok burada hayır

hele bu ses öyküleri evet vak vak evet başka dünyalardan geliyor evet başka bir dünyadaki başka birinden geliyor evet sanki düşüyüm onun evet hep düşlerindeyim onun evet beni anlatıyor hep evet tek düşüyüm onun evet tek öyküsüyüm evet

şu elden bırakılan çuval öyküleri evet bir ipin ucunda kuşkusuz beni dinleyen bir kulağın evet benim için duyulan kaygı evet not alma yetisi evet tüm bunları siktir et evet Krim ve Kram evet siktir et evet

ahiret üzerine şu öyküler hani ışık hani gökler evet biraz mavi evet biraz beyaz evet dönen dünya evet aydınlık ve daha az

aydınlık evet kısa süreli görüntüler evet tümü saçmalık evet kadınlar evet köpek evet dualar evet yurtlar evet siktir et evet

şu kalabalık öyküsü yanıt yok şu kalabalık öyküsü evet hiç kalabalık olmadı hayır yolculuk da olmadı hayır hiç Pim olmadı hayır Bom da olmadı hayır hiç kimse var olmadı hayır yalnızca ben vardım yanıt yok yalnızca ben vardım evet vay canına demek ki doğruydu evet benimle ilgili olan şeyler doğruydu evet adım ne benim yanıt yok ADIM NE BENİM çığlıklar peki

yalnızca ben varım herhalde bu evet tek başınayım evet çamurda evet karanlıkta evet tutuyor bu evet çamur ve karanlık tutuyor evet burada üzülecek bir şey yok hayır çuvalımla birlikte hayır efendim hayır çuval da yok hayır benimle birlikte tek bir çuval bile yok hayır

yalnızca ben evet tek başınayım evet sesimle birlikte evet mırıltımla birlikte evet soluk alış veriş durduğunda evet tüm bunlar tutuyor evet soluk soluğa evet gittikçe daha güçlü yanıt yok GİTTİKÇE DAHA KÖTÜ evet yüzükoyun evet çamurda evet karanlıkta evet düzeltecek bir şey yok orada hayır kollar açılıyor evet bir haç gibi yanıt yok KOLLAR HAÇ GİBİ yanıt yok EVET Mİ HAYIR Mİ evet

hiç sürünmedim hayır rahvan rahvan hayır sağ bacak sağ kol ha it ha çek on metre on beş metre hayır hiç kımıldamadım hayır hiç acı çektirmedim hayır hiç acı çekmedim yanıt yok HİÇ ACI ÇEKMEDİM hayır kimseyi terk etmedim hiç hayır kimse terk etmedi beni hiç hayır işte yaşam bu yanıt yok İŞTE YAŞAMIM BU BENİM çığlıklar peki

çamurda yalnızım evet karanlıkta evet eminim evet soluk soluğa evet biri işitiyor beni hayır kimse işitmiyor beni hayır bazen fısıldıyorum evet soluk alış veriş durduğunda evet başka zamanlar

değil hayır çamurda evet çamura evet benim sesim evet benimki evet başkasınınki değil hayır yalnızca benimki evet eminim evet soluk alış veriş durduğunda evet arada sırada evet birkaç sözcük evet birkaç kırıntı evet kimsenin işitmediği evet ama gittikçe azalıyor yanıt yok GİTTİKÇE AZALIYOR evet

öyleyse değişebilir yanıt yok bitsin yanıt yok soluksuz kalabilirdim yanıt yok batabilirdim yanıt yok çamuru kirletmeyeceğim artık yanıt yok karanlık yanıt yok sessizliği bozmayacağım artık yanıt yok sessizlik yanıt yok gebermek yanıt yok GEBERMEK çığlıklar GEBEREBİLİRDİM çığlıklar GEBERECEĞİM çığlıklar peki

tamam tamam üçüncü ve son bölüm işte böyleydi bitti Pim'den sonra nasıl mıydı böyleydi anlatı alıntı bitti